

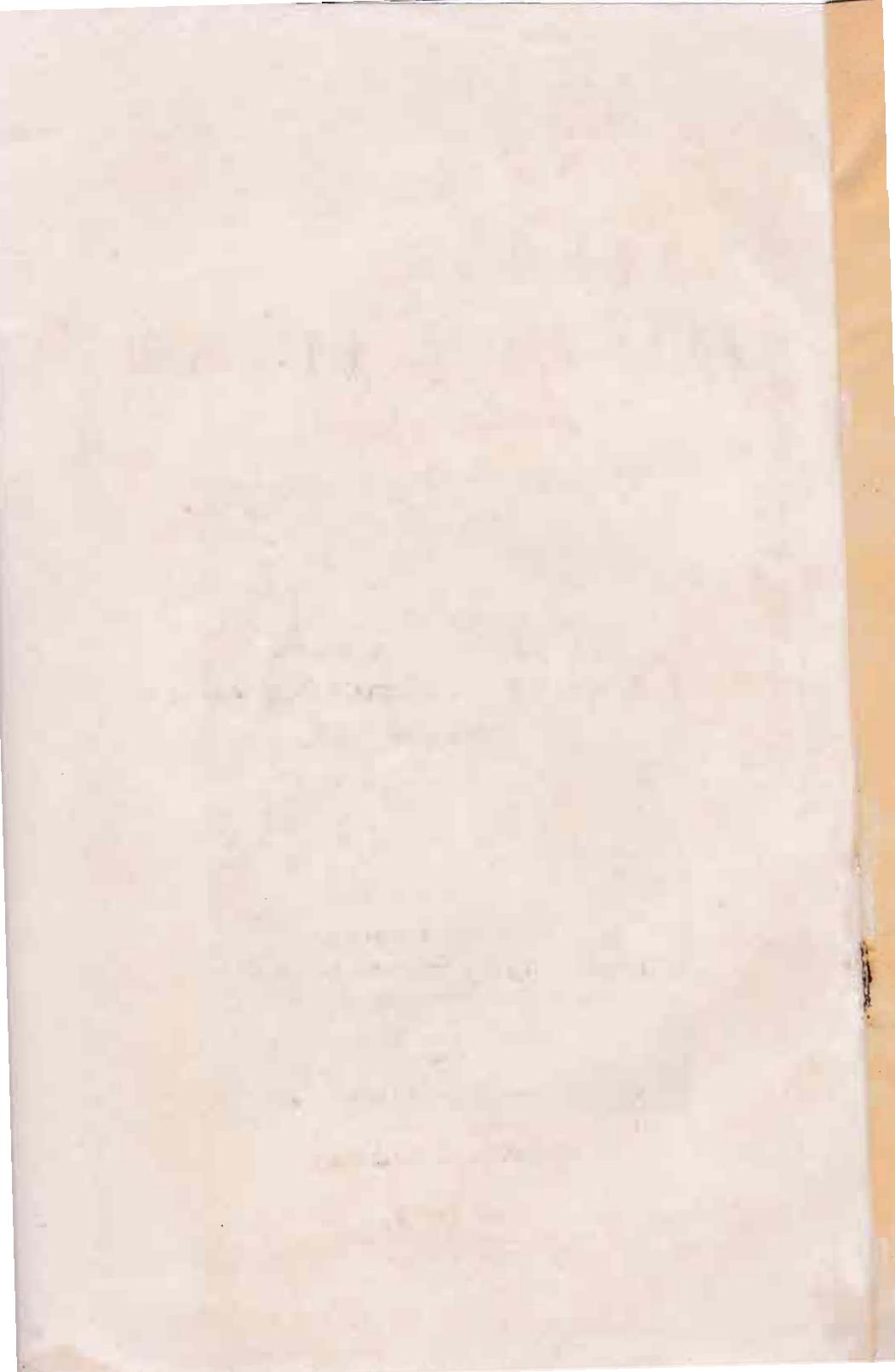
C. S. Kalaignar
ANNAUD
KANTHAMAGADU
JEPPEA.

பாரதத்தில் பதினெட்டு நாட்கள்

[பிரயாணக் கட்டுரை]

சந்தா — பிரேமசம்பு

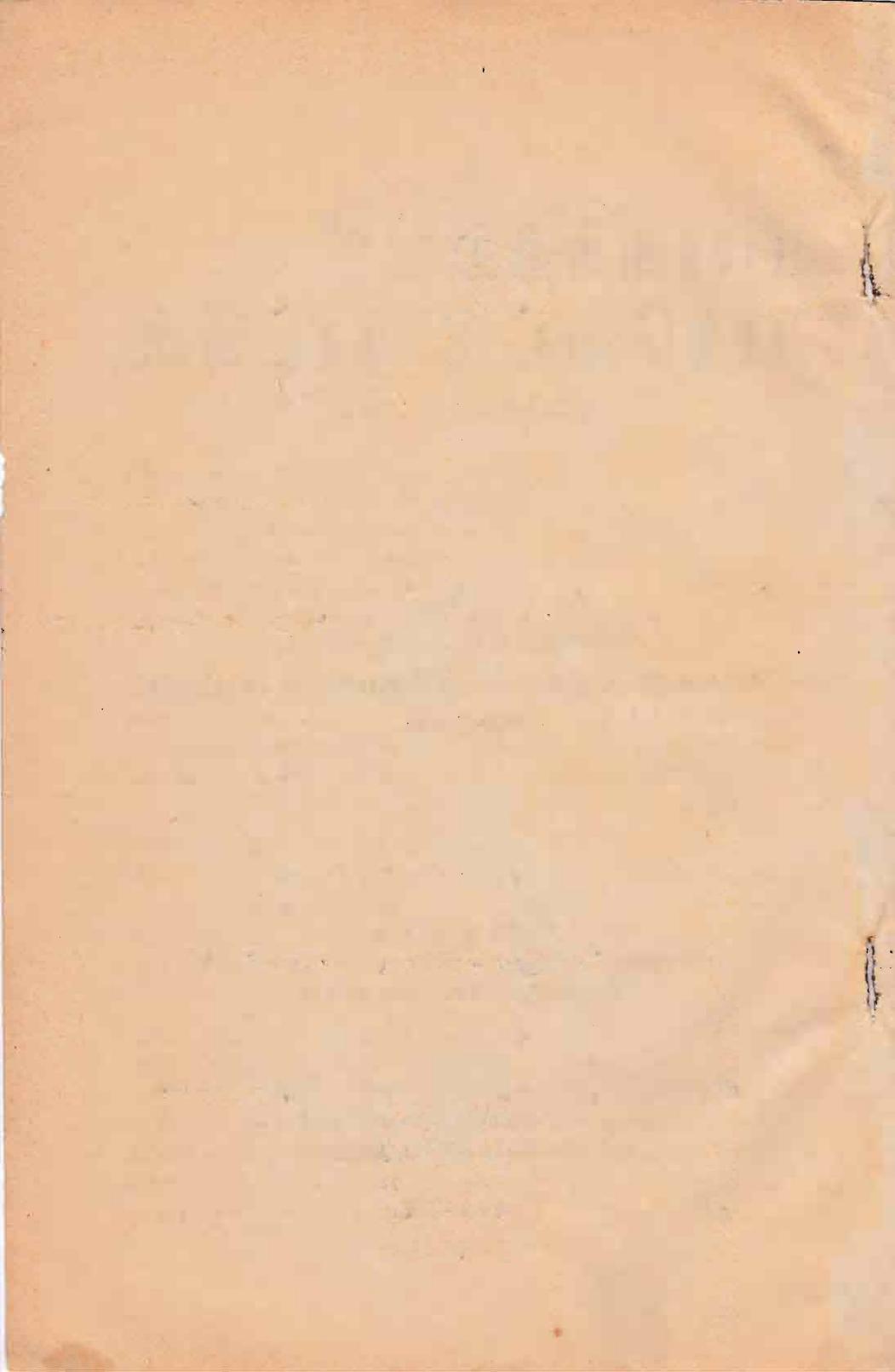
பாரதத்தில் பதினெட்டு நாட்கள்

[மிரயாணக் கட்டுரை]

இஃது
யாழ்ப்பானம் — குப்பிளான்
பிரம்மன். சுந்தர — பிரேமசம்பு அவர்கள்
எழுதியது.

எழுத்தாளரான
பிரம்மன். சுந்தர - பிரேமசம்பு அவர்கள்
விவரணியை நினைவுக்குமுகமாக,

இந்தால்
திருக்கேதிச்சரம் — திருவாசகமட வெளியீடாக
நள ஆண்டு மார்கழித்திங்கள் 20-ஆம் நாள்
வெளியிடப்பெற்றது.

கை சுவாதி

ஸுவரென இருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
மாவின்கணி தூங்கும் பொழில் மாதோட்டநன்கரிள்
பாவம்வினை அறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
தேவன் எனை ஆழ்வான் திருக் கேதீச்சரத் தானே.

— சுந்தரர்

திருக்கேதீச்சரத்துத் தேவன் என்னை ஆழ்வான்
என்ற சுந்தரர் அருள்வாக்கை உண்ணி உறுதியுடன்
வாழுந்தவர் சுந்தர—பிரேமசம்பு அவர்கள். வாழு
நாளின் பிற்பகுதியில் திருக்கேதீச்சரம்—திருவாசக
மடத்தில் தொண்டர்க்குத் தொண்டராய், கேதீச்சர
நாதன் பணியே அணியாகக் கொண்டு வாழுந்து
திருக்கேதீச்சரநாதன் திருவடி சார்ந்தார்.

யாழ்ப்பாணம் — வைத்தில்வராக் கல்லூரியில்
ஆசிரியராக இருந்தவரும் குப்பிளான் வாசநமான
காசிப்கோத்திரஅந்தணர் பொன்னையர் சுந்தரசர்மா
மணியாள் நாகம்மாள் இவர்களின் அருமை மைந்
தனே சுந்தர—பிரேமசம்பு அவர்கள்.

பிரமசாரியான இவர் அகத்தில் நிராம்பிய சிவ
சிந்தனை முகத்திலேதிகழ, திருநீறு பொலியும் மேனி
யும், பூனூல் துலங்கும் மார்பும் தம் எண்ணத்தை
யெல்லாம் எழுதும் எழுது கோலும் கட்டாசியும்
பற்றியகையுமாய் அளவிலும் அறிவிலும் அகத்திய
வின் தோற்றுமாய் நம்மிடையேவாழுந்த பேரன்பர்.

திருநீறு அணிதல், சிவபிரானை நினைத்தல்—வழி
படல், திருவைந்தெழுத்து ஒதுதல், சாத்திரநூல்
கள்—தோத்திரநூல்கள் படித்தல், கேட்டல், சிவ
ஞஷ்யார் திருநாட்களைக் கொண்டாடுதல், அன்ன
பானீயம் வழங்கல் அடியார்க்கு அடியனுய்த்தொண்டு
செய்தல் முதலான சைவநற்பணிகள் திருவாசக
மடத்தில் வளர அருந்தொண்டாற்றும் தொண்ட

ராய் வீளங்கியவர் சுந்தர—பிரேமசம்பு என்பதை எண்ணும்போதல்லாம் அவரும் அவர் தொண்டுள்ளமும் எம்மனக்கண்முன் காட்சி தருகின்றது. திருவாசக மடத்தில் நடைபெறும் எந்தச் சிறிய பெரிய நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குகொண்டு சைவதூளி பெருக்கிய பெருந்தொண்டர்.

உச்சி தொடக்கம் உள்ளங்கால்வரை வஞ்சலை ஒன்றும் இல்லாத ஒரு நல்ல ஆத்துமா. இவர் இனிய பேச்சும், மலர்ந்த முகமும், அகத்தியர் நிலையும் யாவரையும் தம்மாட்டு ஈர்க்கும் சிறப்புடையன. ஆங்கிலம், தமிழ், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் அடைந்த தேர்ச்சியும் சைவசமய அறிவில் பெற்ற புலமையும் கற்றேரையும் மற்றேரையும் கவரத் தக்க சிறந்த எழுத்தாளஞ்சுவும் பேச்சாளஞ்சுவும் விளங்கச் செய்தன. பத்திரிகை நிருபராக இருந்த இவர் காலத்துக்குக் காலம் சமுதாயச் சீர்திருத்தம் சைவசமய வளர்ச்சி முதலான துறைகளில் பலகட்டுரைகளையும் நூல்களையும் ஏழுதியுள்ளார். ஈழநாடு வாரமலரில் வெளிவந்த பிரயாணக் கட்டுரைதான் பாரதத்தில் பதினெட்டு நாட்கள். இக்கட்டுரையை தொண்டர் பிரேமசம்பு அவர்களின் சைவப்பணியையும், தொண்டுள்ளத்தையும் கொரவிக்குமுகமாக நூல்வடிவில் வெளியிட்டுள்ளோம் இந்நால் சைவப் பற்று வளரவும் தலையாத்திரை செய்யவும் துணை செய்வதாகும்.

இந்நால் வெளியிடத் தேவையான கட்டுரைப் பகுதிகளை உதவிய ஈழநாடு பத்திரிகை நிறுவனத்தாருக்கும், பிரம்மபூரி சுந்தர—பிரேமசம்பு அவர்களைப் பற்றித் தாம் அறிந்தவைகளைப் பிறரும் அறிந்தின்புற வேண்டும் என்ற பெருவிருப்பால் அறிமுகவரை அளித்த திரு. நா. பத்மநாதன் அவர்களுக்கும் எமது உள்ளங்களிந்த நன்றி.

வணக்கம்.

திருவாசகமடம்,

திருக்கேத்திச்சராம்

சி. சு.வண்முத்து

அழத்துச் சிவனாடியார் திருக்கூட்டம்

அறிமுகம்

—०—

“அச்சாணி அன்னர் உடைத்து”

ஆம், திருக்கேதீஸ்வர திருவாசக மடத்தில் வருடாந்தம் நடைபெறும் திருவாசக விழாவிலும் சரி, ஆங்கு ஈழத்துச் சிவன்டியார் திருக்கூட்டத்தின் ரால் நடாத்தப்படும் எனைய சிவநெறிப் பணிகளிலும் சரி, அடியார்க்கு அடியாராயிருந்து வள்ளுவும் கூறும் அச்சாணிபோலத் தம்மைத்தாம் அமைத்து அருந்தொண்டாற்றிய பெருமகனார்தான் பிரம்மழீ சுந்தர பிரேமசம்பு அவர்களாவார்.

அந்தச் சின்னஞ்சிறு உருவத்திற் பொதிந்திருந்த பெருமைகள் ஏராளமானவை; மறக்கவே முடியாதவை.

பளிச்சிடும் கண்கள், அன்போடு உபசரிக்கும் உரைகள், ஆழ்ந்த அறிவு, அடக்கமான சபாவும், அத்தோடு வேண்டியபோது மேடையில் நின்று சொன்மாரி பொழியும் தன்மை, அது முடிந்ததும் மீண்டும் பின்னணித் தொண்டுகள், இவற்றிடையே (தன் தொண்டைத் தவிர எனைய) நிகழ்ச்சிகளை விளக்கமாயெழுதிப்பத்திற்கைக்கு அனுப்பும் ஒழுங்கு-இவை அத்தனையும் சுந்தர பிரேமசம்பு அவர்களது திரு உருவத்தை எண்ணும்போது எம் நெஞ்சத்தில் எழுந்து அலைமோதுகின்றன.

இவைமட்டுமா?

திருவாசக விழாவுக்கான ஆரம்ப ஒழுங்குகள் ஒன்று மாதத்துக்கு முன்னரே தொடங்கும்போது அதன் இயக்குனரான அருட்திரு. சரவணமுத்து சுவாமியாரவர்களுடன் சுந்தர பிரேமசம்பு அவர்களின் தொண்டும் கலந்துவிடும். விழா முடிவுற அண்பர்கள் கலைந்திடுவர். செய்யவேண்டிய தொண்டுகள் என்கி திற்கும் அவை முடிந்தபின்னரே பேரன்பார் பிரேமசம்பு விலகுவர். அதுவே அவரது பண்டு.

அத்தகைய தொண்டனை - மைந்தனை - இழந்த தந்தைபோல எம் சரவணமுத்து சுவாமிகள் இன்று

வாடுவதைக் காண்கிறோம், எதனையும் பெற்றிடலாம். சுயநலமற்ற தொண்டர்கள் கிடைப்பது தானே இன்றைய தமிழுகிற பஞ்சம்?

இவ்விதம் யாழிப்பாணத்து குப்பிளான் கிராமத் தைத் தம் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு பிரம்மனுச் சுந்தரசர்மா அவர்களது அருமைப் புதல்வராம், காசிவாசி செந்திநாதய்யர், வித்துவசிரோமணி கணேசையா ஆகியோரின் பரம்பரையிலே, இன்று சைவம் தழைத்தோங்க ஈழத்திலிலங்கும் நல்லை ஆதீன குருமகாசந்நிதானம் அவர்களது நெருங்கிய உறவினராய் உதித்த அன்பர் பிரேமசம்பு அவர்கள் அந்தநெறி பிறழாத, ஒழுக்கம் குன்றுத சுந்தரபுருஷ ராகவே வாழ்ந்தார்.

இந்த அருமைப் பெரியாரின் தொண்டினை யாழிப்பாணம், மன்னர், மஸீநாடு ஆகிய ஈழத்தின் பல பகுதிகளும் சமமுறப் பெற்றன. அத்தோடு இந்திய நாடும் உற்றுணர்ந்து பெற்றது. இந்திய அரசாங்கம் இவரைக் கொரவித்தனித்த விசேட அழைப்பின் பெறுபேறே இந்தப் பிராயாணக் கட்டுரையாகும்.

‘நமதாடு’ இதழில் தொடராக வெளிவந்த இக் கட்டுரைகளை நூல்வடிவாக அமைத்திட கொளியம் பாள் சமேத திருக்கேதில்வரப் பெருமானின் திருவருட கடாட்சம் எம் அருட்திரு. சரவணமுத்து சுவாமிகளது உள்ளத்தைத் தூண்டிற்று. வள்ளை பூசீகாந்தா அச்சக அதிபர் மு கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பிரதிகள் அச்சேறுவதற்கு உருதுண்ணயாவினர். ‘செயற்கிரிய செய்வார் பெரியர்’ என்பது பொய்யா மொழியன்றோ?

இந்நால் படிப்போரிடையே பொது அறிவையும் நட்புறவையும் ஊட்டி சீரிய செழுநடையிலே செல்கிறது இதன் ஆசிரியரும் அரும்பெரு மகனுமான பிரம்மனு சுந்தர பிரேமசம்பு அவர்கள் செழித்தோங்கும் செல்வர்களது உதவியைப் பெருதவிடத் தும் திருவருளை நம்பி பலவிதமான நந்பணி களை ஆற்றி முடித்த வீரப்பெருமானையும் திகழ்ந்தார் என்பதனால் அந்த உணர்வும் செயலும் நூலைப் படிப்போர் உள்ளத்திலும் அதனையே தூண்டவேண்டும் என்பது எம் விருப்பம். திருவருள் முன்னிற்க.

வளக்கம்.

புங்குடுதீவு-2.

நாக. பத்மநாதன்.

சிவமயம்

1. திருச்சி சேரந்தேன்

சின்னஞ்சிறு வயதிலிருந்தே பல இடங்களுக்குச் சென்று அவற்றைப் பார்ப்பதிலும் பின்னர் திரும்பி வந்து கண்ட வற்றையும் கேட்டவற்றையும் விபரிப்பதிலும் அடக்கமுடியாத ஒரு வேட்கை இருந்து வருகின்றது. எட்டாவது தடவையாகப் பாரதத்தில் பதினெட்டடு நாட்கள் சுற்றுப்பயணமும் தல யாத்திரையும் மேற்கொண்டதன் பிற்பாடும் அந்த ஆர்வம் குறைவதாக இல்லை.

எமது வாழ்க்கையே ஒரு சுற்றுப் பயணம். அதிலே நாமாற்றும் நல்லகருமங்கள் தல யாத்திரை, சுற்றம், நட்பு, கிராமம், நகரம், பாடசாலைகள், கோவில்கள், வைத்தியசாலைகள், பொலிஸ், பஸ், ரயில், விமானநிலையங்கள், பத்திரிகைகள், விழாக்கள், கூட்டங்கள், வாசனை, இசை, கலை,

பாரதத்தில் பதினெட்டடு நாட்கள்

சினிமா, நாடகம், சட்டவிரோத சம்பவங்கள், பலாத்காரங்கள், பயமுறுத்தல்கள், நோய், பஞ்சம், கடன்பணு, வேலையில்லாயை, திருமணம், குழந்தைகள், கொண்டாட்டங்கள், இனம், மதம், சமூகம், நாடு, அரசியல், இலக்கியம், தத்துவங்கள், தர்க்கங்கள் இன்னும் குறிப்பிடாத சகலமும் இந்தச் சுற்றுப்பயணத்திற்கும் தலயாத்திரைக்கும் இடைப்பட்ட தெருக்களும் சந்திப்புகளுமேதான்.

சுற்றுப் பயணம் அனுபவ ஆசான். மனதிற்கு மகிழ்ச்சி யையும், தெளிவையும், வலிமையையும், அறிவையும் புகட்டு கிள்ள பேராசிரியன். தேரிலே சுற்றுலா வந்தபோதுதான் உலகத்தின் உண்மைநிலையினை உணர்ந்த பட்டத்து இனவர்கள், கெளதம புத்தன் ஆனான். “தேழித் தேடோனுத் தேவனை என்னுள்ளே தேழிக்கண்டுகொண்டேன்” என்று நாயார் தலயாத்திரை செய்தார். தல யாத்திரை பேரான்தத்தையும் அமைதியையும் அடக்கத்தையும் ஞானத்தையும் தருவது.

புதிய இடங்கள், மலைகள், ஆறுகள், மரங்கள், செடி கொடிகள், ஆலயங்கள், ஆலைகள், நூதனங்கள், நாட்டுநடப் புக்கள், அழிபாடுகள், இடர்ப்பாடுகள், காடுகள், பறவைகள், மிருகங்கள், மக்கள், அவர்தம் இயல்புகள் போன்றவற்றை வெளியெல்லாம் கண்டுகொண்டே போகும்போது எம்மிடத் துத் தன்னம்பிக்கையும் சுயவேகமும் தோற்றுகின்றன. அறியாமை தெற்றெனத் தெரிகிறது. “நான் என்னுந் தன்மை எவ்வளவு சிறுமையானது என்பது புலப்படுகின்றது.” “உலகம் இப்படி உள்ளது. அதில் நான் எம்மாத்திரம்” என்று புரிய வைப்பது சுற்றுப்பயணமும் தலயாத்திரையுமேயாகும்.

முன்பெல்லாம் இந்தியாவிற்கு இங்கிருந்து போய்வருவது மிகச் சுலபம் என்கிறார்கள். இப்போது அது அசாதாரண சிரமம். விண்ணப்பம் நிரப்பி, பாஸ்போட் பெற்று, விலா எடுத்து, வைத்திய அத்தாட்சிப்பத்திரம் வாங்கி, கூப்பன் ஒப்படைத்து, அந்தியச் செலவாணி ஏற்பாடு கவனித்து பயணச்சிட்டுப் பெறுவதற்குள் சுற்றுப் பயணமோ அல்லது தலயாத்திரையோ வேண்டாமென்றுதான் களைப்பிலே தோன்றும். எப்படியோ எல்லாவற்றை நடியும் சுமாளித்துப் பலாவியிலிருந்து விமானமுலம் திருச்சி சேர்ந்தேன்.

சுதந்திர பாரதம் விஞ்ஞான, தொழில் மற்றும் பல்வேறு துறைகளிலும் முன்னேறிவருகின்றது. பாரதத்தை நன்றாகப் பார்த்துணர்ந்தால் அது உலகத்தின் முழுமையை யும் பெருமளவு தெளிந்ததற்குச் சரியானது என்பது பொருத்தமானதே. ஆதிவாசிகள் முதல் ஹிப்பிகள் வரை, மாட்டுவண்டி தொடக்கம் டெவிலிஷன் ஈருக, வில்லம்பு தொட்டு ஏவுகணைமட்டும் அங்கு எதுதான் இல்லை. பஞ்சத்தில் துஞ்சபவர்களும் மஞ்சத்தில் கொஞ்சபவர்களும் ஒரு புறம், சூப்பைமேடுகளும் குடிசைகளும் கூட்கோபுரங்களும் மாடமாளிகைகளும் இன்னெருபுறம்.

இந்தியமண்ணில் காலதி எடுத்து வைத்ததும் ஒருவிதப்பயபக்தியான உணர்வே தோன்றியது. ஆண்மையின் ஆற்றல்போல் திகழும் இமயம் முதல் பெண்மையின் நளினம் போல் எழிலுறும் கண்ணியாகுமரி ஈருக நீண்டு அதற்கேற்ப ஆகன்ற விசாலீத்த தேசம்-வேதங்களையும் தத்துவங்களையும் பெனத்த ஜென தர்மங்களையும் தந்த நாடு-பண்பையும் அன்பையும் சகவாழ்வையும் பரப்பிய பூமி - அளவிடமுடியாத, விபரிக்க இயலாத பலவித தன்மைகளும் வன்மைகளும் செறிந்த இந்தியா - மற்றெல்லா நாடுகளையும் விட எய்து

இலங்கையிலேதான் அதன் சிந்தனைகளையும் செயல்களையும் ஆழப்படுத்துவதைமயே அதற்கான காரணமாகும். அவற்றை அன்றூட் வாழ்க்கையிலே கூட நாம் நிதர்சனமாகக் காண முடிகிறது.

இந்தியாவுக்கு வழிகாண முனைந்துதான் கொலம்பஸ் அமெரிக்காவையே கண்டுபிடித்ததான். வல்கோட்காமா இந்தியாவுக்குக் கடல்மார்க்கமாக வந்தபிறகுதான் மேலைநாடுகள் வர்த்தக-சக்கராதிபத்திய வளம்பெற்றன. உலகப்போர்களின்போதெல்லாம் இந்தியாவை வசப்படுத்துவதிலேயே வல்லரசுகள் கண்ணுக இருந்தன.

இந்தியா கலாச்சார மகோன்னதமும், தார்மீக ஞானங்களியும் வாய்ந்தது. பலவேறு இனங்கள், மொழிகள், கலைகள், பழக்கவழக்கங்கள், பண்பாடுகள் போன்ற எத்தனையோ சிறப்புக்களைக் கொண்டது. வேதகாலத்துவிருந்து இன்றுவரை உலக நாகரிகத்தின் ஆக்கத்தின் வளர்ச்சியிலும் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது. இந்தியா இடைக்காலத்தில் பலமற்று இருந்த போது அங்குமட்டுமல்லாது ஏணைய பலநாடுகளிலும் அடிமைத் தனம், ஏகாதிபத்திய அடக்குமுறை, கொடுங்கோன் மை முதலியன் நிலவியதும் சுதந்திர பாரத எழுச்சி அயல் தாடுகளிலும் மறுமலர்ச்சியைத் தோற்றுவித்ததும் உணரப் படவேண்டிய மென்ன போதனையாகும்.

இத்தகு எண்ணங்களுடன் திருச்சி விமான நிலையத்தில் சுங்கப்பரிசோதனைகளை முடித்துக்கொண்டு வெளியே வந்தேன். திருச்சி நண்பர் கஸ்தாரிரங்கன் அண்புடன் வரவேற்றார். அவர் வயலூர் சிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். அடைவுகடைவைத்திருக்கிறார். இருவரும் பஸ்லில் வயலூர் சேர்ந்தோம். வயலூரிலுள்ள முருகன் திருத்தலம் பிரசித்தமானது. அங்கு அடிக்கடி திருமுருக திருப்பானந்தவாரியாரின் கதாப் பிரசங்கங்கள் நடைபெறும். அன்று மாலையும் அவரது நிகழ்ச்சி நடக்க இருப்பதாக நண்பர் சொன்னார்.

நண்பரின் மனைவியாரும் குழந்தைகளிருவரும் குதூகல மாக வரவேற்றனர். தனியறை வசதிசெய்து தந்தனர் நீராடு உணவருந்திய பின்னர் சிறிதுநேரம் துயின்று கணவிழித்த போது மாலை ஜூந்துமணியாகி விட்டிருந்தது,

அன்பைப் பெருக்கி என(ஆ)

ஆருயிரைக் காக்கவந்த

இன்பைப் பெருக்கே

இறையே பராபரமே.

2. புன்னக்கூடும் பொய்யாக் கணபதி

வயலூரிலுள்ள ‘பொய்யாக் கணபதி’யின் முன்னர் நின்றபோது மெய்கிளிர்த்தது. மனம் நிகழ்ச்சியொன்றினை நினைவு கூர்ந்தது.

திருவண்ணமலையில் அருணகிரிநாதரைக் காப்பாற்றிய முருகன் அருளினால் ‘முத்தைத் தரு பத்தித்திருநகை’ என்ற திருப்புகழ் எழுந்தது. அதன்மேல் செய்வதறியாது தயங்கிய அருணகிரி முருகனை வேண்டவே, வயலூருக்குச் சென்று ‘வயலூரை வைத்துப் பாடு’ என்று ஆணை பிறந்தது. வயலூருக்கு வந்த அருணகிரிக்கு திருப்புகழமிர்தம் நெஞ்சத்துள்ளூற்றெடுத்தது. ஆயினும் வெளிவரவில்லை. எப்படி எங்கே தொடங்குவது என விழித்தார்.

அருணகிரி வயலூர் ‘பொய்யாக் கணபதி’ சந்திதிக்கு வந்து வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்தார். ‘கைத்தல நிறைகளி’ என்று புகழ் பரவத் தொடங்கியது. வியாசர் பாடப்பட

பாரதத்தில் பதினெட்டு நாட்கள்

பாரதத்தை வரைந்த ஒற்றைக் கொம்பர் என்று பெயரெடுத்த பின்னையார் திருநாரையூரிலே திருமுறைகளை நெறிப்படுத்திய பொல்லாப்பின்னையார், திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே சிவஞானபோதத்தையும், மெய்கண்டசாத்திரத்தையும் தெளியவைத்த பொல்லாப்பின்னையார் போன்று வயலூர் ‘பொய்யாக் கணபதியும்’ திருப்புகழை வழிப்படுத்தி னர். இவர் வலம்புரி விநாயகர், உளியாற் செதுக்கப்படாமல் இயல்பாகத் தோற்றியவர். கையிலே மாதுழம்பழம் உண்டு. அது ஞானத்தின் சின்னமாக உருவகிக்கப்படுவது.

திருமுருக கிருபானந்தவாரியாரின் கதாப்பிரசங்கம் கேட்க ஏராளமான மக்கள் கூட்டம். பொலிஸ்காரர்கள் சில வேடும் பூண்டு, திருநீற்றுப் பூச்சுடன் சாதாரண உடையில் மக்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்தார்கள். நிகழ்ச்சிகள் முடிந்து வீடு திரும்பியதும் மறுநாள் பார்க்கவேண்டிய இடங்களுக்குப்போக மோட்டார்கார் ஏற்பாடு செய்திருப்பதாக நண்பர் கூறினார். பஸ், ரயிலில் போவதையே பெரிதும் விரும்பினார்.

பஸ்களிலும், ரயில்களிலும் செல்லும்போது மக்களோடு அளவளவும் அவர்கள் சொல்வதைச் செவிமடுக்கவும் கூடுதலாக இயலும். மனப் பிரதிபலிப்புக்களையும் விஷயங்களையும் அறியமுடியும்.

திருச்சிநகரம் வளர்ச்சியடைந்துகொண்டிருக்கும் ஒன்று என்றுதான் சொல்லவேண்டும். முன்பொரு தட்டவை ஆந்திரர்கள் சென்னையைத் தமக்குத்தான் வேண்டுமென வாதாடி ஞர்கள். சென்னை பறிபோயிருந்தால் திருச்சிதான் தமிழ்நாட்டின் தலைநகராக வந்திருக்கும். திருச்சி ரெயில்வே சந்திப்பு ஏபரியது. திருச்சி வானேலி நிலையத்தாரின் விவசாய நிகழ்ச்சிகள் முன்மாதிரியானவை.

நல்ல ஹோட்டல் வசதிகள் உண்டு. குறைந்த வாடகை யுடன் தங்குவதற்கு அறைகள் கிடைக்கின்றன. எல்லா உணவுப் பண்டங்களும் சுவையாக உள்ளன. வர்த்தக நிலையங்களும், தொழில் நிறுவனங்களும் வளர்ந்தோங்கி வருகின்றன. திருச்சியிலுள்ள பூக்கடைகளும், பழக்கடைகளும், படக்கடைகளும் என்னைக் கவர்ந்தன. அவற்றில் வியாபாரம் மனோரம்மியமாகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் நடக்கின்றது.

பூக்கள் - பெரும்பாலும் மல்லிகைப் பூக்கள் குவிகின்றன. மாலைகளாகின்றன. கோவில்களுக்கும், வீடுகளுக்கும், வைபவங்களுக்கும் கொண்டுபோகப்படுகின்றது. காலையிலும் மாலையிலும் அவற்றின் அழகே அலாதி. எங்கும் நறுமணம் சில சந்தர்ப்பங்களில் விமானமூலமும் மல்லிகைகள் தூர இடங்கட்டும் கொண்டு செல்லப்படுகின்றன. பெண்களின் கூந்தலுகளில் தினந்தோறும் புதிது புதிதாக, வகைவகையாக இடம் பிடித்துக் கொள்ளுகின்றன.

திருச்சி பழக்கடைகள் கண்களைக் கவர்கின்றது. சுலைபார் ப்பதற்கு நாவில் நீருறுகின்றது. வகைகள், இனங்கள், நிறங்கள் எத்தனையோ குறைந்த விலைக்குப் பெற முடிகிறது. படக்கடைகளில் கண்ணுடி பிரேமபோட்டு வீடுகளிலும் மற்றும் இடங்களிலும் மாட்டக்கூடிய பலவிதமான நல்ல வர்ணங்களைச் சுமாரான விலையில் வாங்கலாம்.

மலைக்குன்றின் மேலுள்ள உச்சிப்பிள்ளையாரைத் தரிசிக்கப்படுகின்ற ஏறிச் சென்றேயும். பின்னையார் ஏகாந்தமாகவும் கம்பீரமாகவும் கவலையேதுமின்றிப் புன்னக்கடையுடன் உட்கார்ந்திருக்கிறார். அவரைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கடையில் தற்காலிகமாகவாவது ஆனந்தமாகிறேயும். உச்சிமலைப்பின்னையார் மேல்முகப்பிலிருந்து பார்க்கையில் திருச்சிநகரின் கணிசமான பகுதி நன்றாகத் தெரியும்.

அடிவாரத்தில் தாயுமான சவாமியையும் மட்டுவார்குழல்மையையும் தரிசிக்கலாம். திக்கற்ற இளங்கர்ப்பினிப் பெண்ணென்றுத்திக்குத் தாயாக உருவெடுத்துச் சென்று பிரசவம் பார்த்த இறைவனின் பெருங்கருணையை அவரது சந்திதியில் நிற்கையில் உணரமுடிகிறது. ஆனந்தமாகவும் சூளிர்ச்சியாகவும் இருக்கிறது. தாயுமானவருக்குத் தயிரபி ஷேகம் செய்து பஞ்சாராத்தி காட்டுகின்றூர்கள். பரவசத் துடன் வணங்கிலிட்டு மட்டுவார் குழல்மையிடம் வருகிறோம். அம்மையின் அருட்கண்களும் வதனப் பொலிவும் சொருபக் காட்சியும் தெவிட்டாதவை.

திருவாணைக்கா போவதற்காக மெயின் காட்கேட்டு அண்டைவந்து நின்றோம். பஸ்கள் எல்லாம் அங்கு தரித்துச் செல்லுகின்றன. சற்றுத் தூரத்திலுள்ள கிறீஸ்தவ தேவாலயத்தின் சிலுவை வானளாவி நிற்கிறது. அழகான கட்டிடம். திருவாணைக்கா பஞ்சாவிங்க ஷேத்திரங்களுள் ஒன்றுன் தேயுவிங்கஸ்தலமாகும். எப்போதும் இயற்கைநீர் சுரந்து சூழ்ந்த நிலையில் சிவலிங்கம் காட்சித்தருகின்றது. பக்தி வயப்பட்ட யாணையும் தும்பியும் சிவனால் சோதனைக்குட்படுத்தப்பட்ட தலமாகும். தலத்தின் தேவியின் பெயர் அகிலாண் டேஸ்வரி. பெரிய இராஜ கோபுரம் உண்டு. உள்மண்டபங்களில் சூளிர்ச்சியும் அமைதியும் நிலவுகின்றது.

திருவாணைக்காவிலிருந்து சற்றுப் பாதையில் சமயபுரம் மாரியம்மன் கோயிலுக்குப் போயிருந்தோம். மாரியம்மனை இந்துக்களோடு, கிறிஸ்தவர்களோடு, இல்லாமியர்களோடு மற்றும் பல்வேறு சமயத்தவர்களும் வழிபடுகின்றனர். தீராத நோய்கள் வந்து, சிகிச்சைகள் நடைபெற்று, வைத்தியர்களாலும் கைவிடப்பட்டுப் பின்னர் சமயபுரத்தில் நாற்பது நாட்கள் வந்து தங்கிச் சுகமாகித் திரும்புபவர்களின் தொகை இந்த விஞ்ஞான, நவீன காலத்திலும் கண்கூடாக இருப்பது உற்றுநோக்குதற்குரியதாகும்.

நண்பருக்கு வீட்டில் முக்கிய வேலைகள் சில இருந்ததினால் பிற்பகல் வயனூர் திரும்பினாலும்.

அன்பைப் பெருக்கி என(து)

ஆருயிரைக் காக்க வந்த

இன்பப் பெருக்கே

இறையே பராபரமே,

3. அழகிய மணவாளர் ஸ்ரீரங்கநாதர்

நண்பர் கஸ்தாரி ரங்கனுக்கு மறுநாள் அதிகாலையில் என்னேடு ஸ்ரீரங்கம் வருவதற்குச் சாத்தியப்படவில்லை. ஸ்ரீரங்கம் திருச்சி நகருக்கு மூன்று மைல் வடக்கே உள்ளது. சைவர்களுக்குச் சிதம்பரம் ‘கோயில்’ என்பது போல வைஷ்ணவருக்கு ஸ்ரீரங்கம் ‘கோயில்’ ஆகும். திருவரங்கம் என வும் சிறப்பிக்கப்படும். ஸ்ரீரங்கநாதரைப் பெருமாள் என்று அழைத்து வழிபடுவது மரபியலாகும். ஸ்ரீரங்கத்தைப் பற்றி பன்னிரு ஆழ்வார்களுமே பாக்ரங்களைப் பாடியுள்ளனர்.

ஸ்ரீரங்கநாத கோவிலுக்கு ஏழு சுற்றுப்பிரகார வீதிகள் உண்டு. உள்ளே சுற்றுக் கோவில்களும், மண்டபங்களும், கோபுரங்களும் நிறையக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. சிறபக்கலையின் செழுமை எங்கும் வளம்பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். உள்ளே சென்றால் கட்டிட மற்றும் கலையமைப்பில்

பாரதத்தில் பதினெட்டு நாட்கள்

மயங்கிப் பாதையுந் திசையும் சரியாகப் புரியாமல். புதிய வர்கள் திகைத்துப் போவார்கள். கீழ்த்திசையிலுள்ள வெள்ளோக்கோபுரம் 165 அடி உயரமுடையது. பெரியது. தலதீர்த் தங்கள் சந்திரபுஸ்கரணி முக்கியமானது.

ஸ்ரீரங்கத்திலுள்ள ரங்கவிமானம் பற்றியும் அதிலுள்ள ரங்கநாதர் அருள்ளுருவம் பற்றியும் புராண ஐதிகமொன்றுண்டு. பிரமதேவரின் அஷ்டாட்சர ஐப தவத்திற்கு மன மகிழ்ந்த மகாவிஷ்ணு ரங்கவிமானத்தில் காட்சியளித்தாரெனவும் பின்னர் அவரது விருப்பப்படி ரங்கவிமானம் தரி சனம் தந்தருள் செய்த கோல அமைப்புடன் பிரமாவுக்குக் கிடைத்த தென்றும், குரியன், மனு, தேவர்கள் அவற்றை வழிபட்டனரெனவும், குரியகுல மன்னான இக்க்யாகு பிரமாவிடமிருந்து பெற்று அயோத்தியிலும், பின்பு விபீடனானால் இலங்கைக்குக் கொண்டு செல்லப்படுகையில் ஸ்ரீரங்கத்தில் காவேரிநிதித்தீரத்தில் பிரதிட்டைசெய்து தொடர்ந்து ஆராதனை நிகழ்கிறது என்றும் புராணீய ஐதிகம் புகலுகின்றது.

சோழ, பாண்டிய, டில்லி, விஜயநகர நாயக்கப் பெருமன்னர்களும் மற்றும்பலரும் காலத்திற்குக் காலம் ஸ்ரீரங்கநாதர் கோவிலுக்குத் திருப்பள்ளிகள் செய்வித்தும் மாளியங்கள் அளித்தும் வந்தன செய்துள்ளனர். மூன்று தடவைகள்

ஸ்ரீரங்க விமானம் விக்கிரகத்துடன் சண்டைகள், கலதங்கள் காரணமாகப் பாதுகாப்பான இடங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டுப் பத்திரமாகத் திருப்பிக்கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.

உறையூரைத் தலைநகராகக் கொண்ட நந்தசோழன் மகாகிய கமலவல்லியை, ஸ்ரீரங்கநாதர் குதிரையிலேறி வேடுவ உருவத்தில் சென்று மலர்வனத்தில் சந்தித்து அவளது மனத் தைத் தம்பாலீர்த்த பின்னர் கனவில் அரசனுக்குத் தெரியப் படுத்தினார். விக்கிரக ரூபமாக உள்ள பெருமாளுக்கு அரசனால் கமலவல்லி கண்ணிகாதானம் செய்யப்பட்டான். கலியாண உற்சவம் நடந்தது. மணக்கோலத்துடன் கோவி லுக்குள் சென்ற கமலவல்லி ஜோதியாகி மறைந்துவிட்டாள். அழகிய கோலத்தில் சென்று கமலவல்லியைத் தமக்காக்கியதால் அதுமுதல் ஸ்ரீரங்கநாதருக்கு ‘அழகிய மணவாளர்’ என்ற சிறப்புப் பெயர் ஏற்பட்டது. அழகிய மணவாள—கமலவல்லி கலியாண உற்சவம் ஆண்டுதோறும் கொண்டாடப்படுகிறது.

அழகிய மணவாளரால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்ட இன்னென்றுவர் பெருமாளுக்குப் பல்லாண்டு பாடிய பெரியாழ்வாரின் புதல்வியான ஆண்டாளாவர். இவரே சூடிக்கொடுத்த நாசசியார். தொடுத்த மாலைகளைத் தாமே முதலில் அணிந்து கண்ணேடியில் அழகு பார்த்த பின்னர் பெருமாளுக்கு அவரானுப்பிய மாலைகளையே ரங்கநாதர் விரும்பினார். திருப்பாவை ஆண்டாளால் பாடப்பெற்றது. பாவை நோன்பு அவரால் மேலும் பிரசித்தமடைந்தது.

டில்லி சல்தான் சக்கரவர் த்தியொருவரின் புதல்வி ரங்க விமானத்தையும் ரங்கநாதரையும் பார்த்து அவரைத் தன் னிடத்திலேயே வைத்திருக்க முயன்றார். அது கைகூடவில்லை, கோயில் வாசலிலேயே ரங்கநாத மோகத்தில் மூர்ச்சையாகி உயிரைவிட்டாள். அவனுக்குக் கோவில் இரண்டாம் வீதியில் வடமேற்கு மூலையில் ‘துலுக்க நாச்சியார் கோவில்’ அமைக்கப்பட்டுத் தினமும் பூஜை நடக்கிறது. குலசேகரப் பெருமாளும் தமது மகள் சேர்க்குவலவல்லியை அழகிய மணவாளருக்கு மணம்செய்வித்தான். மூன்றும் பிரகார வீதியை குலசேகரன் திருவீதியென்றே அழைக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீரங்கநாதரைப் பற்றிய அருமைபெருமைகளை முழுவதும் விபரித்தல் இயலாதது. அதிகாலையில் பெருமாளின் விசுவருபதரிசனம் பேரானந்தத்தைத் தருவது. காவேரிக்கரையிலிருந்து மரியாதைகளுடன் யங்கைமேல் வைத்த வெள்ளிக் குட்டில் கொண்டிரப்பட்ட நீரைக்கொண்டு அரச்சகர் ஆசார

சிலராய் கர்ப்பக்கிருகத்தினுள் புகுந்து சுப்ரபாதம் படித் துத் திருவுருவத் திருமேனியைத் திருமஞ்சன நீராட்டு வார். சங்கம் முழங்கும், வாத்தியம் ஒலிக்கும். அந்தந்த வேலைகளைச் செய்வோர் அவற்றை நிறைவேற்றுவர். சந்தன மண்டபத்தில் கர்ப்பக்கிருகத்தைத் தப் பச பின்னேக்கி நிற்க, யானை முன்னேக்கி நிற்கும். வகுமியில் இறைபார்வை முதலில் பதியவேண்டுமென்ற கருத்துப்போலும், தலத்து ளோரும், அதிகாரிகளும், பக்தர்களும் கூடித் தரிகிப்பதற்கு நிற்பர். திருமணி அடிக்கப்படும் திருவிளக்குகள் தாண்டப் படும். திரைச்சீலைகள் அகற்றப்படும். தில்லியமான விசுவ ருபதரிசனக் காட்சி மெய்மறக்கவைக்கும். மீண்டும் திரை போட்டபின்னர் திதி, வாரம், நட்சத்திரம், யோகம் போன்றவை சம்பந்தமாகப் பஞ்சாங்கம் வாசிக்கப்படும். அரச்ச கர்கள் திருத்துளாய் விநியோகிப்பர். சிலருக்குத் திருமுடி ஒன்றினைத் தலையில் வைத்து ஆசீர்வதிப்பர்.

பன்னிரு ஆழ்வார்களைத் தவிரவும் நாதமுனிகள், உய யக்கொண்டார், மணக்கால்நம்பி, ஆளவந்தார், ஸ்ரீராமானு ஜர். கூரத்தாழ்வார், வில்லிதாஸர் போன்ற ஆச்சாரியர்கள் பலர் ஸ்ரீரங்கத்தில் வழிபட்டதுமல்லாமல் கோவில் நிர்வாகங்களையும் பரிபாலித்து வந்திருக்கின்றனர். வீசுவருபதரிசனம் கண்ட மனதிறைவுடன் கல்லைண சென்றடைந்தேன்.

கல்லைண கரிகாற்சோழனால் கட்டப்பட்டது. மேலை நாட்டு விஞ்ஞானிகளே மூக்கில் விரல்வைத்து வியக்கும் வண்ணம் அக்காலத்திலேயே கணவாய்கள் பொருந்த அமைக்கப் பட்டது. கல்லைணியின் பக்கத்தில் அழகிய பூங்காவொன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. யானைமேல் வீற்றிருக்கும் கரிகாற் சோழன், காவேரி, அகத்தியர், மீனவப்பெண் இன்னும்பல சிலைகளைத் தத்துப்பமாக வடித்திருக்கிறார்கள். இல்லிடம் உல்லாசப் பிரயாணிகளை வெகுவாகக் கவர்கிறது.

கல்லைணயையும், காவேரிப் பாலத்தையும் அவ்வப்போது புகிய முறைப்படி செப்பனிட்டு வருகிறார்கள். காவேரிப் பாலத்தை ரயில் கடகட சப்தத்துடன் ஒடி முடிப்பது மனத்தையும் காதுகளையும் இலகுவில் விட்டு நீங்காதது. அப் போது காவேரியின் நீர் நிறைந்து வேகமாக ஒடிக்கொண்டிருந்தது. எங்கும் பசுமையான காட்சிகள், மற்றெல்லா இடங்களிலும் பார்க்கத் திருச்சியில்தான் காவேரித்தாயின் கருணையைப் போற்றும் ‘ஆழிப்பெருக்கு’ கொண்டாட்டங்கள் திறப்பாகஇடம்பெறும். மத்தியாளம் வயலூர் திரும்பினேன்.

மாலையில் நான் சென்னை புறப்பட்டுச் செல்ல முன்னரே திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. ரயில் நிலையத்திற்கு நண்பர் மனை வியுடனும், குழந்தைகளுடனும் வந்து வழியனுப்பி வைத் தார். அப்போது கண்கவர் வர்ணப்படங்கள் சிலவற்றை ஒரு சுருளாகச் சுருட்டி நண்பர் எனக்கு அன்பளிப்பாகத் தந்தார். நன்றிகூறிப் பெற்றுக் கொண்டேன். ரயில் இரவு முழுவதும் ஒடி மறுநாட்காலை எட்டரை மணிக்குச் சென்னை எழும்பூர் ரயில் நிலையத்தை அண்மிக் கொண்டிருந்தது. சிறிதுநேரம் ரயிலில் தூங்கி எப்போதோ விழித்துக்கொண்ட பலர் என்னைப்போலவே ஆவலுடன் தென்பட்டார்கள்.

ஒங்கி யுலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி

நாங்கள் நம் பார்வைக்குச் சாற்றி நீராடினால் தீங்கின்றி நாடெல்லாம் தீங்கள்மும் மாரிபெய்து

ஒங்கு பெருஞ்செந்நெ ஒடு கயலுகள் பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்ப தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்தமுலைபற்றி வாங்கக் குடம் நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும் பசக்கள் நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனை

தூயபெருநீர் யமுனைத் துறைவளை ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும் அணிவிளாக்கைத் தாயைக் குடல்விளாக்கம் செய்ததா மோதரனை தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர் தூவித்தொழுது வாயினால்பாடி மனத்தினால் சிந்திக்க போய் பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும் தீயினில் தூசாகும் செப்பேலோ ரெம்பாவாய்.

4. கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும் மாமல்லபுர சிற்பங்கள்

சென்னை மாநகரை முன்னரும் பலதடவைகள் பார்த்திருக்கிறேன். சட்டசபை, நீதிமன்றம், நூல்நிலையம், தியேட்டர்கள், ஸ்ரூடியோக்கள், உணவு-விடுதிச்சாலைகள், மரீனைகடற்கரை, கபாலீஸ்வரர் கோவில், பத்திரிகை நிறுவனங்கள், விளையாட்டரங்கம், குதிரைப்பந்தய மைதானம், மிருகக்காட்சிச்சாலை, நூதனசாலை, மூர் மார்க்கெட், கொத்தவால் சாவடி, உயர் கட்டிடங்கள், கடைகள், கல்லூரிகள் என்றெல்லாம் மனித்தியாலக் கணக்கில் - நாட்கணக்கில் திரிந்து நடந்திருக்கிறேன்.

இலக்கிய மேதைகளையும், அரசியல் தலைவர்களையும், பத்திரிகையாளர்களையும், தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும் மற்றும் பல்வேறு துறை வல்லவர்களையும் சந்தித்து அளவளாவியிருக்கிறேன். ஆனாலும் சென்னையை ஒவ்வொரு தடவையும் சேரும்போது மனதில் பரபரப்பு ஏழ்த்தான் செய்து

பாரதத்தில் பதினெட்டு நாட்கள்

கின்றது. உலகத்தில் பல்வேறு நாடுகளிலும் பரந்துவாழும் தமிழ்மக்களின் பாரம்பரியமான தமிழ்நாட்டின் தலைநகர் என்ற உணரவே காரணம். சென்னை நகரில் இலங்கை மாணவர்கள் பலர்கள்வி கற்கின்றனர். அவர்களில் நூல்வர் ரயில் நிலையத்திற்கு வந்திருந்தனர். அன்றும் மறுநாளும் அவர்களுக்கு ஒடுழுறை நாட்களாயிருந்தன.

காலையனவு சாப்பிட்டானதும் நன்பர்கள் எங்கெங்கு போகலாம், என்னென்ன பார்க்கலாம் என்று திட்டமிடத் தொடங்கினார்கள். இம்முறை சென்னையைச் சுற்றும் நோக்கமில்லையெனவும் மாமல்லபுரத்துச் சிற்பங்களை அங்கே பார்த்துவிட்டு அடுத்தநாள் சில செந்து விஷயங்களை முடித்துக்கொண்டு மாலையே சென்னையை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போகும் என்னுமே இருப்பதாகவும் அவர்களிடம் தெரிவித்தேன். நன்பர்கள் முதலில் அதை விளையாட்டுக்காகச் சொன்னதென நினைத்தார்கள். பின்னர் உண்மையெனத் தெரிந்ததும் மறுத்தார்கள். அவர்களைச் சமாதானப்படுத்தி எல்லோரும் மாமல்லபுரம் பஸ்ஸில் ஏறுவதற்குள் பெரும் சிரமமாகி

விட்டது. சென்னையிலிருந்து மாமல்லபுரம் முப்பத்தைத்து மைல் தொலைவில் இருக்கிறது. அங்குபோய்ச்சேர நண்பகலாகிவிட்டது.

புகழ்பெற்ற பல்லவமன்னனை முதலாம் நரசிம்மவர் மனின் காரணப்பெயரான மாமல்லன் என்பது தான் மாமல்லபுரம் பெயர் வந்ததற்கான காரணமாகும். மாமல்லனின் தந்தை மகேந்திரவர்மன் தான் நீர்மாணித்த துறைமுகத் திற்குத் தன் மைந்தனின் ஸீரப் பெயரினைச் சூட்டினான். மாமல்லபுரத்திலிருந்து பாரிய கப்பல்கள் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் போய்வந்தன. கலைஞரை மகேந்திரவர்மன் மாமல்ல புரத்தையடுத்துள்ள கற்பாறைகளில் தலைசிறந்த சிற்பக்கருலுங்களை ஆக்குவித்தான்.

கற்பாரோன் றின் முன்பக்கத்தோற்றம் சவர்போன்று இருபத்தைந்தடி உயரமும் ஏழபத்தைந்து அடி நீளமுள்ள தாக அமைந்துள்ளது. நடுவிலே மேலிருந்து கீழாக நீர்வீழ்ச் சிக்கான பள்ளமொன்று இயல்பாயுள்ளது. மழை காலத்தில் அதில் நீர் வீழ்வது அழகாக இருக்கும். இந்தப்பாறையிலேதான் ‘பகிரதன் தவம்’ காணபோர் மனதைக் கவர்கின்றது. ஒற்றைக்காலிலே நின்று பகிரதன் தவம் செய்கின்றன. பக்கத்தில் பரமசிவன் காட்சிதந்து கங்கையை அருங்கின்றார். கங்கை வேகமாக வருகின்றன. அவ்வரிய சம்பவத் தினையும் பகிரதன் தவத்தினது மேன்மையையும் காணத்தேவர்கள் உட்பட எல்லோரும் ஓடி வருகிறார்கள்; மிருகங்கள், பறவைகள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன எல்லாம் விரைகின்றன. ஒரே சிற்பமயமாக நேரில் காணப்பதைப்போன்று அவ்வளவு தத்துப்பமாகத் திறமையாகப் பொழுந்து தன்னப்பட்டுள்ளது. அப்பாறையின் ஓவ்வொரு அங்குலமும் சிற்ப நுனுக்கத்திற்கு செறிந்தனவாகும்.

இதற்குச் சிறிது தூரத்திற்கப்பால் திரிமுர்த்தி மண்டபம் இருக்கிறது. பிரமன், சிவன், விட்டுனுவுக்கு வெவ்வேறு மண்டபங்கள். திருமால் மண்டபத்துச் சிற்பங்களின் முடி அழகையும் சிவன் மண்டபத் துவாரகாபாலகனின் கம்பீரத்தையும் பார்த்துக்கொண்டே நிற்கலாம். கோடிக் கல் ஜந்துவிங்க மண்டபங்களை நோக்கிச் செல்கையில் வராக மண்டபம் தென்படுகின்றது. வாமனவதார விசுவரூபம், வெண்கொற்றக்குடையின் கீழுள்ள துர்க்கையின் சௌந்தரியம், தாமரையாசனத்து இலக்குமியையும் தோழிகளையுங்கண்டு பரவசமடையலாம். எங்குமே சிற்பமயம் தோற்கடிக்க முடியாத கலையழகு.

ராமனுஜ மண்டபத்துச் சிங்கத் தூண்களையும் தர்மர் மண்டபத்தையும் பார்த்தாகவேண்டும். மகிடாகரமர்த்தனி மண்டபம் தென்படுகிறது. கைகளில் ஆயுதங்கள் தாங்கிச் சிங்கவாகனத்தில் ஏறி ஆக்கிரோசமான பார்வையுடன் எதிரியை அறிக்க மகிடாகரமர்த்தனி தயாராகி விட்டான். எதிரிலே மகிடாகரன் கையில் தண்டத்தினை வைத்துக் கொண்டு ஒங்கி அடிப்பதற்கான சந்தர்ப்பத்தைப் பார்க்கிறான். பார்க்கத் தெளிட்டாத காட்சி. மறுபக்கம் திரும் பினால் பள்ளிகொள் திருமாலைக் காணலாம். முகபாவும் எம்மை மறந்து சிலைபோல் நின்றுவிடச் செய்கின்றது.

சுமண்டபம் சென்றால் மலையொன்றினைத் தூக்கி அதன் கீழ் மந்தைகளையும், இடையர்களையும் பெருமழுவினின்றும் காப்பாற்றும் பெறுமானைக் காணலாம். பஞ்சபாண்டவர் ரதங்கள் என்றழைக்கப்படும் இடத்திலுள்ள அமைப்புகளும் சிற்பங்களும் கோலங்களும் பின்னணியும் அவற்றைச் செய்த வர்களின் கைவள்ளுமையையும் கற்பணுவளத்தையும் தெளிவு படுத்துகின்றன. அவற்றிற்கருகேயுள்ள கல்யாணையை உயிர்யாணையே நிற்பதாக எண்ணி ஏமாறநேரிடும். அங்கு தென் படும் சிங்கமும் காளையும் யானைக்குச் சனைத்தனவுல்ல.

சாய்வாகக் கணிதப்படி சிறிய அடியில் கிழே விழாதுபடி நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும் பெரிய கற்பார், சிங்கப்படுக்கை முடிவுருமல் விடப்பட்ட செதுக்கல்கள் இன்னும் பலவற்றைப் பார்க்கலாம். சிங்கப் பந்க்கையில் போய்ச் சாய்ந்து சிறிதுநோம் படுத்திருந்தேன்: பின்னர் மூன்றுமைல் தூரத்திலுள்ள சிங்கக்குகை, புலிக்குகை மண்டபங்களிலுள்ள சிற்பங்களைப் போய்ப்பார்த்து விட்டுக் கடற்கரைக் கோயிலுக்கு வந்து சேர்ந்தோம்.

கடற்கரைக் கோவில் மூன்று பகுதிகளாக அமைந்துள்ளது. கிழக்கே இலிங்கமும் மத்தியில் துயில்கொள்ளும் பெருமானும் மேற்கே சோமாஸ்கந்தரும் இருக்கின்றனர். மூன்றரையடி உயரமுள்ள சிங்கமொன்றில் தேவி ஏறுகிறான். கடவில் கண்டட்டுக்கப்பட்ட நந்திகளைக் கோவிலைச்சுற்றி மதில் போல வைத்துள்ளார்கள். மேற்கு வாசவில் கடல் அலை மோதுகிறது.

மாமல்லபுரத்திருந்த எவ்வளவோ அருமையான கலைக் கோட்டங்களை எல்லாம் கடல்கொண்டு போய்விட்டது. இன்றும் வள்ளங்களில் பத்துமைல் தூரம் வரை செல்வோர் கட-

வில் பல அழிபாடுகளைக் காண்கிறூர்களாம். கடலில் பாறைக் கற்கள் இருப்பதாகவும் அலைகள் ஒய்ந்திருக்கையில் சூரிய னின் ஒளிக்கதிர்கள்மூலம் ஆழத்தில் பல சிறைதந்த கட்டிடங்களைக் காணவும் முடிகிறதாம். பலவருடகாலம் அழியாது இருக்கும் மாமல்லபுரச் சிற்பங்கள் மூதாதையர்களின் சிறப்பையுங் கலைத் தொண்டையும் மனோபாவத்தையும் சிந்தனையையும் கடின வேலைகளை மேற்கொண்டதையும் எடுத்தியம்பு கின்றன.

மாமல்லபுரத்தைச் சிறந்ததோர் சுற்றுலா இடமாக அமைத்திருக்கிறூர்கள். சுற்றுப்பயணிகட்கு வேண்டிய வசதி களையளிப்பதற்காகப் பெரும் விடுதிகளும், உணவுச்சாலைகளும் அமைவாகிக்கொண்டுள்ளன. இரவு நன்பர்களும் நானும் மாமல்லபுரத்திலேயே தங்கினாலோம். மாமல்லபுரத்து மண்றப்பரப்பில் நிலாவொளியில் கடலோசையையும் சவுக்க மரத் தோப்புகளுக்கூடாக வரும் காற்றேசையையும் முழு அழகையும் அனுபவிக்க மனக்கம்பீரம் வேண்டும். பேசிக் கொண்டே களைப்பினால் எம்மையறியாமலே மணவில் நிதி திரையாகிவிட்டோம்.

5. கலைக்ஞக்கோர் காஞ்சிபுரம்

மணற்பரப்பில் நன்றாகத் துயின்ற எம்மைக் கதிரவனின் சள்ளிட்ட கதிர்கள் திடுக்கிட்டெடுமும்ப வைத்தன. எங்களது உடமைகள் யாவும் அப்படியே வைத்தது வைத்தபடியே இருந்தன. மாமல்லபுரத்திலிருந்து பஸ்மூலம் திருக்கழுக்குன் றம் (ஓன்பது மைல் தூரம்) சேர்ந்தோம்.

திருக்கழுக்குன்றத்தின் மலைஉச்சியில் ஒன்றும், அடிவாரத் திற்கு அருகாமையில் இன்னென்றுமாக இரு அர்த்தநாரீசு வரர் ஆலயங்கள் விளங்குகின்றன: தமிழகத்திற்கு இயல்பான கோபுரங்களை சிற்பமேம்பாடுகளைக் காணலாம். சுமார் ஐநூற்றி உயரமான குன்றின் உச்சியில் உள்ள கோவிலின் பூசகர் அங்கு வேளைதவருமல்பகல் பன்னிரண்டு மணியளவில் அமுததப் போட்டபின்னர் வட்டத் தட்டமொன்றைத் தட்டியவுடன் உணவுண்ண வரும் இரு கழுகுகளுக்காகக் காத்

பாரதத்தில் பதினெட்டு நாட்கள்

திருப்பார். பறவைகள் உணவுண்பகைப் பார்க்கத் தினமும் வெளிநாட்டார் உட்படப் பலர் கூடுகிறார்கள்.

திருக்கழுக்குன்றத்திலிருந்து காஞ்சிபுரத்திற்கு பஸ் ஒன்று புறப்பட்டது. அதில் இடமும் இருந்தது. கடைசி நேரத்தில் கட்டாயமாகக் காஞ்சிபுரம்போய்த்தான் திரும்ப வேண்டுமென்ற நண்பர்களின் வற்புறுத்தலையும் பிடிவாதத் தையும் என்னால் சமாளிக்கழுதியாயற் போய்விட்டது:

தொண்டை நன்னட்டின் தலைநகராக விளங்கிய காஞ்சிபுரம் சரித்திரப் பெருமையும், பண்பாட்டுப் பெருமையும் பொதிந்தது. “நகர்களிலே காஞ்சி” என்று காளிதாசனும், “கல்வியிற் கரையில்லாத காஞ்சி” என்பதாக நாயன்மார்களும் சிறப்பித்துள்ளனர். “முத்தி தரும் நகரேறுவில் முக்கியமாம் காஞ்சி” என்ற வார்த்தைகளே போதுமானவை. சங்க இலக்கியங்கள் கிறிஸ்து உதயத்திற்கு முன்னரே காஞ்சிபுகழ் பெற்றிருந்ததைத் தெரிவிக்கின்றன.

ஸ்ரீமத் ஆதிசங்கரர் ஸ்ரீகாமகோடி பீடத்தைக் காஞ்சியில் அங்குரார்ப்பணம் செய்தார். மணிமேகலை அங்கேதான்

அறம்செய்து உளம்களித்தாள் : கந்தபுராணமும், காஞ்சி புராணமும் காஞ்சியில் அரங்கேற்றப்பட்டன. அரசியல் சாணக்கியரெனப்படும்கெளாடில்யரின் பிறப்பிடம் காஞ்சியே.

காஞ்சி பல்லவமன்னர்களின் தலைநகராக மிளிர்ந்தது : சோழ விஜய நகர மன்னர்களும் அங்கு ஆட்சி செலுத்தினர் : அரண்மனைகள், அகழிகள், ஆலயங்கள், விசாலமானசாலைகள், ஒழுங்கான வர்த்தக அங்காடிகள், விவசாய நீர் ப்பாசனங்கள் சீன யாத்திரிகரான யுவான் — சவாங் போன்றேரின் குறிப்புக்களிலிருந்தும் குழலிலிருந்தும் அறியமுடிகிறது.

பஞ்சலிங்க தலங்கள்

சைவம், வைணவம், பெளத்தம், ஜெனம் ஆகிய சமயங்கள் அங்கே தழைத்துப் பொலிந்தன. சிவபிராண்மீது நாயன் மார் தேன்சொட்டும் திருப்பன்கள் இசைத்துள்ளனர். கச்சித் திருவேகம்பன்மீது பட்டினத்தடிகள் பாடியுள்ள பாடவல்கள் பரவசமுட்டும் தன்மையன. திருக்குறிப்புத்தொண்டரும் சாக்கியரும் காஞ்சியிலே வாழ்ந்தனர். சைவர்களின் மிக முக்கிய பஞ்சலிங்க தலங்களுள் பிரதுவிலிங்க கேஷத்திரமாகக் காஞ்சி திகழ்கின்றது.

வைணவர்கள் காஞ்சியைத் தமது நான்கு விரத தலங்களுள் ஒன்றுக்க் கருதுகின்றனர். அங்குள்ள ஸ்ரீ வரதராஜப் பெருமாள் ஆலயம் அவர்களின் பக்திக்கோட்டமாகும். பொய்கையாழ்வாரும் ஸ்ரீ மகாதேசிகரும் காஞ்சியில்தோண்றி வைணவம் பேணினர். ஸ்ரீ ராமானுஜர், திருமழிஞ்சயாழ்வார் ஆகியோர் காஞ்சியில் தங்கி மதநிலை கண்டனர். திருக்கச்சிநம்பியும் ஆழ்வார்களும் அகம் மிளிர்ந்த பிரபந்தங்கள் பக்திச்சுவை அளிப்பனவாரும்.

பெளத்த மதக்கொள்கைகளைச் சிறப்புறக்கற்றுப் போதித்த போதிதர்மர், தர்மபாலர் இருவரும் காஞ்சியைச் சேர்ந்தவர்களோ. ஜெனமேதைகளுள் மல்லிசேனர் குறிப்பிடத்தக்கவர். சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் தென்னிந்திய கலாச்சாரத்தின் மகோன்னத பீடமாகக் காஞ்சி இருந்துள்ளது எனலாம். காஞ்சிபுரம் கைத்தறி—பட்டுத்துணிவகைகளுக்கு உலகப் பிரசித்தமானது.

தமிழ் இலக்கியமும் பல்வகைக் கலைகளும் காஞ்சியில் போட்டி போட்டுக்கொண்டு வளர்ந்தன. வளர்ந்த கலைகளுள் சிறபக்கலையை முதன்மையாகச் சொல்லவாம்.

சுற்பனலையத்தையும் கலாருணைக்கூத்தையும் கைத்திறனையுங் காண்பித்துச் சிற்பிகள் அங்கே கலைக்கோயில்களை எழுப்பியுள் எார்கள். சிற்பக்கலை வளர்ச்சியின் பொற்காலத்தை இன்றும் நினைவுறுத்துவன் காஞ்சிக் கோயில்கள். சமுதாய நலனுக்கும் மேம்பாட்டுக்கும் கலைவளர்ச்சிக்கும் தமிழ்நாட்டு ஆலயங்கள் சாதனங்களாக அமைந்தவிதம் தரித்துவமானது.

காஞ்சியில் பார்க்குமிடமெங்கும் ஆலயங்கள் நீக்கமற நெருங்கித் தோன்றுகின்றன. ஏருபத்துமூன்று ஏக்கர் பரப்பில் ஸ்ரீவரதராசப் பெருமாள் கோவில் வியக்கத்தக்க மதில் களூடன் உள்ளது. நூற்றுக்கால் மண்டபமொன்றின் ஒவ்வொரு தூண்களும் மன்றத்தைக் கொள்ளை கொண்டவையாயுள்ளன. நான்கு மூலைகளிலும் ஒரேகல்லில் செதுக்கப்பட்ட வளையங்கள் அழகாகக் காட்சி தருகின்றன.

அனந்த தீர்த்தக்குளத்துள்ள நீராழிமண்டபத்துள் ஏருக்கும் ஸ்ரீஅத்திவரதர் சயன்கோல விக்கிரகத்தை நாம் கரண முடியாது. நாற்பது அண்டுகளுக்கு ஒருமுறைதான் தன்னீரிலிருந்து அவ்விக்கிரகத்தினை மக்கள் தரிசனைக்காக வெளியே எடுப்பார்கள்.

அத்திகிரிக் குண்றின்மேல் உள்ள ஸ்ரீவரதராஜர் சந்திதியை அடைந்தோம். பெருமாள் நின்றருள் புரியும் திருக்கோல எழில் உள்ளத்தைத் தூய்மைப்படுத்தி அனந்தத்தை நிரப்புகின்றது. மிக அழகிய சொறுப்பே அச்சிலை. மனம் மாசு அடைந்து சிருஷ்டியைச் செய்ய முடியாது தவித்த பிரமாவிற்கு அவர் காஞ்சிக்கு வந்து செய்த தவத்தின் பேரூல் மகாவிஷ்ணு பிரகாசத்துடன் தோன்றி அருள் புரிந்த இடமே அதுவெனப் புராணங்கள் கூறும்.

காஞ்சி காமாக்ஷி அம்மன் கோவில் பேராளுடைய சிவத்தலமாகும்; கா-சரஸ்வதி, மா-லட்சமி, கஷி-பார்வதி, மூன்றெழுத்தும் சேர்ந்த காமாக்ஷி, ஆதிபராசக்தி. ‘திசைமயக்கம் என்றுமூள்ளது அஃது இன்றும் அங்குள்ளதாக’ என்ற பெரிய புராண அடிக்கேற்பத் திசைமயக்கம் உள்ள கோயில். அவ்வளவுக்குக் கட்டிடங்களும், வளைவுகளும், திருப்பங்களும் நெருங்கிக்குவிந்துள்ளன. கவியாண மண்டபம் தனியழகுவாய்ந்தது,

ஏகாம்பரநாதர் கோவிலில் சிவபிரான் ஒற்றை மாமரத்தடியில் வீற்றிருக்கிறார். இம்மாமரத்து நாற்பெரும் கிளைகளிலும் அவற்றின் வெள்வேறு உபகிளைகளிலும் உள்ள பழங்கள் இனிப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, கைப்பு ஆகிய நால்வகைச் சுலவகளையும் உடைத்தாய்களான. இதனை நால்வகை

வேத மாமரம் என்பர். இக்கோயிலில் பல நூற்றுக்கணக்கான சிவலிங்கங்கள் உள்ளன. 108 சிறிய சிவலிங்கங்கள், 1008 சிறிய சிவலிங்கங்கள் குழந்த பெரிய சிவலிங்கங்கள் ஏராளமானவை இருக்கின்றன.

மேலும் சில கோவில்களைப் பார்த்துக் கொண்டே செல்கையில் பசி மிகுந்தது. ஹோட்டலோன்றிற்குச் சென்று உணவுண்டோம்.

காஞ்சியிலுள்ள ஐன்கோவில்களில் சிற்பங்களும், சித்திரங்களும் உண்டு. கைத்தறி நெசவுநிலையமொன்றிற்குச் சென்றிருந்தோம். குடும்பம் முழுவதுமே அதில் ஈடுபட்டு உழைக்கிறார்கள்.

காஞ்சிபுரம் வீதிகள் காலையிலும், மாலையிலும் தண்ணீர் தெளித்துக் கோல அழகுடன் மனோரம்மிய மயக்கத்தைத் தருகின்றன. மையிட்ட கண் மலர்ந்து, மலரிட்ட கூந்தல் தவள, பண்பட்ட நெறியிற் செல்லும் பெண்கள் காஞ்சியின் பழையக்கும் புதுமைக்கும் வரம்பாயுள்ளனர்.

ஆலந் தானுகந் தமுதுசெய் தானை
 ஆதி யைஅம ரர்தொழு தேத்தும்
 சீலந் தான்பெரி தும்முடை யானைச்
 சிந்திப் பாரவர் சிந்தையு ஓானை
 ஏல் வார்குழ லாளுமை நங்கை
 என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
 கால காலனைக் கம்பனைம் மானைக்
 காணக் கண் அடி யேன்பெற்ற வாரே.

6. சென்னை நகரில் சிலமணி நேரம்

மாலையில் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து சென்னை வந்து சேர்ந்தோம். ஹோட்டலொன்றில் தங்குவதற்கு அறை மற்றும் உணவு வசதிகள் போன்றவற்றிற்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டு நண்பர்கள் தத்தமது இடங்களுக்குப் போகப் புறப்பட்டார்கள்:

இரவிலே சென்னையைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற ஆவல் தோன்றியது: ஓட்டோரிக்ஷாவொன்றை அமர்த்திக்கொண்டு பிரதான வீதிகள் மார்க்கமாகச் சென்றேன். ஆங்காங்கு வர்ண மின்சால் லிளக்குகள் அழகுஜாலம் காட்டின: ஜவ லிக் கடைகள்தான் மற்றவற்றை விடவும் கவர்ச்சிகரமாகக் கொற்றின. பாதையேயாரங்களிலும் பிளாட்பாரங்களிலும் தனித்தும் குடும்பங்களாகவும் வாழ்நாள் பூராவுமே வாழ்பவர்களின் நிலையும் ஓட்டோ-ரிக்ஷா சார்தி சொல்லச் சொல்லக் கவலையைத் தந்தது: இதயம் அழுதது.

சென்னையில் மேல்நாட்டுப் பாணிவகையில் நடாத்தப்படும் சில ‘கிளப்புகள்’ இருக்கின்றன: விசாலமான மண்டபம்,

பாரதத்தில் பதினெட்டு நாட்கள்

சுவர்களிலே வரையப்பட்ட அரைநிர்வாண ஒவியங்கள் மது வகைகளை அழகிய பெண்கள் பரிமாறுவதற்காக ஒயிலாகக் தாங்கி நடப்பதே இன்ப மயக்கத்தைத் தருகின்றது. மேலை நடனம், இசை, டிரம்பெட், பான்ட் வாத்தியங்கள், கிழமைத் தேசத்தவர்கள் கிழமைத் தேசத்தவர்களைக் கொண்டே மேலை நாட்டு டான்ஸ் ஆடுவித்து மகிழ்கிரூர்கள்: சிலவேளைகளில் மேலைநாட்டவர்கள் கும்பலாக வந்தால் பரதநாட்டியமென்ற பெயரால் பச்சை ஆபாச நடனங்கள் காணப்பிக்கப்படுவது முன்டு. அவை அதிகமான குஞ்சுகளுப்பையும் கிறுகிறுப்பையும் ஏற்படுத்துவதாக ஜெர்மன்நாட்டு இளைஞரோருவர் கூறினார்.

கிளப்பிலிருந்து கிளம்பி சங்கீதக் கச்சேரி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த ஓரிடத்தை அடைந்தேன். ஞானஸ்தரான பாகவதரொருவர் திறமான பக்கவாத்தியங்களுடன் அபாரமாகப் பாடிக்கொண்டிருந்தார்: ரசிகர்களின் ரசனையோ

மிகவும் அபாரமானது. சங்கீதக்கச்சேரிகள் கேட்கவேண்டியவை மட்டுமல்ல, பார்க்கவும் வேண்டியவை.

சங்கீதக் கச்சேரியிலிருந்து இரண்டாம் காட்சி சினிமா பார்ப்பதற்காகத் தியேட்டரோன்றிற்குச் சென்றிருந்தேன். சென்னைத் தியேட்டர்கள் தரமானவை. இரைச்சல் குறைவு. அவரவர்களுக்குப் பிடித்தமான நடிகர்கள் வெள்ளித்திரை களில் தோன்றும்போதும் முக்கிய வீரதீர கட்டங்களிலும் பலத்த கைதட்டல்கள். சென்னையில் பெண்கள்தான் அதிகமாகச் சினிமாக்காட்சிகளைப் பார்க்கிறார்கள் போலும்.

ஹோட்டலிலுள்ள தங்குமிடத்திற்கு வருவதற்குள் வெகு நேரமாகிவிட்டது. இடையிலே சரியான பாதையைத் தவற விட்டுவிட்டுப் பின்னர் சமாளித்துக் கொண்டேன். காலையில் வெகுநேரம் கழித்துத்தான் படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருந்தேன். அவசர கடிதங்கள் சிலவற்றை எழுதிக்கொண்டு வெளியே புறப்பட்டேன்.

அழகிரிசாமி வீட்டில்

காலனு சென்ற எழுத்தாளர் திரு. கு. அழகிரிசாமி வீட்டுக்குச் சென்றிருந்தேன். இலங்கைக்கு அவர் வந்திருந்த போது அவரோடு பழகியதும் கலந்துரையாடியதும் மனத் திரையில் நிழலாடின். அழகிரிசாமி எனது எழுத்தார்வது திற்கு உதவியாகப்பல சூட்சுமமான விஷயங்களைச் சொல்லி வழிப்படுத்திய பெரியாராவர்.

கலைமகள் ஆசிரியர் கி. வா. ஐ. அவர்களைச் சென்னைக்கு எப்போது போனாலும் சென்று சந்திப்பது வழக்கம். எனது பிரயாண நோக்கத்தை அறிந்ததும் “கட்டுரைத் தொடரோன்று எழுதி ஜமாய்த்துவிடு” என்றார். “உங்கள் வாக்கு வாழ்த்தாகிப் பலிக்கவேண்டும்” என்று கூறி விடை பெற்றேன்.

தாமரை—ஜனசக்தி அலுவலகத்திற்குப் போனேன் திரு. எஸ். இராமசாமி அன்பாக அளவளாவினார். அவருடன் அரைமணித்தியாலம் வரை “இலக்கிய சிறுஷ்டி கர்த்தாக்களின் நோக்கு” எதுவாக இருக்கவேண்டுமென்பது பற்றிய கலந்துரையாடல் மிகவும் பிரயோசனமானது. அங்கிருந்து சென்று எழுத்தாளர் அகிலணைச் சந்தித்தேன். என்னும் தொகுக்கப்பட்ட “இரண்டு நாடுகள்” என்னும் நூலின் நோக்கத்தைப் பாராட்டினார்.

எல். ஐ. ஸி. கட்டடம் முன்னால் வந்து நின்றேன். சென்னையிலேயே உயரமான கட்டடம் என்று நெடுங்காலம் பெயரெடுத்தது. தற்போது வேறு கட்டடங்களும் உயரப்போட்டிக்கு மேலெழுந்துகொண்டிருக்கின்றன.

போக்குவரத்து நெரிசலைச் சமாளிப்பதற்காக நிலத்திற்குக் கீழே பாதையொன்றை அமைத்து முக்கிய வீதியைப் பாதசாரிகள் குறுக்காகக் கடந்து செல்ல ஒரிடத்தில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதுபோலக் கொழும்பிலும் முக்கியமான போக்குவரத்து நெரிசலுள்ள இடமொன்றில் சுரங்கப்பாதை அமைத்தால் வசதியாக இருக்குமென்று என்னள் மனம் அபிப்பிராயப்பட்டது.

ஒட்டோ - ரிக்ஷாக்களையும் இலங்கையில் கூடுதலாகப் பயன்படுத்தலாம். டாக்ஸிக் கட்டணத்தை வீட்டுக் குறைவாகவே இருக்கும். மூன்றுபேர் செல்லக்கூடியது. நகரப்புற வேலைகட்டும் பிரயோகசனமுள்ளது. வெளிநாட்டிலிருந்து உதிரிப்பாகங்களை வாங்கி உள்ளுரிலே ஒட்டோ-ரிக்ஷா தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை ஆரம்பித்தால் பலருக்கு வேலைவாய்ப்பு ஏற்படும்.

சென்னை நகரிலேயுள்ள பழைய புத்தகக் கடைகளுக்குள் நுழைந்தால் நேரம்போவதே தெரியாது. வெளியே வருமனம் ஏவாது. அத்தனை நல்ல புத்தகங்கள் அங்கே கிடைக்கின்றன. இரண்டொரு பழைய புத்தகக் கடைகளுட் சென்று பார்த்துச் சிவநூல்களை வாங்கினேன். எவ்வாய்தினர்களுக்கும் ஏற்ற, வகைவகையான கிடைத்தற்கரிய புத்தகங்களின் தொகைகள் தான் எத்தனையெத்தனை.

தொழிலாளர்களின் ஊர்வலங்கள் ஒருபுறம். அரசியல் இயக்கங்களின் பிரசாரக்கூட்டங்கள் மறுபுறம். பொருட்களை வீதிகளில் கூறி விற்பவர்கள் ஒருபுறம். பிச்சைக்காரர்கள் இன்னொரு புறம். கதாப்பிரசங்கங்கள், தடபுடங்கள், அடித்தடிகள் எல்லாம் பெரிய அளவில் தான் இடம் பெறும் சென்னை சென்னைதான்.

எனது வேலைகளை முடித்துக்கொண்டு பார்க்கவேண்டிய வர்களைப் பார்த்துவிட்டு அறைக்கு வந்தபோது நண்பர்கள் வேறு சிலஞ்சன் காத்திருந்தனர். அவர்களுடன் அறிமுகமானேன். எவ்வாரும் எனக்கு விருந்தனதிற்கார்கள். மாலை ஜந்துமணியானது. பிரியமனமின்றிப் பிரிந்தோம். சிறிது வேண் தனித்திருந்த பிற்பாடு பஸ்நிலையத்திற்குச் சென்று திருப்பதி பஸ்ஸில் ஏறிச்சென்று வழியிலுள்ள 'திருக்காளத்தி' தலத்திலிருங்கினேன்.

7. பூசகர் கைப்பாது காளத்திநாதர்

சென்னையிலிருந்து எழுபத்தைந்து மைல் தூரத்தில் காளத்து உள்ளது. பஸ்வசதி தாராளமாக உண்டு. சுவாமியின் திருநாமம் காளத்திநாதர். அம்பாள் ஞானப்பூங்கோதை. திருக்காளத்தி ஆந்திரமாநிலத்தில் இருக்கின்றது. பலமொழிகளையும் பேசுகின்ற பக்தர்களின் வழிபாட்டைக் கண்குளிரக் காணலாம். இத்தலம் மிகவும் தொன்மையானது.

பஸ்லிலிருந்து இறங்கி உணவுவிடுதிச்சாலையொன்றைச் சென்றடைந்தேன். அறைக்குள் நுழைந்து நோட்டம் விட்டபடியே உடன்கொண்டுசென்ற பொதியினை இறக்கி அங்கிருந்த மேசையின்மேல் வைத்தேன்.

யாரோ கதவைத் திறந்து உள்ளே சர்வசாதாரணமாக வந்தார். நன்கு பழக்கப்பட்டவர் போன்று பேச ஆரம்பித்தார். ‘காபி, ஆகாரம் எல்லாம் நன்னு எடுத்துக்கொள்

பாரதத்தில் பதினெட்டு நாட்கள்

ஞங்கோ, இரவு நன்னாது தூங்கிக் காலம்பற எழுந்திருந்கோ. ஆத்திலே ஸ்நானம்பண்ணி அப்புறம் தரிசனம் செஞ்சுக்கலாம், பார்ப்பதற்கு நெறைய இருக்கு, எல்லாத்துக்கும் கூடவந்து காண்பிக்கிறேன்’ என்றார்.

‘நான் ஒருதடவை முன்னர் இங்கே வந்திருக்கிறேன். தனியே போய்ப்பார்க்க இயலும்’ என்று சொல்லி அவரை அனுப்பி வைத்தேன். எல்லா இடங்களிலும் வழிகாட்டிகள் இருக்கிறார்கள். எந்த ஓர் இடத்தையும் பார்க்கப்போவதற்கு முன்னால் அந்தந்த இடங்களிலுள்ள முக்கிய விபரங்களை நன்கு தெரிந்தவர்கள் மூலமாகவோ, நூல்கள்வாயிலாகவோ, சுற்றுப்பயணத்துறையினர் மார்க்கமாகவோ தெரிந்து வைத்துக் கொள்ளுதல் நல்லது. விபரத்தெளிவுடன் இடங்களைப் பார்த்தல் கூடுதலான திருப்தியைத் தருவதாகும்.

அதிகாலையில் கண் விழித்தேன் எங்கும் ஆரவாரம். சுவர்னமுகி ஆற்றில்போய் நீராடினேன். பொன்முகவில் என்றும் இந்தநதி அழைக்கப்படுகிறது. தெற்கிலிருந்து வடக்குநோக்கி ஒடுக்கிறது. அப்படி ஒடுவது திறப்பாம். சுவர்னமுகி ஆறு சாதாரணமான ஒன்றால், அகலினகபிடம்

மையல் கொண்டு சென்றடைந்த இந்திரன் கௌனதம் முனி வரின் காமத்திற்கு ஆளாகி உடல் முழுவதும் யோனிவாய்ப் பட்டுப் பின்னர் இந்த நதியிலேதான் மூஷ்கி எம்பெருமானை வழிபட்டுச் சாபந்தீரப்பெற்றான். அதுமட்டுமல்ல, தாம் பெற்ற தொழுநோயைப் போக்கிக் கொள்வதற்காகப் பல வர் நக்கிரர் திருக்காளத்திக்கு வந்து சுவர்ணமுகி ஆற்றில் நீராடி நோய் நீங்கிக் ‘கைலை பாதி காளத்தி பாதி’ என்ற நூலை இயற்றி வழிபட்டார்.

பஞ்சமுகேஸ்வரர்

கோவில் கைலாசகிரி என்ற மலையின் அடிவாரத்தில் அமைந்துள்ளது. முன்னெருகால் பிரமதேவர் அணவத்தின் காரணமாகச் சிருஷ்டித்தொழிலின் ஆற்றலை இழந்துபோய் விட்டாராம். பின்னர் கைலையங்கிரிப் பெருமானை வழிபட்டு அவரருளால் ஐந்துமுக விங்கமொன்றைப் பஞ்சமுகேஸ்வரர் பெற்றுத் திருக்காளத்திக்கு அதனைக் கொணர்ந்து பிரதிஷ்டை செய்து பூஜித்து மீண்டும் சிருஷ்டி வலிமையைப் பெற்ற ராம். இந்த இவிங்கம் குடைவரைக் கோவிலிலுள்ளது. திருக்காளத்தி பிரம்மகலம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. கைலையிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட விங்கமுன்னதால் காளத்தித் தலம் தங்கண கைலாசமெனவும், இங்குள்ள மலைக்குன்று கைலாசகிரியென்றும் கூறப்படுகின்றது.

மகாபாரதத்தில் அர்ச்சனன் தீர்த்தயாத்திரையின்போது இத்தலத்தை வணங்கியதாகக் குறிப்பு இருக்கிறது: அகத் தியர், பரத்துவாசர், உரோமசர் முதலிய முனிவர்கள் இத்தலத்தில் தலம் செய்திருக்கிறார்கள். ஞானசம்பந்தர், திருதாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரும் காளத்திப் பெருமானைத் தரிசித்துத் திருமுறைகளைப் பாடியிருக்கிறார்கள்.

காளத்திநாதரின் திருக்கோவில் பிரமாண்டமானது. இராஜகோபுரம் நெடிதுயர்ந்து கம்பீரமாகக் காட்சி தருகின்றது. மூலஸ்தானத்திலுள்ளது சுயம்புலிங்கம். பஞ்சபூதத்தலங்களும் திருக்காளத்தி வாயுத்தலம் வெளிக்காற்று வீசமுடியாத அமைப்பு உள்ளே உண்டு. பல தீபங்கள் மட்டுமே ஆடுகின்றன.

காளத்திலிங்கம் ஏகலம் குறைந்தது. ஆவுடையாரின் நடுப்பாகத்திலிங்குந்து மொத்தமான வாழைத்தண்டுபோன்று எழுகின்றது. உயரம் ஓரளவுடையது.

விங்கத்தின் அடிப்பாகத்தில் சிலந்தி, அதன்மேல் இருயானைத்தந்தங்கள், அவற்றின் மேல் பாம்பின் அமைப்பை நினைவுறுத்தும் கோடுகள், மேல்பாகத்தில் கண என்பன

பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. சிலந்தியும், யாஜையும், பாம்பும், கண்ணப்பரும் வழிபட்டுயந்த தலமென்பது சுட்டப்படுகின்றது.

பச்சைக்கற்பூர்நீர் விங்கத்திற்கு அபிஷேகிக்கப்படுகின்றது. அது வாய்வினால் தானுக உலர்ந்துபோகிறது. காளத்தி விங்கத்தை அரச்சகரும் திண்டுவதில்லை. தேவையானவற்றை விங்கத்தைத் தொடாமல் கவனமாக எடுத்து வைப்பர். விபூதிக்குப் பதில் பச்சைக்கற்பூர் நீரே பிரசாதமாகத் தரப்படும்.

கருவறையிலே சுயம்புவான் நந்தியெம்பெருமான் இருக்கிறார். நவக்கிரகங்களுமின்னன. காளத்தி நாதரின் வலப்பக்கத்திலே கண்ணப்பநாயனுரின் திண்மையான உருவும் விளங்குகிறது. கண்ணப்பநாயனுரின் சரிதை யாவரும் அறிந்ததே.

ஏராளமான அற்புதமான சிற்பங்கள் கோவிலினுள்ளே நிறைய இருக்கின்றன. நடராஜர், நடனமாடும் பிள்ளையார், பரமசிவன் - பார்வதி கல்யாணம், தூர்க்காதேவி, தட்சிணமூர்த்தி எல்லாமே எம்மை ஈரக்கின்றன. ஞானப்பூங்கோதையின் அருளுருவும் அன்றானத்தைப் போக்குகின்றது. ஆதி சங்கரர் ஞானப்பூங்கோதையின் திருப்பீடத்தில் ஸ்ரீ சக்கரத்தையும் ஸ்படிகவிங்கமொன்றையும் அமைத்துள்ளார்.

திருக்காளத்தி ஸ்ரீ காளகஸ்திசுவரர்ம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஸ்ரீ என்பது சிலந்தி. காளம் என்றால் பாம்பு. ஹாஸ்தி எனில் யாஜை. இறைவனுக்கு வலையின்னிய சிலந்தி யொன்று அவ்வளை தீயிற்படவே தானும் அத்தீயில் விழுந்து பொகங்கியது. பாம்பொன்றும், யாஜையென்றும் போட்டு போட்டுக் கொண்டு தத்தம் இயல்பில் காளத்தி நாதரை வணங்கி வந்தன. பக்தி வேகத்தின் திரித்தம் இரண்டும் ஒருநாள் முட்டிமோதிக் கொண்டிருந்தன. மூன்றுக்குமே முத்தி கிடைத்தது. இதிலிருந்து அனைத்துக்கும் அவனே அருளாளன் என்பது தெளிவாகிறது.

திருக்காளத்தி பஞ்ச இலக்கணமுழுமடைய திவ்விய தலமாகும். மலையுண்டு, நதியுண்டு. சுயம்புவான் மூர்த்தமுண்டு. தேவர்கள் வந்தனை செய்த பெருமையுண்டு. முனிவர்கள் தவமியற்றியபான்மையுண்டு. இத்தகைய மகிமையுடைய திருக்காளத்தி தவறுது எல்லோரும் சொன்று தரிசிக்கவேண்டிய திருத்தலமாகும். தெரழுது வணங்கிய பின்னர் இருப்பிடத்துக்குத் திரும்பினேன். நெஞ்சம் கண்ணப்பரின் அன்பிலே திளாத்திருந்தது.

திருக்காளத்தித் தலத்தை உடனேயே நீங்கிச்செல்ல மனம் இசையவில்லை. மத்தியானமும் கோவி ஹக்குச் சென்று திரும்பினேன். இக்காலத்தில் இறந்தவர்களின் கண்களை உயிரோடிருக்கும் பார்வையற்றேருக்கும் பார்வை குறைந்தோருக்கும் பொருத்துகிறார்கள். பார்வையும் கிடைக்கிறது: ஆலூக்கண்ணப்பநாயனரோ தாம் உயிரோடிருக்கையிலேயே கண்களைத் தானம் செய்ய முன்வந்தார்.

இவ்வாறெல்லாம் சிந்தித்தபடி மதிய போசனத்தை முடித்துக்கொண்டேன். விடுதிச்சாலையாளர் “மீண்டும் வாருங்கள்” என்றுகூறி வழியனுப்பினார். பஸ்நிலையத்திற்குச் செல்லும் பாதையில் நாலைந்து கடைகளுக்குச் சென்று திரும்பினேன். ஓரிடத்தில் கண்ணப்பர் பொம்மையொன்று அழகாகவும் நன்றாகவும் மன்னால் செய்யப்பட்டு வர்னம் பூசப் பட்டிருந்தது. அதுகண்களைக்கவர்ந்தது. வாங்கிக்கொண்டேன்.

திருப்பதி சேரும் பஸ்லில் ஏறி உட்கார்ந்தேன். பஸ் நகரத் தொடங்கியதும் “வெங்கடாஜலபதி” படம் பெரிதாக மாட்டப்பட்டுச் சூழவும் சிறு மின் குமிக்கள் எரிந்தன. எதிர் வரும் பஸ்களை விலத்துதம்போதும் “வெங்கடாஜலபதி கு ஜெய்” உரத்துக் கேட்கும் திருப்பதியிலிருந்து வரும் வாக்னங்களில் வந்த பெரும்பாலோர் தலை மொட்டையடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். திருப்பதியிலே மொட்டையடிப்பதென்னும் நேர்த்தி இன, மத, வகுப்பு, நிற பேதங்கடந்தது. அவ்வளவுக்குத் திருப்பதி வெங்கடாஜலபதி பிரசித்தமானவர்.

திருப்பதியில் யாத்திரிகர்கள் தங்குவதற்கான வசதிகள் ஏராளமாக உள்ளன. எனக்கு நல்லதோர் இடம் கிடைத்துது. திருப்பதி என்று குறிப்பிடப்படுவது மலையடிவாரத்திலுள்ள நகரையே ஆகும். அது ஒன்றைச் சதுரமைல் ஸிஸ் தீரணமுடையது. மலைத்தொடரொன்றினால் ஆரைவட்டம் சூழப்பெற்று இயற்கையழகு வாய்ந்ததாக உள்ளது. திருப்பதிநகருக்கு அருகிலுள்ளது “திருமலை” ஆகும். திருமலை உச்சியிலேதான் வெங்கடாஜலபதி ஆலயம் உள்ளது.

திருப்பதியினை ரெயில்மார்க்ககமும், பஸ்மூலமும் சென்றிடையலாம். அங்கு ஏராளமான உணவுச்சாலைகளும், விடுதிச்சாலைகளும் இருக்கின்றன. திருப்பதி தேவஸ்தானத்தார் யாத்திரிகர்களுக்கான செள்கரியங்களை முன்னிட்டுத் தங்குமடங்களை அமைத்துள்ளார்கள். அவற்றுள் யாத்திரிகர்கள் இலவசமாக ஒருநாள் தங்கவும் சமைப்பதற்குத் தேவையான பாத்திரங்கள் - உபகரணங்களைப் பெறவும் இயலும்.

திருப்பதி நகர் மின்சார் அலங்காரங்களுடன் விளங்குகின்றது. எங்கும் கடைகண்ணிகள், பக்தக்காடிகளின் நடமாட்டங்கள். பாரதநாட்டின் பல முனைகளிலிருந்து மட்டுமல்லாது உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலுமிருந்தும் யாத்திரிகர்கள் திருப்பதியை நோக்கி வருகின்றார்கள்.

8* - 9. அருச்சனன் பாசுபதாஸ்திரம் பெற்ற ஸ்தலம்

லொறியில் ஐந்துபேர் இருந்தோம். சாரதியும் சுவாமி யாரும் நானும் முன்னாலே. உதவியாளர்கள் இருவர் பின் னாலே. திருப்பதியிலிருந்து நெடுந்தொலைவு வந்ததும் சிறு நகரமொன்றில் உணவருந்திலிட்டு மேலே தொடர்ந்தோம்.

காட்டர்ந்த பிரதேசத்தினாடாக லொறி சென்றது. சுற்றிவரக் கன்னங்கரேல் இருட்டு. லொறியின் லீட்வெளிச் சத்தில் எதிர்ப்பட்டவை பளபளத்தன. நடுநிசி தாண்டி யிருக்கும். எங்கிருந்தோடப்பென்று ஒரு சுப்தம் கேட்டது. லொறியின் டயருக்கு எதுவோ நேர்ந்திருக்க வேண்டும். அங்கு மிங்கும் தள்ளாடிய லொறியின் வேகத்தைக் குறைத் துச் சாமர்த்தியமாகப் பாதையோரத்தில் சாரதி நிறுத்தினார்:

எவ்ரோ அதட்டி உரப்பினார்கள். லொறியைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். அவர்களிடம் ஆயுதங்களும், இரும்புக் கம்பிகளும் இருந்தன. சாரதி இறங்கினார். உதவியாளர்

பாரதத்தில் பதினெட்டு நாட்கள்

களும் இறக்கப்பட்டார்கள். சுவாமியார் கைத்தடியை மெது வாக ஊன்றிக்கொண்டு ‘‘சிவ சிவ’’ என உச்சரித்தபடி இறங்கினார். ஒரேயொரு கணம் சுவாமி உருத்திரமுர்த்தி யானார். கைத்தடியைச் சுற்றிப் பெருத்த சண்டை செய்தார். ஆயுதங்கள் சிதறிப் பறந்தன. அவர்களால் தாக்குப்பிடிக்க முடியவில்லை. ஒவ்வொருவருக்கும் கண்மூடிக் கண்திறப்பதற்குள் மாறிமாறிப் பலத்த அடிகளைக் கொடுத்தார். இதற்குள் சாரதியும் உதவியாளர்களும் இரும்புத் தடிகளை எடுத்துத் தாக்கத்தொடங்கினார். எம்மைச் சூழ்ந்தவர்கள் நின்ற இடம் தெரியாமல் காட்டுக்குள் ஓடி மறைந்தார்கள்.

அதிகாலை நாலு மணியளவில் ழூஈசைலத்தை அடைந்தோம். லொறிக்காரர்களிடமிருந்து சுவாமியாரும் நானும் விடபட்டோம்.

பயங்கரமான காட்டுப் பிரதேசம். கொடிய வனங்கு கன் வசிக்கின்றன. பாம்புகளின் தொகையும் அதிகம், சமீப காலம் வரை யாத்திரிகர்களுக்குச் ழூஈசைலம்போய் வருவது கண்டமாகவே இருந்தது. இப்போது சிராவல்சாலை போட்

டிருக்கிறுர்கள். அங்கிருந்து வேறிடங்களுக்குப் பஸ் எடுப்பதற்குச் சில மைல் தூரம் வரை நடந்துபோக வேண்டும். சிவராத்திரி தினத்தில்தான் ஏராளமான பக்தர்கள் ஸ்ரீஸ்வைத்திற்கு வருவார்கள்.

ஸ்ரீஸ்வை என்ற பெயரில்

வில்வ மரங்கள் சூழ்ந்த பலாயீ என்னும் ஸ்ரீஸ்வைக்கரவடிவிலைமந்த மலைமேல் கோவிலுள்ளது. அதனை ஸ்ரீஸ்வைலம் என்று பெயரேற்பட்டது. மகாபாரதம், ஸ்காந்தம், தேவாரம், சிவானந்தலஹரி ஆகியவற்றின் மூலமாக ஸ்ரீஸ்வைத்தின் மகிழமையை அறியலாம். மலை 1500 அடி உயரமுடையது. உச்சியைப் பார்த்தாலே பாவங்கள் தொலைந்துபோகும். ஸ்ரீராமரும் அருச்சனரும் ஆதிசங்கரரும் மற்றும் பலரும் அங்கு தவம்செய்திருக்கிறார்கள். வேடுவர் தலைவனுக விடையவன் தோன்றி அருச்சனனுக்குப் பாசுபதாஸ்திரம் அளித்தலைம் இதுவேயென்று சுவாமியார் ஸ்ரீஸ்வை மகிழமையை எடுத்துரைத்தார்.

மலையடிவாரத்தில் கிருஷ்ணதி ஓடுகிறது. அதனை அவ்விடத்தில் பாதாளகங்கை என்கின்றார்கள். மலையை அரைச் சுற்றுச் சுற்றிவந்து ஓரிடத்தில் நீராடினேம். மலையுச்சியைச் சேர்ந்து வழிபட்டோம். சுவாமியின் பெயர் மல்லிகாரர்ச்சனர். தேவியின் நாமம் பிரமராம்பாள். காசியைப்போலவே ஸ்ரீஸ்வைத்திலும் ஜோதிவிங்கத்தினதும் கேவியினதும் தரி சனம் ஒன்றுக்க கிடைக்கிறது. இந்த ஜோதிவிங்கத்திற்குப் பக்தர்கள் தமது கைகளாலேயே நேரடியாகப் பாலபிழேகம் செய்து பரமனை வேண்டலாம். மருதமரம் தலசிருட்சம்.

சிற்பத் திறன்

காக்தீயர்களின் சிற்பமுறைகள் ஆவயத்தை அவங்கரிக்கின்றன. குழலாதும் விநாயகர் சிற்பமொன்று என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. விஜயநகர மராட்டி மன்னர்களும் கோல்கொண்டா நவாப்புகளும் சிவபெருமானின் கோவிலுக்குத் திருத்தொண்டு கெய்தார்கள். வீரசிவாஜி ஸ்ரீஸ்வைத்திற்கு வருகைத்தந்து வழிபட்டுக் கோபுரம் கட்டியிருக்கிறார்.

தரிசனம் முடிந்து வெளியே வந்ததும் சுவாமியாரிடமிருந்து விடைபெற்றேன். நடந்தும், தன்னீர்கொண்டுசென்ற வாகனமொன்றில் ஏறியும், பஸ்களில் பயணஞ்செய்தும் நாகார்ஜூனசாகரரச் சென்றுகைத்தபோது பிற்பகல் இரண்டு மணி.

பெளத்தம் தழைத்த இடம்

நாகார் ஜூனசாகர் இந்திய அரசின் மாபெரும் நீர்த்தேக் கத் திட்டம் விவசாயத்துறையில் பெரும்பங்கு வகிக்கிறது. ஆந்திர மாநிலத்துக் குண்டுர் மாவட்டத்தில் உள்ளது. நாகார் ஜூனசாகர் என்ற பெயர் வருவதற்கு அருகிலுள்ள நாகார் ஜூனகொண்டா என்ற குண்டே காரணம். அது பெளத்தம் தழைத்தோங்கிய கலாச்சாரகேந்திரமாகும். ஆசார்ய நாகார்சுனரென்னும் பெளத்தமத விற்பன்னர் அங்கே வாழ்ந்தார். அவர் மஹாயானபெளத்தசம்பிரதாயர்.

தொல்பொருளாராய்ச்சியினரால் பெறப்பட்டவற்றைக் காட்சிச்சாலையில் பார்க்கலாம். பெளத்த சிற்பங்களும் கல் வெட்டுக்களும் பழைய கட்டடங்களும் தூண்களும் விகாரைகளும் மடங்களும் சித்திரங்களும் தூபிகளும் நுண்கலை வேலைப்பாடுகளுடன் வீளங்குகின்றன. அங்குள்ளதூபியொன்றை இருக்கும் தங்கப்பேழையில் பகவான் புத்தரின் சாம்பல் நவராத்தினங்களுடன் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள்.

இக்கால வம்சத்து அரசர்கள் பற்றிய தடயங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவர்களது காலத்தில் பிராகிருத மொழி உபயோகத்திலிருந்ததாகத் தெரிகிறது. பிற்பாடு அவர்கள் உஜ்ஜயினி ராஜவம்சத்தாருடன் மனத்தொடர்பு கொண்டபின் இல்லத்தரசிகள் மூலமாகப் பெளத்த தர்மம் வலுவடைந்தது.

நாகார் ஜூன கொண்டாவில் பலதேசங்களிலும் இருந்து வந்துள்ள பெளத்த பிக்குகள் தமது ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்கின்றார்கள். இலங்கையைச் சேர்ந்த பிக்கு ஒருவரையும் சந்தித்தேன். உலகத்திலேயுள்ள பெளத்த மக்களுக்கு மட்டுமல்லாது சிற்பசித்திரங்கள் நிறைந்ததும் வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற துமான “நாகார் ஜூனகொண்டா” எல்லாராலுமே பார்த்தனுபவிக்கவேண்டிய இடமாகும்.

நாகார் ஜூனசாகரின் ஓரத்தில் மாலைப்பொழுது இரம்மியமாக இருந்தது. அழகிய பூங்காவும் உள்ளது. உணவுச்சாலைகளும், வீருந்தினர் விடுதிகளும் இருக்கின்றன. நாகார் ஜூனசாகரின் நீர்ப்பரப்பு உண்மையில் பிரயிப்பையும் மலைப்பையும் தருகிறது. இரவு ஒன்பது மணியளவில் அங்கிருந்து வைதராபாத்துக்குத் துரிதபஸ் புறப்பட்டது. பிரயாணத் தினால் மிகவும் களைத்துப்போயிருந்தே ஜென்று ஒழும் பஸ்ஸில் இடமிருந்ததால் ஏறிக்கொண்டேன்.

குறிப்பு: 8* இப்பகுதி தனியாக எமக்குக்கிடைக்கவில்லை யாத லால் 8—9ஆம் நாட்கள் இனைந்துள்ளதாகக் கருதலாம்.

10. கலையறை சொட்டும் வைதராபாத்

நாகார்ஜூன் சாகரியிலிருந்து இரவோடிரவாகச் சுற்றுப் பயணமொன்றை மேற்கொண்டிருந்தவர்களுடன் பஸ்ஸில் வேகமாகச் சென்றும் மறுநாள் பகல் பத்து மணியளவிலே தான் வைதராபாத் போய்ச்சேர முடிந்தது.

இல்லாமிய கலாச்சாரம்

வைதராபாத் ஆந்திரமாநிலத்தின் தலைநகரமாகும். பாரதத்தின் நடுப்பகுதியில் இருப்பதினால் பிரயாணம், தகவல் தொடர்ந்து, வர்த்தகம் பரிவர்த்தனை போன்ற விஷயங்களில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கிறது. பல மாநிலங்களினது தலைநகரங்களோடு ஒப்பிடுகையில் இதனைச் சுத்தமான நகரமென்று சொல்லலாம். இல்லாமிய கலாச்சாரம் நெடுமாவிற்கே உரியபாணியில் இங்கு பரிமளித்திருப்பதைக் கண்குளி

பாரதத்தில் பதினெட்டு நாட்கள்

ரக்காணலாம். சட்டசபைக் கட்டடமாகட்டும், கல்விக்கூடமாகட்டும், வைத்தியசாலையாகட்டும், நீதிமன்றமாகட்டும் எல்லாம் மிகப் பிரமாண்டமான பள்ளிவாசல்களின் தோற்றுத்தை அமைப்பில்கொண்டு விளங்குகின்றன.

இந்திய வரலாற்றில் வைதராபாத் சமஸ்தானக்திற்குத் தனியிடமுண்டு. டில்லியில் மொகலாய மன்னர்களின் எழுசு சிக்குப்பின்னர் வைதராபாத் சமஸ்தானம் நிஜாம் மன்னர்களின் அரசபீடமாயிற்று. மேலும் விஜயநகர அரசின் வீழ்ச்சிக்குப்பின்னர் அது வியாபித்து ஒங்கியது. நிஜாம் மன்னர்கள் கோமஸ்வரர்கள். அவர்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக ஆண்டார்கள். இல்லாத்தை வளர்த்தார்கள். முஸ்லிம்களின் கலாச்சாரத்தையும் நவங்களையும் பெரிதும் பேணினார்கள். பாரதம் சுதந்திரமடைந்தபோதும் ஒரு கட்டடத்திலே வைதராபாத் தனித்து நிற்க விரும்பியது. எனினும் அது நிறைவேறவில்லை. ஆயினும் அதனது கலாச்சாரம் மங்காமல் வளர்ந்து செல்லுகின்றது. முஸ்லிம்கள் மிக்குயர்ந்து செழிக்கின்றனர். மற்றவர்களையும் தோழியையுடன் அரவணைத்து நாட்டின் நகரின் தனிச் சிறப்பை உயர்த்துகின்றனர்.

கல்லறைகள்

நிஜாம் மன்னர்களின் கல்லறைகளைச் சென்றுபார்த்தேன். அவை அமைதியான அற்புதமான வேலைப்பாடுகளுடையவை.

எங்கும் பரிசூரன் சாந்தம் நிலவுகிறது: மென்மாகவே வரலாற்று அனுபவங்களை உணர்த்திக் கொண்டிருக்கின்றன. கல்லறைகளின் கட்டடத்திற்கு முன்னால் ஒரு விசாலமான சிலமந்துத் தரையிருக்கிறது. அதன்மேல் காலையிலும் மாலையிலும் ஏராளமான தானியங்களைத் தூஷிவிடுகின்றார்கள். அவைகளைப் பல்லாயிரக் கணக்கான புருக்கள் வந்துண்பதும் சிறகடித்துப் பறப்பதும் ஒன்றே போன்று கொஞ்சவதும் அவற்றின் குரலொலியும் சூழவுள்ள சோலையும் பேரானத்தம் அளிக்கும் பேரிடமாயுள்ளன.

ஒஸ்மானியா

ஒஸ்மானியா சர்வகலாசாலைக்கு முன்னால் வந்து நின்ற போது, அதன் அமைப்புத் தோற்றம் வாழ்க்கையில் முதல் தடவையாக எனக்குக் கல்வீக்கடமொன்றின் தெய்வீக சந்தி தானத்தை எடுத்துணர்த்தியது. அங்கே எத்தகைய பயபக்தி யோடும் பரிபக்குவத்தோடும் காலையெடுத்து வைக்கவேண்டும் என்ற சிந்தனை மேலோங்கியது. ஏதோவொரு தன்மை அச்சர்வகலாசாலையின் வாசாலில் என்னை நிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்கியெழச் செய்தது. கணகளில் நீர்வடிந்தது. புதிய மாணவர்களைத் துன்புறுத்துதல், ஆர்ப்பாட்டங்கள், விதன்டாவாதங்கள், பலவித கேளிக்கைகள் போன்றவை நிறைந்ததுதான் சர்வகலாசாலையென்று சிலர் சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றேன். சர்வகலாசாலையின் நோக்கம் அதுவல்ல. தூரத்தே என்னைக் கவனித்துக்கொண்டு நின்றிருந்த பேராசிரியர் ஒரு வர் என்னிடம் வந்து கதைத்தார். உள்ளே கூட்டிச் சென்று பல இடங்களைக் காட்டினார். சிலருக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார். சர்வகலாசாலை வரலாற்றுக் குறிப்பு நூலொன்றும் தந்து வழியனுப்பினார். ஒரு சர்வகலாசாலையில் படித்துப் பட்டம் பெற்ற மனதிறைவுடன் திரும்பினேன்.

ஹைதராபாத்திலுள்ள இஸ்லாமிய பள்ளிவாசல்களின் வனப்பையும் தரத்தையும் எடுத்தெழுதல் இயலாத காரியம். எத்தனையோ நாடுகளில் பள்ளிவாசல்களும் மகுதிகளும் தொழுமிடங்களும் உள்ளன. ஆனால் புண்ணிய பாரதத்திலிருக்கும் எல்லாவற்றிற்குமே தனித்ததோர் எழுச்சியும் உவகையும் ஊட்டுந்தனமை இயல்பாயமைந்து விடுகின்றது. அதற்கு மனம் காரணமென்று கூறமுடியாது. நிலத்தின் பாரமயரிய முதிர்மை என்று கொள்ளலாம். ஓட்டோரிக்ஷா ஒன்றை வாடடக்கமர்த்திக்கொண்டு ஏனைய முக்கிய இடங்களைச் சென்று பார்த்தேன். அவற்றுள் வா. ஜெனி நிலையமும், நேரு பூங்காவும் குறிப்பிடத்தக்கவை. ஹைதராபாத் வா. ஜெனி நிலையம் சக்தி வாய்ந்த ஒவிபரப்பு உபகரணங்களையடையது, நேருதூங்கா. ஜெனி அருமையான காட்சிகளும்

அங்குள்ளவற்றைப் பராமரிக்கும் விதமும் போற்றத்தக்கவை. அனைத்திந்தியாவிலும் இப்பூங்காவின் முன்மாதிரி பிரசித்தமானது.

கோல்கொண்டா கோட்டை

முக்கிய நகரங்களுக்குரித்தான் சகலமும் வைதராபாத் தில் இருக்கின்றன. வைதராபாத் நகருக்கண்மையிலுள்ள கோல்கொண்டா கோட்டைக்குச் சென்றிருந்தேன். அது பல மான கற்கோட்டை. உள்ளே பல நுட்ப அறைகளிருக்கின்றன. பல யுத்தங்களைக் கண்டதால் கோட்டையின் மேல் புறம் சேதமடைந்திருக்கிறது. இக்கோட்டையில் இருந்து தான் கோல்கொண்டா அரசர்கள் செங்கோலோச்சினார்கள். அம்மன்னர்கள் வீரமும் கொடையும் வாய்ந்தவர்கள்: வைதராபாத்தில் முஸ்லிம்கள் மட்டுமல்லாது ஏனைய மதத் தவர்களும் சிறந்தோங்கி வாழ்கின்றார்கள். அவரவர்கள் கென்று தனியான வரலாற்று இடங்களும் பெருமைகளும் ஆலயங்களும் இருக்கின்றன. எத்தனையோ வேறுபாடுகள் நடைமுறைகள் மத்தியில் எவ்வளவோ உள்ள ஒருமைப்பாடு அங்கே செயற்படுகிறது.

மதிய உணவை மறந்து எங்கெல்லாமோ மனம் போன படி சுற்றிச் சென்று பார்த்துக் கொண்டேயிருந்த எனக்கு மாலையான துந்தான் சுயநினைவு ஏற்பட்டது. அவ்வளவுக்கு அந்நகர்க்கட்டிடங்களின் பாணியில் என்னை மறந்திருந்தேன். வைதராபாத் விமானகூடம் தாண்டியதும் ஒரு பெரும் உணவுச்சாலை தென்பட்டது. தங்குவதற்காக அங்கு சென்றேன். ஏமாற்றம்! இடமில்லை. அப்படியே மேலும் சில இடங்களில் கூறினார்கள். முன்னரே ஏற்பாடு செய்யாது பொருள்களையும் கொண்டு திரிந்தது பிழையென்பது சீளங்கியது.

என்ன செய்வதென்று சிந்தித்தபடி மேலும் நடந்தேன். ஒருமூல்ஸ்விம் கனவான் குழந்தையொன்றைத் தள்ளுவன்றியில் வைத்துத் தள்ளியபடி நடந்து வந்தார். அவரிடந் தங்குமிடம் எங்குண்டு என்று விசாரித்தேன். ஒரு இடத்தைக் குறித்துச் சொன்னார். நான் புறப்பட்டேன். அவர்தொடர்ந்து என்னையாரென விசாரித்தார். விபரம் அறிந்ததும் இலங்கையினது இயற்கைக் காட்சிப் படங்கள் இருக்கின்றனவா என்று கேட்டார். இரு படங்கள் கொடுத்தேன். அப்புறம் அவர்தமது வீட்டிற்கே என்னை அழைத்துச் சென்னார். துயில்வதற்கு வசதியும் நிறையப் பாலும் திராட்சையுடப்படப் பல பழ வர்க்கங்களும் தந்தார். குடும்பத்தினருக்கும் அறி முகஞ்செய்து வைத்தார்; சிறிதுநேரம் பேசியபின் தூக்கம்.

11. பாரதத்தின் அதியுயர்ந்த சிலை

அதிகாலையில் வைத்தாபாத்தில் தங்கியிருந்த மூலவிம் கணவான் குடும்பத்தினருக்கு நன்றி கூறிப் புறப்பட்டேன் : நேரடியாகப் புகையிரத்திலையத்திற்குச் சென்று கண்ணட மொழியாளரின் கர்நாடகமாநிலத்துள்ள ஹாசன் சந்திப்புக் குப் பயணச் சீட்டுப் பெற்றுக்கொண்டு உள்நுழைழந்து அதற் கானரயில் வந்ததும் ஏறிக்கொண்டேன். பிற்பகல் மூன்று மணியளவில் ஹாசன் சேர்ந்து உணவருந்தியதும் அங்கிருந்து பஸ் ஏறி ஸ்ரவண பெள்குளா என்னுமிடத்தைச் சென்றடைந்தேன்.

“ஸ்ரவண” ஜென துறவியைக் குறிப்பது. பெள்குளா வெண்குளம் என்ற கருத்துள்ள கிராமம். ஜென துறவிகள் நிறைய வாழுந்ததால் ஸ்ரவண பெள்குளா என ஆயிற்று. கிராமற்தின் இருபுறத்திலும் “இந்திரகிரி”, “சந்திரகிரி” மலைக்குன்றுகள் உள்ளன. சந்திரகுப்த மெளரியர் சக்கர வர்த்தி மகனுக்கு முடிகுட்டியபின் தவம் செய்வதற்காகத் தமது குருவான பத்ரபாகு முனிவருடன் தென்னாடு நோக்கி வருகையில் இருவரும் இச்சந்திரகிரிக் குன்றின்மேல் ‘‘வடக்

பாரதத்தில் பதினெட்டு நாட்கள்

கிருத்தல்’’ என்னும் ஜெனமத உயர் தபஸ் நோன்பான ‘சல்லேககீஸ்’ விரதம் மேற்கொண்டு கேவல ஞானநிலையடைந் தனர் என்பது கல்வெட்டுக்களின் மூலம் பெறப்பட்ட தகவலாகும். இந்திரகிரியின் உச்சியிலேதான் ஸ்ரவண பெள்குளா விற்குப் பெருமைதருகின்ற உலகப்பிரசித்திபெற்ற கோமடேகரரின் பேரருட்கிலை நின்று துலங்குகின்றது. அதனைப் பார்ப்பதற்காக நாள்தோறும் நூற்றுக்கணக்கான யாத்திரி கர்களும் சுற்றுலாவினரும் வருகின்றனர். தங்குமிட ஏற்பாடு களைச் செய்தமின் சுற்றிப்பார்ப்பதற்குப் புறப்பட்டேன்.

ஜெனதுறவிகளைத் தீர்த்தக்காரர்கள் என்றழைப்பது மரபு. இருபத்துமூன்று தீர்த்தக்காரர்கள் அம்மதத்தில் வழி காட்டிகளாக உள்ளனர். விருஷ்பதேவர் என்பவர் நாபி மனுவின் புதல்வர். அவர் அரசர், பரதரும் பாகுபஸியும் பிறரும் மக்கள். விருஷ்பதேவர் வயதுமுதிர்ந்ததும் மக்களுக்கு அரசைப் பகிர்ந்து கொடுத்துவிட்டுத் தவம் செய்யச் சென்றார். பல்லாண்டுகளின் பின்னர் அவருக்குக் கீவல ஞான

முண்டாயிற்று. கைவல்யம் கைக்கூடிற்று. கொல்லாமை முதலிய அறங்களையும் வீட்டு நெறியையும் போதித்தார். அவரை ஆதிதீர்த்தங்கரர் என்றழைப்பார்.

பரதர்

பரதரும் பாகுபவியும் சகோதரர்களும் தத்தமது நாடு களைச் செல்வனே ஆண்டனர். பாகுபவியின் கம்பீரமான உயர்ந்த உருவம் மற்றும் நற்பன்புகளெல்லாம் எல்லாரையும் கவர்ந்தன.

பரதர் சக்கரவர்த்தியாக விரும்பினார். எல்லா மன்னர் களையும் சகோதரர்களையும் பணியக்செய்து கப்பம் பெற்றார். பாகுபவியை அவர் தமது சபைக்கு வருமாறு அழைத்தபோது அவர் மறுத்துவிட்டார். இருவரும் சேணைகளுடன் யுத்தமுள்ளில் நின்றனர். இறுதியில் பெருத்த அழிவுகளைத் தவிர்க்க வேண்டி மந்திரிமார் ஆலோசனையின் பேரில் இருவருக்கிடையிலும் தனித்து யுத்தம் நடந்தது. பாகுபவியே எல்லாவற்றிலும் வென்றார். பரதர் தலைகுனிந்தார். என்றாலும் அது பாகுபவிக்கு மனவேதனையைத் தந்தது. நிலையற்ற நாட்டுக்காகவும் பெருமைக்காகவும் சகோதரரேட்டு சண்டையிட நேர்ந்ததே என்று வருந்தினார். உடனேயே தனது நாட்டினைப் பரதரிடம் ஓய்படைத்து விட்டு தவம் செய்யப் போய் விட்டார்.

பாகுபவி

பாகுபவி மிகக் கடுமையாகத் தவம் செய்தார். மழை, வெயில், காற்று, பனி இன்னேரன்னவற்றையெல்லாம் சுகித்து, அசைவற்று மலைபோல் நின்றார். சுற்றிலும் புற்றுக்கள் எழுந்தன. செடி கொடிகள் சுற்றிக்கொண்டன. என்றாலும் அத்தகைய கடுந்தவத்தின் பின்பும் ஞானம் ஏற்பட வில்லை. சகோதரரின் நிலத்தில் நின்று தவம் செய்கிறேன் என்கிற ஒரு விகற்பமான எண்ணம் அவரிடம் இருந்ததே அதற்கான காரணம். பரதர் அக்காரணத்தை ஆதிதீர்த்தங்கரர் மூலம் அறிந்து சகோதரர் தவம் செய்த இடத்தை அடைந்து அவரை வணங்கி முடியைக் கழுத்தி வைத்து “நீர் தந்தநாட்டையேநான் ஆள்கிறேன்” என்று கூறிப்பணிந்தார். பாகுபவியும் பின்னர் சிந்தத வியாகுலமதீர்ந்து மேலும் தவத்தில் உறுதியாகிக் கேவல ஞான நிலையாடந்தார். எங்கும் சென்று அறங்களைப் போதித்தபின்னர் சகல கர்மங்களையும் அழித்துச் சித்தரானார். அவரது நினைவாகப் பரதர் பொழுதிலையொன்று செய்து அவ்விடத்தில் நிறுத்தினார். பிற்காலத்தில் அது தரிசிக்கமுடியாது போயிற்று.

“கோமடேசர்”

மைசூர் சமஸ்தானத்து அரசரான நாசமல்லரின் மந்திரி யும் சேஞ்சுபதியுமான கொம்மடசாமுண்டராயரே தற்போதைய பாகுபவியின் சிலையை 13-3-981-ல் செய்துவைத்தார் என அறிகிறோம். கொம்மடரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு ஈசுராகப் பூஜிக்கப்பட்ட பாகுபவி “கோமடேசர்” என்ற மைக்கப்பட்டார். அச்சிலை நாளைடவில் “கோமடேசர்” என்றுயிற்று. கொம்மடசாமுண்டராயர் ஒரு இலக்கிய மேதையும் ஆவர்—அவர் கனவொன்றின்மூலம் பாகுபவியின் தரிசனத்தையும் பாதரின் பழைய பொற்சிலையிருந்த இடத்துவரிவடிவக் காட்சியையும் காணப்பெற்றார்.

குறித்த இடத்தில் சாமுண்டராயர் பாகுபவியின் சிலையை நூல் பெருங்கல் வரிவடிவத்தைத் தேடிப்பிடித்தார். கெடுத வேதும் ஏற்படாவண்ணம் சிற்பிகளைக் கொண்டது அப் பெருங்கல்லை உருவடிவாக்கி உள்ளம் பூரித்தார். பாரகச் சிற்பிகள் சாமானியமானவர்கள்ல என்பதும் தெரிந்ததே. உயிரற்ற கல்விலிருந்து ஜீவகளை தோற்றுவிக்கும் அவர்கள் பாகுபவி சிலையை உலகத்தோர் எவரும் வியக்கும் வண்ணம் உளிகளைக் கையாண்டு சமைத்து விட்டார்கள். பின்பு சிலைக்கு அபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. சுற்றிலும் ஜூஸமடாலயங்கள் பெருமளவில் எழுந்தன.

இந்திரகிரி

இந்திரகிரி கடல்மட்டத்திலிருந்து 3347 அடி உயரம், பூமி மட்டத்திலிருந்து குன்றுச்சி 470 அடி ஏறவேண்டும். அதற்கு ஜிநாறு படிகள் உள்ளன. எல்லாப் படிகளும் ஏறியதும் தற்பாதுகாப்புச் சுவர் நடுமுற்றத்தில் வடக்குமுகம் நோக்கித்திறந்த வெளியில் பாகுபவியின் திகம்பரதியான ரூப கேவலநூளச்சிலை கம்பீரமாக நிற்கிறது. சுருண்டடர்ந்த கேசவளையம், புஞ்சிரிப்புத் தவழும் அருள்நோக்கு, காந்தக் கண்கள், தவ ஒளிவீசும் படர்ந்த முகம், விசால நெற்றி, அகன்றமார்பு, மலைகளைப்போல் திரண்டுயர்ந்த தோன்கள், சிறுத்த இடை, நீண்டு வளர்ந்த கைகள், அழகிய தொடைகள், முன்னங்கால்கள், தாமரைமலர் மேலுள்ள பாதங்கள், மெய்ம்மறந்து செய்த தவத்தினுடு வளர்ந்த புற்றுக்கள் தொடைகளின் மேலும் கைகளிலும் சுற்றிக் கொண்டுள்ள கொடிகள், சிலையும் சூழலும் அந்புதம்.

வர்ணிக்க முடியாத தியாகம், தவம், தயை, சாந்தம், ஜீவராசிகளை வாழ்த்தும் தோற்றம் கொண்ட சிலை. யாவுள்ளங்களையும் கொள்ளை கொள்கின்றது. துண்பத்தில் உழுலுகின்ற

மக்களுக்கு அறுதல்வித்து பேசாது பேசும் கோமடேசரர் சிலை. பாரதத்தின் அடூர்வச் செல்வம். அயிரம் ஆண்டுகளாக வெயில், மழை, பனி, காற்று இவைகளுக்காளாகியும் உடனே செதுக்கப்பட்ட புதிய சிலை போன்றே காணப்படுகின்றது. அமைதியற்ற உலகிற்கு மென்னமாக நேர்நின்று அமைதியைப் போதிக்கின்றது. பாரதத்தில் மிகவும் உயராமான சிலை இதுவேதான். அதன் உயரம் 58 அடி. கோள்களுக்கிடையிலான குறுக்கலம் 23 அடி 7½ அங்கலம்: இடுப்பின் அகலம் 10 அடி. நடுவிரல் நீளம் 5 அடி. சிற்பிகளின் கைவண்ணங்களுக்குச் சிரம் தாழ்த்தி அஞ்சலிக்கிறோம்: திவ்வியக் காட்சியில் மூழ்கித் திளைத்துப்போகின்றோம். இச் சிலை தனியொரு பெருங்கல்லால் ஆனது. நிர்வாணமானது.

பதினான்கு ஆண்டுகளுக்கொருத்தலை இச்சிலைக்கு அபிஷேகம் நடைபெறும். அகனை மஸ்தாபிஷேகம் என்பர். ஏற்பாடுகள் பலமாதங்களுக்கு முன்பிருந்தே அரம்பமாகும். சிலைக்குப் பின்னால் உயரமான மேடையமைத்து அதில் பொருட்களைச் சேகரித்து அபிகஷகம் நடக்கும். அப்போது ஸ்ரவண பெள்குளா இலட்சக்கணக்கான மக்கள் வெள்ளத் தால் நிரம்பி வழியும். எல்லா மதத்தவரும் பங்கு பற்றுவர். கொண்டாட்டமும் பக்தியும் பெருக்கெடுத்தோடும்.

ஸ்ரவண பெள்குளாவில் பாரதத்தனுபவிக்க வேண்டிய ஏராளமான இடங்கள் உள்ளன. அவையெல்லாம் தனித்தனி கலையழகும் வரலாறுகளும் உடையனவாகும். ஸ்ரவண பெள்குளாவில் உள்ள கண்ட மொழிக் கல்வெட்டுக்கள் மிக்க தொன்மையும் வரலாற்றுப் பெருமதிப்பும் உடையன. ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

எல்லாவற்றையும் அன்று மாலையிலும் மறுநாட்ட காலையிலும், திரும்பத் திரும்பப் பாரதத்துவிட்டுப் பிரியமன மின்றிப் பிரிந்தென்: ஹலபீடு என்னுமிடத்தை நோக்கி அங்குள்ள சிற்பங்களைக் காணசென்றேன். பஸ்ரில் பல மைல் தூரம் சென்றபிறகும் கோமடேசரர் சிலை தெளிவாகத் தோன்றிக்கொண்டிருந்தது.

12. ஹலபீடு

விரவண பெள்குளாவிலிருந்து மீண்டும் ஹாஸன் நகரை
பஸ் மார்க்கத்தில் போய்டைந்தேன். ஹலபீடு என்ற இடம்
ஹாசனிலிருந்து பத்தொண்பது மைல் பஸ் பயணத்தில்
உள்ளது. தற்போது கிராமமாக இருக்கும் ஹலபீடு முன்னர்
ஹாய்சால் மன்னர்களின் தலைநகராக விளங்கியது. முன்பு
துவார சமுத்திர என்று அதற்குப் பெயர். கைவிடப்பட்ட
அந்தகர் மீண்டும் 11-ம் நூற்றுண்டில் சிறப்புற்றது. ஆனால்
14-ம் நூற்றுண்டில் முஸ்லிம்களின் இரண்டு படையெடுப்
புக்களினால் பெருத்த சேதமடைந்தது. என்றாலும் எஞ்சி
யிருக்கும் கலாச்சாரச் சிறபக்கடங்களே இந்துக்களின் நுண்
கலையாற்றல்களுக்கு மேலான எடுத்துக்காட்டுகளாகத் திகழ்
கின்றன.

ஹாய்சாலேஸ்வர ஆலயமும், கேதாரேஸ்வர கோவிலும் இங்கு முக்கியமாகப் பார்க்க வேண்டியனவாகும். ஹாய்சாலேஸ்வர ஆலயத்தினைப் பல்வேறு விதமான மகத்தான் சிறபக்கலைகளின் காட்சிச்சாலையென்றே குறிப்

பாரதத்தில் பதினெட்டு நாட்கள்

பிட்டுவிடலாம். மிகமெல்லிய நுட்பமான சிறபங்களைப் பொழிந்து கொள்வதற்கு வேண்டிய ஒருவகைக் கல்லால் உருதியாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டுக்களின்படி ஹாய்சால் நரசிம்ம மன்னன் (1141—1173) இவ்வால யத்தைக் கட்டினான். ஆலயம் பூரணமாகக்கட்டி முடிக்கப்படவில்லை என்றாலும் கட்டிய அவ்வளவும் கலைக்கூடும்.

ஆலயத்தின் தோற்றமே அழகாக இருக்கிறது. நான்கு வாசல்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு வாசலிலும் துவாரபாலகர் கள் கம்பீரமாகக் காவல்காத்து நிற்கிறார்கள். வாசல்களுக்கு மேற்புறத்திலே விதம் விதமான பறவைகள். சுவர்களின் வெளிப்பக்கங்களிலும் உட்புறங்களிலும் தூண்களிலும் ஒரு அங்குல இடைவெளி கூட விட்டுவைக்காமல் பல்லாயிரக் கணக்கான சிறபங்கள் பெரிதும் சிறிதுமாக வரிசை யாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. எதைப் பார்ப்பது! எதைத் தவிர்ப்பது! என்னவென்று சொல்வது? எப்படி வர்ணித்து எழுதுவது? ஒன்றும் இலகுவில் முடியாத காரியம். நேரிலே உணர்பவர்களுக்கே அவை ஒரளவு புலன்றுக்கும்.

இராமாயணம், பாரதம், சிவ-விஷ்ணு புராணங்களி னுள்ள நிகழ்ச்சிகள் அனேகம் கோவையாகப் பொழியப்பட்டுள்ளன. சிங்கங்கள், யானைகள், குதிரைகளின்மேல் ஆட்கள், தேர்கள், தரைப்படைகள் என்று இன்னென்றுபறம். ஆயுதங்கள், ஆபரன் வகைகள், கணபதி, சுப்பிரமணியர், உமா மகேஸ்வரர், பார்வதி, சரஸ்வதி, லக்ஷ்மி, மோகினி, இந்திரன், விஷ்ணு, சூரியன், கருடன் இப்படியான சிலைகள் மறுபறம். உடையலங்காரங்கள் தலைப்பாகைகள், பாவனைகள், முகத்தோற்றகள், செயல்கள் வெவ்வேறு விதம். உதாரணத் திற்காக இரண்டொன்றினை மாத்திரம் குறிப்பிடுகின்றேன்.

ஓரிடத்தில் தேவர்களும் அசரர்களும் மந்தார மலையை மத்தாகவும், ஆதிசேடனை நாணைகவும் கொண்டு அமிர்தத்தை எடுப்பதற்காகத் திருப்பாற்கடலைக் கடையும் காட்சி சித்த தரிக்கப்பட்டுள்ளது. எல்லாரும் ஒரு முன்னங்காலை வளைத்து மறுகால் பாதலத்தில்லை என்னி இழுக்கிறார்கள். களைத்தவர்களின் ஆயாசம் முகத்தில் தெரிகிறது. தத்துபமாகக் காணப்படுகிறது.

இன்னேரிடத்தில் விஷ்ணு நரசிம்ம அவதாரம் எடுத்து இரணியனைச் சங்கரிக்குங்காட்சி தென்படுகிறது.

பாரதத்தில் அபிமன்னன் கெளரவர்களின் பத்மவிழு கத்தை உள்புகுதல், கர்ணன் அருச்சுகளின் போர் இன்னும் பல பாரதக் கதையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இராமாயணத்தில் வானரப்படைகள் பாலம் அமைத்தல் இன்னென்று கண்கொள்ளாக காட்சி. வேலை சுறுசுறுப்பாக நடக்கிறது. மேற்பார்வையாளர்களைப்போல் பெரிய வானரங்கள் இடுப்பில் கைகளைவத்தபடி வேலைகளை நோட்டமிடுகின்றன.

நடராஜர் நடனம், காளிங்கநர் ததனம், ஒரு பெண்ணின் சேலையைக் குரங்கு பின்னால் இருந்து பிடித்திமுக்க அப்பெண் கோபத்துடன் திரும்பிக் குரங்கைத் தடியொன்றினால் தாக்க முற்படுதல், நடனங்கள், வாத்தியங்கள், வாசிப்போர், பாடுவோர், ஒருவர் சிரிப்புமுட்ட எல்லாருஞ் சிரித்து மனிமுதல் எல்லாமே கண்முன் நடப்பது போன்றுள்ளது. பார்ப்பவர்களைல்லாரும் தாம் பார்வையாளர்கள் என்பதை மறந்து அசையாது நின்று அந்தந்த நிகழ்வுக் காட்சிகளிலே மனதைப் பறிகொடுத்து வயித்து ஒன்றித்து ஓடுகிறார்கள்.

ஹூய்சாலேஸ்வர ஆலயத்திலிருந்து கேதாரேஸ்வர கோவிலுக்குப் போகலாம். கி. பி. 1219-ல் வீரவல்லால மன்னால் கட்டப்பட்டது. சாங்கிய சிற்பக்கலைப்பாணி பெரிதும் உடையது. மூன்று வாசல்களையடையது. இக் கோவல் மூலவிக்கிரகமும் மற்றும் முக்கிய பலவும் பெயர்த் தெடுக்கப்பட்டுக் காணுமெற் போய்விட்டன. நான்கு யானை தள் நாற்புறமும் இக்கோவலைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்பதைப்

போலச் செதுக்கிக் கட்டப்பட்டுள்ளது. சிற்சில வித்தியாசங்களுடன் முற்குறித்த ஹோம்சாலேஸ்வர சிற்பக்காட்சிகளை இங்கும் அபரிமிதமாகக் காணலாம்.

ஹலபீடு சிற்பங்கள்

ஹலபீடு பகுதியில் ஒருகாலத்தில் ஜெனமதம் வியாபித்திருந்ததற்கான ஆதாரங்கள் நிறைய உண்டு. சிறிது தாரத் திற்கப்பால் பார்சவநாத, சாந்திநாத பஸ்திகள் இருக்கின்றன. அவைகளின் தூண்களிலே நிறையச் சிற்பங்களைக் கண்டின்புறலாம். உள்ளே மோனம் குடியிருக்கிறது. சுற்றுடல் முழுவதிலும் நிறைய அழிபாடுகளும் உடைந்த சிற்பங்களின் துண்டுகளும் பரவலாகக்காணப்படுகின்றன. இன்னும் சுற்றுத் தொலைவில் நிலமாளிகை ஒன்றிருக்கின்றது. ஆபத்துக் காலங்களில் மன்னர்கள் அங்கே தங்குவதற்கு நிலவரைகள் இருக்கின்றன. அதற்கு நிலத்திற்கூடாகச் செல்லும் பாதை தூர்ந்துவிட்டது. ஆனபடியால் மேலேயிருந்துதான் ஓரளவுக்குப் பார்க்க இயலும். இவைதவிர ரங்கநாதர், வீரபத்திரர், பஞ்சவிங்கக் கோவில்களும்ள்ளன. அவற்றிலும் சிற்பங்களைக் காணலாம். ஹலபீடிலுள்ள ஆலயத் தூண்கள் சில மென்மையாகவும் வழுவழுப்பாகவும் செய்யப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலே நாம் கண்ணடியில் பார்ப்பதுபோல் எம்முற வங்களைநன்குக்பார்த்தனுபவித்தல் சாத்தியமாகும். கல்லீக்கண்ணடியாகவிட்ட சாதனை பெருவியப்புக்குரியது.

ஏராளமான மேலிநாட்டவர்கள் ஹலபீடுக்கு வந்து நாட்கண்க்காகத் தங்கி அங்குள்ள சிற்பங்களைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டுச் செல்கின்றார்கள். எங்களுக்கோ அவசரத் திலும் அவசரம். சிற்பங்களைப் பார்த்துக்கொண்டேபோனால் எங்கள் நாளாந்த வாழ்க்கை என்னவாகும் என்ற கவலையே விகுதியாக உள்ளது. ஆனால் அவைகளை அனுபவிப்பது வாழ்வில் முக்கியமானது என்று அடிக்கடி உணர்ந்து நினைந்து வாய்விட்டுக் கூறவும் செய்வோம். ஒருவன் அவைகளுக்காகவும் வாழ்வில் சிலநாட்களொவது ஒதுக்கத்தான் வேண்டும். இவ்வாவிட்டால் வாழ்க்கை சலித்துப்போகும். மனித உள்ளத்தை வயப்படுத்தி மேம்படுத்துவது கிழமுத்தேய நுண்களீகள். அவற்றுள்ளும் சிற்பமும் ஓனியமும் எம்மைக்கிளர்ந்துதழிச் செய்வன. விழிப்பூட்டுவன.

ஹலபீடிடில் தங்குமிட வசதிகளுண்டு. என்றாலும் அங்கே தங்காமல் அங்கிருந்த மாலையே புறப்பட்டு ஒன்பது மைல் தூரத்திலுள்ள பேலூர் எனுமிடத்தை பஸ்மூலம் சென்றடைத்து அங்கேயே இரவு தங்கினேன். நித்திரையில் நெடுகிலும் சிற்பங்களைப் பற்றிய காவுகளை மாறிமாறித்தோன்றிக் கொண்டிருந்தன!

பாரதத்தின் சிற்பபுரி !

பேலூர் ஹலபீடிலிருந்து பதினெட்டுமைல் தூரத்திலுள்ளது. பஸ் வசதியுண்டு. மைகூர், பங்களூர் போன்ற முக்கிய நகரங்களிலிருந்து பேலூருக்கு நேரடி பஸ் சேவைகள் இருக்கின்றன. தங்குமிடவசதிகள் நிறையானது. உலகிலே சிற்பக்கலையில் ஈடுபட்டோர் நிச்சயமாகப் பார்க்கவேண்டிய இடம். கற்பணியில் காணும் சுவர்க்கத்தின் ஒரு நிகர்சனமான சிறுபகுதி என்றுதான் அங்குள்ள சிற்பகூடங்களைச் சொல்லவேண்டும். பழங் கர்நாடக சிற்பிகளின் கைவண்மையை எவ்வளவு மெச்சினாலும் தகும்.

அறுபத்தெந்தடி உயரமும் ஐந்தடுக்கும் கொண்ட கண்கவர் இராஜ்கோபுரம் முன்னால் தோன்றுகின்றது. அதில் தான்ஸத்தனை யெத்தனை விதமான சிற்ப வனப்புகள். அதன் அழகைச் சிலநிமிடநேரம் பார்த்துக்கொண்டு நின்றுவிட்டுக் கோபுரவாசலைத் தாண்டி உள்ளுழைந்தேன்.

பாரதத்தில் பதினெட்டு நாட்கள்

கோவிலுள் நுழைந்ததும் முதலில் தெரிவது ஆவேச அவதாரமான நரசிம்ம மூர்த்தியாகும். சுற்றிவர ஏனைய ஒன்பது அவதாரச் சிற்பங்கள் தத்துபமாக உள்ளன:

அவற்றைத் தாண்டி அப்பாற சௌகரையில் கையில் கண்ணுடியை வைத்துக்கொண்டு முகத்தழுகு பார்க்கும் நளினமங்கையின் கிலை சொக்கவைக்கிறது. அம்மங்கை தன் வலக்கையினால் இடையிலுள்ள அனிழ்ந்துவிழும் சேலையைச் சரிசெய்கிறார்கள். இச்சிற்பக் காட்சியே பேலூர் சிற்பக் கூடத்திற்கு உலகப்புகழ் தருவது. வலப்புறக்குதுள்ள தோழிப் பெண்ணின்கையிலுள்ள குரங்கு அவளது தோளில் தாவப்பார்க்கிறது. இப்படியே பலவெண்கள் பலவிதமாக அழுக சொட்ட நிற்கும் காட்சிகள்.

பீஷ்மர் யுத்தகளத்தில் அம்புப்படுக்கையில் படுத்திக்குக் கும் தோற்றமும் அருகே பீமன் யானை யொன்றைத் தனது கையில் விடாது பிடித்திருப்பதும் காவிய சம்பவங்கள்: இன்னெஞ்சு சிற்பத் துணுக்கு பார்க்கச் சிரிப்பை யூட்டுகின்றது. குரங்கொன்று ஒரு பெண்மணியின் சேலையைப் பிடித்திமுக்

கிறது. அவனோ அதனை அடிப்பதற்காக ஒரு தடியை ஒங்கு கிறுள். குரங்கோ அவனைப் பார்த்துப் பரிகாசமாக நலக்க கிறது. அதன் பற்கள் வெளியே தெரிகின்றன.

உடுக்கடிக்கும் பெண். புல்லாங்குழல் வாசிப்பவள், சங்கீதம் பாடும் நல்லாள், வாகனங்களில் திக்குப்பாலகர்கள், பிரகலாதன் சரிதம், பழமொன்றைச் சுற்றிப் பறக்கும் ஈயைப் பிடிக்க முனையும் பல்லி, வயலின் வாசிப்பவள், நீண்ட அழகிய சுருள் கூந்தலை நெற்றியிலிருந்து நளினமாக ஒதுக்கி விடும் பான்மை, மாம்பழம் கவைப்பவள், சாயம் உதட்டுக் குப் பூசபவள், ஆண்போல் வேடமிட்டிருப்பவள் எல்லா ருமே தம்தம் இயல்புகளில் அளப்பரிய வியப்பைத் தருகின்றார்கள்.

முட்கருவிகளை வைத்திருக்கும் பரமசிவன், எலும்புக்கடு போன்ற அவயவங்களைக்கொண்ட பூதகி, வாமனன் மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியிடம் மூன்றடி மண்கேட்டதைக் கண்ட அவனது குரு சுக்கிரன் கோபங்கொள்ள அரசன் அவனைச் சாந்தப்படுத்துதல், கைலாசமலையை அசைக்கும் இராவணன், சாமுண்டிதேவி, பிரமதேவன், குரியன், இருபதாம் நூற்றுண்டு நாகரிக மங்கைபோல் கூந்தலில் ரிப்பன் கட்டியுள்ள பெண். இவ்வளவையும் பார்த்தாயிற்று என்னாம். இடையிடையே சுவர்களிலெல்லாம் இடைவெளிகளின்றி ஒரே சிற்பக் குவியல்கள்தான்.

திரெளபதி சுயம்வரத்திற்காக அருச்சனன் ஓரிடத்தில் மேலுள்ள மச்சயந்திரத்தை அதன் கீழுள்ள எண்ணெய்த திரவப் பிம்பத்தில் பார்த்து எய்து வீழ்த்த முற்படுதல் எல்லோரது ஆவலையும் தூண்டுகின்றது. தோளில் வில்லை மாட்டிய வண்ணம் இன்னென்று பெண் வீட்டுக்குத் திரும்புகிறுள். அவன் பின்னால் அவனது சேஷிகள் வேட்டையாடப்பட்ட வற்றைத் தூக்கி வருகிறார்கள்.

பஸ்மாசர மோகினியின் நடனம் உள்ளத்திற்கு உற்சரகத்தைத் தருகின்றது- வைத்தகண் வாங்காமல், அவளது அங்கங்களின் ஒன்வொரு பாவங்களும், அசைவுகளும், நெழிவு சுழிவுகளும் நெடுநேரம் நிலைமறந்து நோக்கியபடி நிற்கவைத்து விடுகின்றன. அச்சிலையில் ஒரு விசேஷம் என்ன வெனில் எல்லாச் செயல்களும் நேர்கோடுமாதிரித் திறமையாகப் பொழியப்பட்டிருப்பதுதான். குளித்துவிட்டுச் சேலை மாற்றப்போகும் இன்னென்று பெண்ணின் செயலைக் கண்ட வுடன் அது உண்மையாக நடப்பதுபோல் நினைத்து

இதுங்கவோ அல்லது ஆவலாக மேலும் நோக்கவோ தொன்று கிறது. அவளது சேலைக்குள்ளிருந்து பாம்பொன்று நழுவிக் கீழே விழுகிறது. அவள் மேலும் பயக்குடன் துணியை நோக்குகிறார்கள். பயத்தின் முகபாவும் பட்டெனத்தெரிகிறது. இன்னெருபுறத்தில் கருடபகவானும் ஆஞ்சநேயரும் பழு மொன்றிற்காக இழுபறிப்படும் காட்சி. அடடா! வாய் விட்டுச் சிரித்து விடுகிறோம். இப்படியே பார்த்துச் சென்றால் நவரங்க மண்டபத்தை அடையலாம்.

நவரங்க மண்டபத்தில் நாற்பத்திரண்டு தூண்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு தூணும் ஒவ்வொரு வடிவமாதிரியில் உள்ளன. தூண்களைல்லாம் சிற்பங்கள் நிறைந்து வழி கின்றன.

சிற்பங்களைப் பார்த்தபிறகு கர்ப்பக்கிருக்கத்தை அண்மினேன். மூலஸ்தானத்தில் ‘செனன் கேசவ மூர்த்தி’ வீற்றிருக்கின்றார். அம்மகாவிஷ்ணு சிலை ஒன்பதடி உயரமானது. தினமும் இக்கோவிலில் பூசை நடைபெறுகிறது. ஆண்டுத் திருவீழ்மாவிற்கு ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடுவார்கள்.

இக்கோவிலில் தவிர மேலும் இரண்டொரு கோவில்கள் பார்ப்பதற்கிருக்கின்றன. சனகராய ஆலயத்தில் ஆயுதங்களோடு கூடிய காளி, கல்வித் தேவதையான சரஸ்வதிதேவனி உருவங்களைக் காணலாம். அன்னை சௌமிய நாயகியின் கோவிலில் விதம் விதமான பறவைச் சிற்பங்களைப் பார்க்கவாம்.

ஆண்டாள் கோவிலிலுள்ள வராக அவதாரச் சிலை பற்கள் தெரிய வாயைப் பின்து சொன்னுடைனைப் பல்லால் அழுத் தியபடி இருக்கிறது. மகாபலிக் சக்கரவர்த்தி வாமனருக்கு மூன்றடி மண் தாழைவார்த்துக் கொடுக்கிறார். பக்கத்தே ஏன்ன குளம் “வாக்தேவ தீர்த்தம்” என்றழைக்கப்படுகின்றது. அக்குளத்தில் அரசு மீன்வளர்ப்பு நிலையம் வைத்துள்ளது.

பேலூரிலுள்ள சிற்பங்களெல்லாம். ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி ஒரேசல்லில் பொழுதியப்பட்டவை என்பது குறிப்பிட்டத்தக்கது. பேலூரிலுள்ள சிற்பங்கள் சினிமாக்களிலும் அழுகு விளம்பரங்களிலும் காணலாம். காந்தாடக மாநிலத் திற்குப் போய்ப் பேலூரைப் பார்க்காவிட்டால் அது ஒருவர் வாழ்க்கையில் தவறுவிட்ட ஒரு இழப்பாகும். பேலூரச் சிற்பங்களைப் பற்றிப் பல நூல்கள் பலமொழிகளில் வெளிவந்துள்ளன. அச்சிற்பங்களைப் புகழ்ந்து எழுதுவது உண்மையில் வெறும் எழுத்தாகுமேத்தரை அதனைக் கரியராக விளங்குவதாயிராது. சிற்பச் செனந்தரையும் செழிக்கும் பேலூரை விட்டுப் புறப்பட மனமே இல்லை. கட்டாயமாகப் புறப்பட்டுத்தான் ஆகவேண்டியிருந்தது.

14. இந்திய நுண்கலையின் கண்கவர் கலைக் களஞ்சியம்

சோமநாதபுரம் மைசூர் நகரிலிருந்து முப்பத்தொரு மைல் தூரத்தில் காவேரி ஆற்றின் இடதுபற அணையின் பக்கவில் அமைந்துள்ளது. சோமநாதபூர் என்று கண்ணட மொழிவில் வழங்கப்படுகிறது. சோமநாதபுரத்தில் ‘கேசவ’ ஆலயமே பார்க்கவேண்டியது. அது இந்திய நுண்கலையின் சிறந்ததோர் கண்கவர் கலைக்களஞ்சிய காட்சிப் பீடமாக விளங்குகிறது.

நுழை வாசவில் தென்படும் கண்ணட மொழியிலே எழுதப்பட்டுள்ள ஒரு கல்வெட்டின்படி பிரசித்திபெற்ற ஹௌய் சால மன்னனான மூன்றாம் நாசிம்மனின் அரசுகுடும்பத்தைச் சேர்ந்த ‘‘சோமநாத்’’ என்பவன் தனது பெயரில் சோம

பாரதத்தில் பதினெட்டு நாட்கள்

நாதபூர் நகரை நிர்மாணித்துக் ‘கேசவ’ ஆலயத்தைக் கட்டினான் என்று தெரிகிறது. அது நடந்தது கிறிஸ்துவக்குப்பின் 1268ல் ஆகும். ஹௌய்சால மன்னனின் ஆஸ்தான சிற்பியும் மேஜத்யமான ஜகன் னாசுசாரி மேற்பார்வையிலேதான் கட்டிட வேலைகள் நிகழ்ந்தன.

கேசவ ஆலயம்

கேசவ ஆலயம் 210 அடி நீளமும் 175 அடி அகலமும் உடையது. அதனைச் சுற்றிலும் 64 தூண்கள் தாங்கி நிற்கும் வராந்தா உள்ளு. நிலத்திலிருந்து இரண்டடி உயரமான தளத்தின் கட்டுமானத்திலேதான் எல்லாம் யிலிருக்கின்றன. எங்கும் சிற்பமயம்.

முப்பெரும் மண்ணடபங்களின் ஒன்று சேர்ந்த கூட்டுத் தொகுதியே ‘கேசவ’ கோவில். பிரதான மண்டபம் கிழக்குப்புற வாசல். மற்ற இரண்டிற்கும் வடக்கு, தெற்கு வாசல்கள். மூன்றுக்கும் தனித்தனி உயர்ந்த வட்டமான கோபுரங்களுண்டு. மூன்றையும் சேர்த்துத் திரிகூடாலவல் எண்பார்கள். ஒவ்வொரு கோபுரமும் முப்பத்திரண்டடி உயரமானவை. ஒரு அங்குலம் கூட விட்டுவைக்காமல் கிற்பங்ககளைப் பொழுதிந்து தளவிழிருக்கிறார்கள்.

மூன்று மூலஸ்தானங்கள் உள்ளன. பிரதானமானது கேசவருக்கு. வடபுறத்திலுள்ளது ஜனர்த்தனருக்கு. இடப்பக்கமுள்ளது புல்லாங்குழலோடு கூடிய கிருஷ்ணருக்கு. கதவுகளுக்கருகில் துவாரபாலகர்கள் வேறு கம்பீரமாக உளர். சுவர்களிலுள்ள பசுக் கூட்டங்களைப் பார்த்தால் உயிருள்ளவைபோலத் தோன்றும். மேலும் கீழும் உள்ளும் புறமும் எங்கும் சோமநாதபரத்திலுள்ள கேசவ அலயம் பிரமிப்பைக் கருகிறது. சமைத்த சிற்பிகளின் சாதனைகளை எப்படிப் புகழ்ந்தாலும் சடாகாது. மேலுமொரு தடவை கோவில் மூலஸ்தானத்தை நெருங்கிக் கேசவனையும் அருகிருக்கும் லக்ஷ்மீநாராயணனையும் தரிசித்து பஸ்லில் சென்று சாழன்ஹஸ்வரி கோவிலைச் சேர்ந்தேன்.

சாழன்ஹஸ்வரி ஆலயம்

சாழன்ஹஸ்வரி கோவில் மைசூரிலிருந்து சில மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. மலைமேலுள்ள கோவிலுக்கு உச்சிவரை போக வீதிவசதி உண்டு. உச்சிக்குச் செல்லும் வழிநெடு கிலும் குதூகவமான கங்குமடங்களும் இயற்கைக் காட்சிகளும் மோகனமாக இருக்கும்.

உச்சியிலே, திராசிட பாணியிலமைந்த பிரமாண்டமான சாழன்ஹஸ்வரி ஆலயம் விளங்குகின்றது. சாழன்ஹஸ்வரி தேவி கன்னட மக்களின் அதிதேவதை ஆவாள். மகிசாகர மர்த்தனியே சாழன்ஹஸ்வரி. மஹிஷாசூர் பின்னர் மைசூர் என மருவியது என்பர். மைசூரின் பின்னணியாக விளங்கும் சாழன்ஹஸ்வரி மலையுச்சியிலிருந்து கீழ் நோக்குகையில் மைசூர் நகரின் பேரமுகு தோன்றும். ஆலய கோபுரம் அற்புத சிற்பங்கள் நிறைந்து கோல எழில் வாய்ந்தது.

சாழன்ஹஸ்வரிக்கு இருபது கைகள். அவற்றில் ஆயதங்கள், அழகான தங்க, வெள்ளி, நவரத்தின ஆபரணங்கள் காணப்படுகின்றன. தேவியின் முகபாவம், தோற்றும், அபயம் தரும் வண்ணம் எல்லாம் ஒன்றுசேரப் பார்த்தால் துங்டநிக்ரக சிஷ்ட பரிபாலனம் என அன்னை பராசக்தியின் மகிழமையைப் பற்றிச் சொல்வார்களே அதுதான் மனதில் தோன்றி யது. வெள்ளி செவ்வாய்க்கிழமைகளில் பக்தர்கள் மிகு தொகையில் கூடுவர். குங்கும அர்ச்சனை வேறு. மைசூர்ச் சந்தனை மணம் எங்கும் கமழ்ந்தது.

ஆலயத்திற்குச் சிறிதுதாரத்திற்கு அப்பால் காளையின் (நந்தி) மாபெரும் சிலையைக் காணலாம். 25அடி நீளம் 16அடி ஆகலம், 9அடி உயரமுள்ள ஆச்சரியமான பெருத்த நந்தி

மலைக்குன் ரெண்றை (ஓரேகல்) அப்படியே காளோயாக்கிவிட்ட
சிற்பியின் திறமை சிறந்ததோர் சாதனையே.

நந்திக்கு அப்பால் குன்றென்றில் கவரில் அன்னை காவே
ரியின் சிலை இருக்கிறது. அவன் கலசமொன்றைக் கைகளில்
ஏந்தியுள்ளாள். அக்கலசத்தின் கீழ்கள் துவாரங்களிலுடாக
நீர் சொட்டுச் சொட்டாக கீழே வீழ்கிறது. இதுவே பலமா
நிலங்களுக்கும் நீர்வளம் கரக்கும் காவேரிப் பெரும் ஆற்றின்
உற்பத்தி ஸ்தானம் என்பதையறிந்து பூரித்துப்போனேன்.

ஸ்ரீரங்கம்

சாமுண்ணஸ்வரி மலையிலிருந்து ஸ்ரீரங்கப் பட்டினம் வந்து
சேரப் பிற்பகல் இரண்டு மணியாயிற்று. கி. பி. 17ம் நூற்று
ஒன்றிலே மைகூர் இராய்ச்சியத்தின் தலைநகராக விளங்கிய
ஸ்ரீரங்கப் பட்டினத்திற்குப் புகையிரத, பஸ் வசதிகளுண்டு.
பிரிட்டிஸ்காரர்களுக்குச் சம்ரும் பின்னடையாமல் பெரும்
போர் செய்த திப்பு சல்தானும் வைத்தர் அவியும் அதையே
தலைநகராகக் கொண்டனர். காவேரியாற்றின் நடுவிலேயுள்ள
ஒரு திடல் தீவான் அப்பட்டினத்தைக் கண்ணுறுங்கால
ஏராளமான இடிந்த அரண்மனைகளையும் கோட்டைகளையும்
மதில்களையும் பார்க்கலாம்.

வெள்ளோக்காரர்களுக்கெத்திரான திப்பு சுல்தானி ன்
போராட்டம் பிரசித்திபெற்றது. தனது கடைசிப் போரின்
போது திப்புகல்தான் குதிரையேறி வெள்ளோயரை நேருக்கு
நேர் எதிர்த்துச் சமர் செய்தான். நெஞ்சிலே குண்டு பாய்ந்து
ஆவி பிரிந்த பின்னரும் அவனது சடலம் குதிரைமேல் நெடு
நேரம் சும்பீரமாக இருந்த பிறகே முன்னேருக்கிச் சாய்ந்ததாகு.
திப்புகல்தானின் சடலம் குதிரையிலிருந்து தரையில் வீழ்ந்த
இடத்தில் அவனது வீரத்தை மெச்சி “மகா வீரன் திப்புசல்
தான் சண்டையிட்டு வீழ்ந்த இடம்” என்று ஞாபகக்கல்
குறிப்பு வைத்துள்ளனர்.

திப்புகல்தான் எதிரிகளைச் சிறையிட்ட பாதாளச் சரங்கக்
குகை குவிந்து உள் நுழையவேண்டும். நெருங்கிய சுந்து
பொந்துகள், திவட்டிகள் வைத்தெரிந்த மாடங்கள், ஸ்ரீரங்க
பட்டினத்தில் ஸ்ரீரங்கநாத சுவாமிக்கு அழகான கோயிலுண்டு.
காவேரியாற்றில் நீராடி ஒவ்வொருநாளும் நரற்றுக்கணக்
கானவர்கள் பெருமாளைச் சேவிக்கிறார்கள். கோவில் கோட்டையாகவும்
பாவிக்கப்பட்டதால் பல யுத்தங்களைத் தாங்கி
ஏன்றனது.

ஸ்ரீரங்க பட்டினத்திலுள்ள தரியாதெளவத் கவர்ச்சி
யானது, படங்குகளால் ஆக்கப்பட்ட கூடாரம்போன்ற

திப்புசல்தானின் கோடைகால அரண்மனையாகும். திப்புசல் தானின் ஆட்சி விபரங்களையும் யுத்தங்களையும் விபரிக்கும் பல வர்ண ஓவியங்கள் காணப்படுகின்றன. அம்முன்றுக்கு அரண்மனையின் பலகைகளைல்லாம் ஆட்டங்கொடுக்கின்றன : “கும்பாஸ்” எனப்படும் திப்புசல்தானின் சமாதிக்குச் சென்றேன். மிகவும் சாந்தமான இடம். அங்கே திப்புசல்தானும் வைதர் அவியும் அடக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். எல்லாரும் அச்சமாதிக்கு மௌனங்களை செலுத்துகிறார்கள். மெழுகுவர்த்திகள் இடையீடினர் எரிகின்றன. கஞ்சம் என்னும் தேவாலயமும் ஜாம்மா மஸ்ஜித்தும் உண்டு.

காவேரி ஆற்றுக்குத் தெய்வமரியாதை. அதில் நீராடிக் கரையில் சமைத்துச் சாப்பிட்டுச் செல்வார்கள். காவேரிநிதி யைத் தென்னிந்திய சமுதாயத்தின், திராவிட நாகரிகத்தின் வற்றுத் ஊற்று என்னாம். அந்நிதியின் இருகிளைகள் சேர்கின்ற “காவேரி சங்கமம்” என்னுமிடத்தில் நீராடினேன் :

ஸ்ரீரங்கபட்டினத்திலிருந்து பத்துமைல் தூரத்திலுள்ள மைகுர் நகரைப் போய்டைந்தேன். இப்பகுதி பஸ் சேவை திருப்திகரமாகவே உள்ளது. பிச்சைச்காரர்களை அதிகம்காண முடியவில்லை. இராஜாக்களின் நெடுங்காலத் தலைநகராக இருந்து இப்போதும் மவுசு குறையாதிருப்பதனால் காவலர் விழிப்போடு இருக்கின்றமைகாரணமாகலாம். டோங்காக்கள் என்ற குதிரை, மாட்டுவண்டிகள் இருக்கின்றன. ரெயில்வேப் பெட்டி போன்ற அவற்றிற்கு முன்னும் பின்னும் கதவுகள் போன்ற சட்டங்கள் உண்டு. வண்டிக்காரன் அவற்றை நீக்கியபிறகே உள்ளிருப்போர் இறங்கலாம். ரிக்ஷாப் பல்லக்குகள் காணப்பட்டன. இயலாதவர்களை வைத்துத் தூக்கிச் செல்வர். பகல் முழுவதும் பயணங்கெய்த களைப்பினால் விடுதியொன்றில் அறையெய்துத் து உணவருந்தாமலே படுத்து நித்திரையாகிவிட்டேன்.

15. சந்தன மணங்கமழ் மைசுரும் பிருந்தாவனமும்

பாரதம் சுதந்திரமடைவதற்கு முன்னர் மைசுர் அரசு பிரிவுக்கு மைசுரே தலைநகராக இருந்தது. தற்போது அப் பிரிவு “கர்நாடகம்” என்றழைக்கப்படுகிறது. பங்களூர் இப் போதைய தலைநகர். இதனால் மைசுருக்கு நன்மையே விளை கிறது. இருபதாம் நூற்றுண்டுத் தலைநகரங்களுக்குரிய இரைச்சலும் சந்தடியும் பரபரப்பும் இருந்தால், ஆட்ட ஓட்ட பாட்டங்களும் தொழிற்சாலைகளும் வர்த்தகக் கெடு பிடிகளும் அதிகமாகிவிட்டால் மைசுரின் தனித்துவம் குறைய வங்கூடும். மைசுர் பழமையின் விவேகத்துடன் புதுமையின் பொலிவும் அளவாகக் கலந்து அழின் இருப்பிடமாக, அருமையிகு கலைக் கம்பீரத்துடன் பொலிவுறுகிறது.

மைசுரும் கண்டியும்

மைசுரர்க் கண்ணுற்றதும் எனக்குக் கண்டியின் நினைப்பு மேவிட்டது. கண்டியும் மைசுரும் பழைய தலைநகரங்கள்.

பாரதத்தில் பதினெட்டு நாட்கள்

கண்டிக்கு அணிசெய்யப் பேராதனைப் பூந்தோட்டம் மைசுருக்கு மெருகிடப் பிருந்தாவனப் பூங்கா. கண்டி மகாவளி கங்கையின் தீரத்தில், மைசுரோ காவேரி நதியின் ஒரத்தில் கோட்டை கொத்தளங்கள், சுற்றிலும் காடும் மலையும், கடல்மட்ட உயரம், சிதோஷனம் ஏறக்குறைய எல்லாம் ஒன்றுதான். கண்டியில் பெரஹரா கொண்டாட்டம். மைசுரில் தஸாரா கோலாகலம். ஆயின் கண்டி சிறியது. பல அழிபாடுகளைக் கொண்டது. மைசுர் பெரியது. இடிபாடுகள் இல்லாதது. கண்டி மன்னர்களைப் போலவே மைசுர் மகாராஜாக்களும் அந்தியருக்கு அடிபணிய மறுத்துக் கடுமையாகப் போராடியவர்கள்.

மைசுரர் அடைந்தபோது அதன் நேரான அகலமான தார்போட்ட பாதைகள், நகரின் ராஜரீகத்திற்குக் கம்பீரம் தருவதை உணர்ந்தேன். மைசுருக்குப் போய்வர நாலாபக்கங்களிலிருந்தும் பஸ், ரெயில் விமானப் போக்கு வரத்து வசதிகள் இருக்கின்றன; வீதிகளின் இருமதுங்கும்

சம அளவு உயரத்தில், பருப்பத்தில், தூரத்தில் கிளைகள் விசாலித்திருக்கும் நிர்யமாகவில் வரிசையாக அமைந்த மரங்கள், ஆரணிய மத்தியில் விளங்கும் அரண்மணைகளைப்போன்று அவற்றினாடே தென்பட்ட பெரிய பெரிய மாளிகைகள், அகழிகள் ஒத்த நீரவடிகால்கள், கலா அம்சங்கள் பொருந்திய நாற்சந்திகள், தூசிப்படலம் இல்லாத துல்லிய நிலப்பாங்கு ஆகியவை தென்னிந்தியப் பழம்பெரும் ராஜதானி ஒன்றின் பெருமையைப் பறைசாற்றின.

அரண்மணை

மைசூர் அரண்மணையை நோக்கிச் செல்லுகின்றபோது வடபகுதி வாசல் முன்றிலே பழைய மைசூர் மகாராஜர் வின் உருவச்சிலை தோன்றுகிறது. முகத்திலே களையும் கண்களிலே ஒளியும் குறைபாடுகளேதுமற்றதுமான முழு ஆண் உருவம். அரண்மணை முற்றத்துள் சென்றால், அம்முன்று மாடி மாளிகையைச் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் முன்னுமதி பெற்றிருந்தால் நன்றாகப் பார்க்கலாம். அங்கு தற்போது இந்திய ஐங்கிபதி தங்குவதுண்டு. இரவிலே மின்சார வெளிக்கூத்தில் பலநிற வர்ண கோலத்தில் அரண்மணையின் படாடோப ஒளிக்காட்சி கண்கொள்ளா மாட்சி. தர்பார் மண்டபம், கல்யாண மண்டபம், ஆயுதசாலை, அபரண்சாலை, பொழுதை கள் நிறை ஒளிய மண்டபம், நீதிமன்றம் எல்லாமே பிரயிப்பைத் தருகின்றன. சுவர்கள், கோபுரங்கள், தூண்கள் யாவும் அழகுச் செல்வமாகப் பொழியப்பட்டுள்ளன. அவை மைசூர்ச் சிற்பிகளின் கைத்திற்ணப் பேசுகின்றன. அரவாஸ் மணை நிலா முற்றத்தில் இரு மல்லர்கள் போர்ப்புரியும் வண்ணங்களும். பல்லை நெறுமி முன்பாயும் வேந்கையும் தத்துப்பமாக உள்ளன. குதிரைப்படை வீரர் தனிவித உடுப்புகளுடன் ரோந்து சுற்றுவார்கள். தலூரப் பண்டிகை (தவராத்திரி விழா) மைசூரில் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படும்; அக் கொண்டாட்டங்களைப் பார்க்கவே உதவின் பல பாகங்களிலிருந்தும் அக்காலத்தில் ஏகப்பட்ட மக்கள் கூடுவர்.

அரண்மணையை நீங்கி ஜகன்மோர் மாளிகையை அடைந்தேன். முன்றுமாடிக் கட்டிடமான அதனை ஒவியக்கலா மாளிகை என்று வர்ணிப்பதே பொருத்தமானது. கீழ் இரு அடுக்குகளிலும் அந்புத ஒவியங்கள் சுவர்களில் மாட்டப் பட்டுள்ளன. பிரசித்திபெற்ற ஒவிய விற்பனைரான ராஜரவிவர் மாளின் மனங்கவர் ஒவியங்களைக் காணலாம். மைசூர் சித்தன்னவாசல் மாதிரி கல்கத்தா ஒவியங்கள் இன்னும் பலப்பல பாணிகள் உள்ளன. பாரதம், ராமாயணம், அரிசுசந்திரன், நன்ன, சுகுந்தலை இன்னும்பல இந்தியக் கலைகளின் முக்கிய திருப்பங்களை வரைந்தெடுத்த ஒவியங்களைப்

பார்த்துவிட்டு நகரவே மனம் வராது. எல்லாப் படங்களுக்கும் சிகரம் வைப்பதுபோல் ஒரு படம் இருக்கிறது. கையிலே அகல்விளக்கொன்றேந்திக் காற்றிலே அது அணைந்துபோகாதபடி மறுகையால் முடிக்கொண்டு ஒருபெண் நடந்துவருவதுபோன்ற படம் அது. அறையிலே இருந்த மின்சார வெளிக்கத்தை நிறுத்தி இருள்ளடையச் செய்து காட்டுகிறார்கள். என்ன ஆச்சரியம்! சில கணப்பொழுதில் அப்பெண் கையிலுள்ள அகல்விளக்குத் திரியிலிருந்தெழும் ஒளி சிறிதுசிறிதாகப் படர்கிறது. ஆம்! அவ்வகல் விளக்குத் திரியொளி பிரபையானதாக ஒவியம் தீட்டப்பட்டுள்ளது.

இம்மாளிகை மூன்றுவது அடுக்கில் பலவித வாத்தியக்கருவிகள் உள்ளன. பூஜைமணி ஒன்றுண்டு. தூக்கி ஒரு முறை அடித்ததும் நாதம் அடங்கப் பல நிமிடங்கள் பிடித்தன. இன்னேரு கருவியைத் தூக்கிக் கைத்தடியைச் சுற்றுவதுபோலச் சமூற்றினர்கள். சப்தசரங்கள் கலகலவென ஒலித்தன. ஜகன்மோர் மாளிகையை விட்டு வெளியேறிய போது பலமணிநேரம் என்னையறியாமல் அதனுள்ளிருந்து விட்டதைத் தெளிந்து திடுக்கிட்டேன். லித மஹால் இன்னேரு மாளிகை. கூங்காக்களின் மத்தியில் பெயருக்கேற்ற அலாதியான நனின்தத்துடன் அமைந்துள்ளது. வழி வழிபான தரைகள் மழுமழுப்பாகப் பழுபழுக்கின்றன. ராஜாங்களிருந்தினர்கள் தங்குவார்கள். மேல்மாடியிலிருந்து சூரிய அஸ்தமனம் பார்ப்பதற்கு ரம்மியமாகத் தோற்றும். விருந்தினர் நடன மண்டபங்கள் நன்கு பேணப்படுகின்றன. கண்கவர் படிக்கட்டு வரிசை அம்மகாவின் இன்னேரு கவர்ச்சிகரமான அம்சம்.

ஐமகுரில் தொல்பொருள் காட்சிச்சாலையுண்டு. அங்குள்ள மிருகக்காட்சிச்சாலை இந்தியாவிலேயே தனித்தன்மை வாய்ந்தது. பறவைகளின் இன்னிசைக்கீதமும் மிருகங்களின் ஆங்கார சப்தமும் சங்கீத கச்சேரிக்கேற்ற வயலினும் மிருதங்கமும் போல் இயைந்து ஒலிப்பது செவிக்கின்பமே. அக்காட்சிச்சாலையைப் பெரும் பணச்செலவில் நன்கு பராமரிக்கிறார்கள்.

தென்னிந்தியாவிலேயே பெரிதாகக் கருதப்படும் சென்ற பிவோமினு தேவரவயத்திற்குள் நுழைந்து நின்றபோது அங்கே தேவசாந்தித்தியம் மௌனமாகச் செங்கோலோச்சியது. சாமராஜேந்திரா தொழிற்கல்வி நிறுவனத்தையும் பார்க்கவேண்டும். அது புகழுபெற்ற மைகுர் நுண்கலைகளையும் கைப்பணிகளையும் ஊச்சுவிக்கிறது. உலோகங்களைக்கொண்டும் தந்தங்கள். ஏந்தனமரக்கட்டைகளைக் கொண்டும் தயாரிக்கப்பட்ட வேலைப்பாடுகடைய பொருட்களும் பலவர்கள்

செதுக்கல்களும் நாகரிக தளபாடங்களும் மைகுர் வர்க்கத் திற்கு உலகப்புகளும் தருகின்றன.

சந்தனம்

மைகுரைச் சந்தன மணங் கமழும் இடம் என்லாம் மைகுர் சந்தனப் பொருட்கள் உலகப் பிரசித்தி பெற்றவை. மைகுரப்பட்டும் வாசனைத் திரவியங்களும் சந்தனத் தைவகைகளும் சந்தன ஊதுவர்த்திகளும் சந்தன மரக்கட்டைகளாற் செய்து வர்ணம் பூசப்பட்ட வீட்டு அலங்காரப் பொருட்களும் தயாரித்தனிக்கும் தொழிலாளர்களின் மேன்மையே மேன்மை. பட்டுநூல் நூற்கும் பட்டுத் துணிகள் தயாராகும் இடத்தையும் பார்த்தேன். துணிகளுக்கு நிறச் சாயம் பூசும் வேலை முக்கியமானது. பட்டுத் தொழிற்சாலைகளில் ஏராளமான பெண்கள் வேலைசெய்கின்றார்கள். மைகுரப்பட்டுக்கு உலகில் பெரிய மாவை உண்டு. மைகுரில் பூச்கடைகள் எண்ணற்றவை. அங்கு கட்டப்படும் மாலைகள் தனிரகமானவை. கணேசர், சாமுண்மைவரி அலுமான் முவரும் மைகுரில் அதிக ஆலயங்களில் வீற்றிருந்தருள்ளிருார்கள். மைகுரில் சில இடங்களில் கலியான வைபவத் திற்குப் பெண்ணையே மாப்பிள்ளை வீட்டுக்கு ஊர் வலமாக அழுத்துக்கெல்வது வழக்கமாகும்.

மைகுரிலிருந்து புறப்பட்டுப் பண்ணிரண்டுமல்ல தூரத்திலுள்ள கிருஷ்ணராஜசாகர் அணைக்கட்டின் யாங்கில் பொலி யும் ‘பிருந்தாவனம்’ பூங்காவைச் சேர்ந்தேன். அது வசந்தமஞோகர இடமெனப் பொருள்படும். அழகிய பெரிய நவீன பூந்தோட்டம், கிருஷ்ணராஜசாகர் அணை மைகுர் மக்களின் குடிநீர்ப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதுடன் பெருமளவு பிரதேசத்தில் சாகுபடிக்கான நீர்ப்பாசனத்தையும் நல்கிறது. பிருந்தாவனப் பூங்காவில் மின்சார நீர்க்குமிழ்கள் நீரைக்கூற்றிலும் அழகாக அமைப்பாகப் பாய்ச்சும்பகுதி, மலர்க்காடுமண்டியிரிவு, உல்லாசத் தங்குமிடங்கள் நிறைந்த தொகுதி என மூன்றுக்கப் பிரிக்கலாம். பல இன மக்களை, பல நிற மாந்தரை, பலவித உடையலங்காரங்களை, பல மொழிகளைப் பிருந்தாவனத்திலே சந்திக்கமுடியும். அழகான வண்ணத்துப் பூச்சிகள் கூட்டம் போல மனித இனம் அங்கே கற்பணைச் சிறகடித்து இனப்ளக்காளமிடுகிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். மேலைக்கெதேயத்தோர் ஆபிரிக்கர், தூரகிழக்கு நாடுகளைச் சேர்ந்த எல்லாரையும் சந்திக்கவாம். மாலையின்பிள்ளைவர்ன விளக்குகள் அழகுஜாலம் காட்டுகின்றன. மலர் பூங்கா மந்துமாருத தென்றல்காந்தில் மந்தகாசமாகத் திசைக்கிறது. காதவர்களுக்கோ பிரிந்தாவன கவர்க்கம்.

எல்லாவற்றையும் பார்த்துவிட்டுச் சுற்றுநேரம் ஆறுத
லாக அமர்ந்து இயற்கையும் செயற்கையும் கலந்த பூரண
அழகினை உன்னிப்பார்க்கையில் ஒருவருக்கு எத்தனை மனக்
கவலைகள் இருந்தாலும் அதை மறந்து விட்டு ஆனந்தமாக
இருக்க வழிசெய்து விடுகின்றது.

வானேவியிலிருந்து இசை எந்த நேரமும் ஒலிபரப்பப்
பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. நேரத்திற்கு நேரம் வெவ்வேறு
மொழிப் பாடல்களைக் கேட்டின்புறலாம். பிருந்தாவனத்தில்
மரங்கள்டாந்த பகுதியின் நடுவில் மைதானமொன்றுண்டு.
அங்கே ஒவ்வொரு நாளும் பலவித வேடிக்கை விழேதங்களைக்
காட்டுகின்றார்கள். சிறுவர்கள், சிறுமியர்கள் துள்ளியோடி
விளையாடித்திரிய தனியாக ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள்.

பிருந்தாவனப் பூங்காவிலிருந்து புறப்பட்டு மீண்டும்
மைகுரைச் சென்றடைந்தேன். தங்குமிடத்தில் ஒரு சிங்களைக்
குடும்பத்தினரைச் சந்தித்தேன். அவர்களுக்கும் மைகுரும்
பிருந்தாவனமும் நன்கு பிடித்தமான இடங்களாக இருந்தன.
மறுநாள் அதிகாலையில் எழுந்திருந்து காலையுணவுந்தாம்
லேயே புறப்பட்டுவிட்டேன். ஏனெனில் மைகுரில் பஸ்
எடுத்து நூறு மைல் தூரத்துக்கப்பாலுள்ள உதகமண்டலத்
தைச் சென்று நேரகாலத்தோடு சேரவேண்டியிருந்தது.
சந்தன ஊதுபத்திகளும் கந்தன வாசனைத் தெவங்களும்
பஸ்வில் நறுமணத்தை அள்ளி வீசிக்கொண்டிருந்தன !!

தானம்

தானமாவது தருமதெறியால் வந்த பொருளைச்
சுற்பாத்திரமா யுள்ளவருக்குச் சிரத்தையோடு
கொடுத்தல், பாவத்தால் வந்த பிறன் பொருளைக்
கொடுத்தால், தருமம் பொருளுடையார் மேலும்,
பாவம் பொருள் கொடுத்தார் மேலும் நிற்கும்.
சிரத்தை யெனினும், பிரீதி யெனினும், ஆதரவெனினும்,
பத்தி யெனினும், விகவாச மெனினும், அன்பெனினும்,
பற்றெனினும் பொருந்தும்.

— ஸ்ரீவஸ் ஆறுமுகநாவலர்

16. தமிழ்நாட்டு நந்தவனம்

நீலகிரி மாவட்டம் இயற்கைப் பேரழுது பொங்கித் ததும்பும் பிரதேசம். உல்லாச சுற்றுப்பிரயாணத்திற்கு உகந்த இடம். தொளாயிரம் சதுரமைல்கள் அடங்கிய நீலகிரி மலைகளும் காடுகளும் நிறைந்தது. தமிழ்நாட்டின் வனப்பு அங்கேயே உள்ளது. அம்மாவட்டத் தலைப்பட்டினமே உதக மண்டலம்.

1812ல் மக்மோகன், கீஸ் இருவரும் நீலகிரி மலைகளை ஊட்டிருவி ஆராய்ந்து மிகச்சிறந்த சுகாதார ஸ்தானம் என்ற நிலைத்தனர். 1818-ல் கவிவான் என்ற கவர்னர் ஒரு ஒற்றைக்கல் மண்டபத்தை ஓரிடத்தில் கட்டினார். அப்பிரதே சத்து ஆதிவாசிகளான தோடர்கள் அதனை ‘ஒத்தகமந்து’ என்றழைத்தனர். அதுவே உதகமண்டலம் எனத்திரிந்து ஆயிற்று. ஊட்டி என்றும் சுருக்கமாகச் சொல்வார்கள்.

பாரதத்தில் பதினெட்டு நாட்கள்

இலங்கைக்கு நுவரெலியா மாவட்டம்போல் தமிழ்நாட்டிற்கு நீலகிரி எனவாம். 50 க்கும் 60 க்கும் இடைப்பட்டபானை கீதோண்ணமுள்ளது. காலையில் தண்ணீர்க்குழாய்களுக்கு தீப் பந்தம் கொழுத்திக்காட்டிய பின்னரே உறைநீர் உருகிவரும்.

உலகின் பல பாகங்களிலுமிருந்து உல்லாசப் பிரயாணிகள் நீலகிரியை நோக்கிப் படையெடுக்கின்றனர். வசதிபடைத்த காதவர் தம் தேங்மதியைக் கழிக்க ஊட்டி செல்வர். வைகுரிலிருந்து உதகமண்டலத்திற்குச் செல்கையில் இடையில் முதுமலை வண்பிபாலனப் பகுதி உள்ளது. அது 114 சதுர மைல்களைக் கொண்டது. அங்கு தெப்பக்காடு என்னுமிடத் தில் யானைகள் கூடாரம் உண்டு. பல யானைகளைப் பயிற்றி வைத்திருக்கிறார்கள். காட்டு நடுவில் ஆரணியம் என்ற பகுதியில் பிரயாணிகள் தங்குவிடுதி பராமரிக்கப்படுகிறது. யானைகளை வாடகைக்கு விடுகிறார்கள். அவற்றின் அம்பாரியில் இருந்தபடி காடு முழுவதும் சுற்றிப் பார்க்கலாம்.

உதகம்

உதகமண்டலம் போய்ச் சேர்ந்தேன். கடுங்குளிர். பஸ்வில் வரும்போதே கம்பளி உடுப்புக்களைப் போட்டாயிற்று. தங்குவதற்கு இட ஏற்பாடு செய்வதில் சிரமம்

இருந்தது. விடுதியறைகளிலெல்லாம் ஆட்கள் வந்திருந்தனர். எப்படியோ ஓரிடம் கிடைத்தது. உதகமண்டலத்திலும் சரி நீலகிரி மாவட்டம் முழுவதிலுமே இன்ன இடம் தான் பார்க்கவேண்டும் என்பதில்லை. எங்கும் மனம்போன படி நடந்து திரிந்து இயற்கையை அனுபவிக்கலாம்.

தோடர்கள் நீலகிரியின் ஆதிவாசிகள். சிறுதொகையினரே உள்ளனர். அவர்களது குடிசைகள் பலம்வாய்ந்த மரக்கொம்புகளாலும் வேர்களாலும் மண்சேர்த்துக் கட்டப்பட்டவை. பெரிய பெட்ரோல் குத்த தாங்கிகளை நீளப்பாட்டிற்குச் சரிபாதியாக வெட்டி நிலத்தில் கவிழ்த்து வைத்தது போன்றுள்ளன. கூரைகள் படங்கும் ஓலையும் கொண்டவை. சுமார் முப்பத்தி உயரமுள்ள அக்குடிசைகளின் கதவுகள் மூன்றிட உயர அகலமுடையவை. ஆண்கள் அடர்ந்து சுருண்ட தலைமுடியும் திடகாத்திரமான தேகழும் உடையவர்கள். பெண்கள் தடித்த சேலைகளைக் கட்டுகிறார்கள். குழந்தைகளை முற்றிலும் மார்புத் துணியால் மூடிக் கொண்டு குழந்தைகளிறுப்பதே தெரியாமல் அவற்றிற்குப் பால் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கென ஒரு மலைமொழி யுண்டு. கையால் வாயை ஒருபக்கமாக மூடிக்கொண்டு “ஓ...ஓ....” என்று விட்டுவிட்டுப் பாட்டிசைக்கிறார்கள். தங்கள் கோவிலுக்கு அயவவர் எவரையும் அனுமதிப்பதில்லை. அரசாங்கம் இவர்களது முனைன்றத்திற்குப் பெரிதும் உதவுகிறது. தோடர்கள் விவசாயத்திலும் மந்தை வளர்ப்பிலும் ஈடுபாடுடையவர்கள்.

உதகமண்டலத்தில் கெய்ர்ன்கில், எல்கிகில் டொன் ஸ்பன் தேவாஸயம், ‘தமிழகம்’ போன்ற அரண்மனைகள் பார்க்கலாம். நகரின் நடுமத்தியில் இருக்கும் சிறுங்காரச் சிறு ஸ்தாபிப் பந்தல்கள், காய்கறி அதிகம் விலையும் ‘‘கெட்டி’’ பள்ளத்தாக்கு புதர்கள் வெட்டிவிடப்பட்ட மண்பாதைகள், நிறுநிறுக்கள் பணிதொங்கு மலையுக்கிள்கள், அடர்ந்து விசாவித்த காடுகள், தேயிலைத் தோட்டங்கள், கழுகமரச் சோலைகள், மலையை ஊட்டிறுத்து கரங்கள்கள், பாலங்கள் இடையிடையே பழத்தோட்டங்கள், தூரத்தே இரைந்து செல்லும் ஆறு எல்லாமே பார்க்கப் பறவச முட்டினா.

இம் மாவட்டத்திலேயுள்ள நீர் வீழ்ச்சி மின் சாரத் திட்டங்களும் அவற்றைச் சுற்றுவள்ள அழகுக் குழங்களும் பார்க்க வேண்டியவை. குந்தா நீர் வீழ்ச்சி மின் திட்டம் யிக் கும் கவர்ச்சிகரமான இடம். தொ—பெட்டர் குன்று உதகமண்டலத்திலிருந்து ஆரைவது மைவில் இருக்கிறது. மோட்டார் வண்டியில் உச்சிவரைபோகலாம், அதுவேதமிழநாட்டில்

மிக உயரமான இடம். எட்டாயிரத்துச் சொக்க அடி. அதன் உச்சியில் நின்றபோது எனக்கும் பெருமையாயிருந்தது. பாதையின் இருமருங்கிலும். இடையிடையோதற்கவிடதை கருடன் இனிய வசனங்கள் கொண்ட பலகைகள் மாட்டப் பட்டிருக்கின்றன. நீலகிரி மாவட்டம் முழுவதிலும் ஆங்கா காங்கே அத்தகைய பலகைகளைக் காணலாம்.

உதகமண்டலத்துப் பூங்கா பிரசித்தமானது. ஆனஞ்சுக் கொருத்தவை மலர்க்கண்காட்டி நடைபெறும். ஊட்டி வாவியில் உல்லாசப் படகுப் பயணம் போகலாம். ஊட்டி சந்தை நிலையம் தரமானது ஊட்டியில் ஒருவாரமென்ன மாசக்கணக்கில் தங்கி இயற்கையின் சுந்தரவடிவைக் கண்டு களிக்கலாம். அத்தனை ஆனந்தமான இடம். முன்பு இரண்டு தடவைகள் அங்கு நான் பலநாட்கள் தங்கியிருந்ததினால் தாமதிக்காமல் உடனடியாகவே புறப்பட்டு விட்டேன். நீலகிரி மாவட்ட அடிவாரத்திலுள்ள மேட்டுப் பாளையத்தைச் சேர்வது எனது நோக்கமாக இருந்தது.

நீலகிரியின் ராணி

மேட்டுப்பாளையம் செல்லும் வழியில் வெல்லிங்டன் இராணுவ உயர் தரக்கல்லூரியும், பயிற்சிநிலையமும் உள்ளன. அக்கல்லூரி சகல வசதிகளையுடையது. ஒரு குட்டி நகரமாகும். அங்கிருந்து சில மைல் தூரத்தில் கூனூர் இருக்கிறது. அவ்விடத்தை நீலகிரியின் ராணி என்பார்கள். தூசியும் இரைச்சலுமில்லாத இயற்கைப் பேராட்சி அங்கு தவழ்கிறது. கூனூரில் சிம்ஸ்பூங்கா, லாம்ப்ரேக் லேடி காளிங்டீட் டெல்பின்ஸ் நோஸ், ட்ராச் டைகர், வாக்கேர் ஸ் குன்றுகள், அழகை அள்ளி அள்ளித் தருவன. தனித்தனிக்கட்டுரைகள் இவ்வொல்லொரு இடத்து அனுபவங்களைப் பற்றியும் எழுதலாம்.

உதகமண்டலத்திலிருந்து மேட்டும்பாளையம்வரை ரயில் வசதியுண்டு. நீலகிரிப் புகையிரதப்பாதை மிகவும் ஒடுங்கியது. இரண்டு தண்டவாளங்களுக்கிடையில் நடுவே பல்லுப் பல்லாக இன்னெங்கு தண்டவாளம் இருக்கிறது. புகைவண்டி மேலே ஏறுகையில் கீழே தடங்காமலும் கீழிறங்குகையில் முன்சா பாமலும் இருக்க உதவுகிறது. இரவு வேளோகளில் ரயில் கேவை இல்லை. இந்த ரயில்வேப் பிரயாணமே இன்பகரமானது. பின் பிரயாணம் வேகமானது. பயங்கர மலைச் சரிவுகளுக்கூடாக — இரட்டை மலைச்சரிவு முடக்குகளுக்கூடாக அவை படுவேகத்தில் செல்வதும் கிறந்த அனுபவமேதான்.

நீலகிரி மாவட்டம் தமிழ்நாட்டின் நந்தவனம். இனிமாப் பட்டவகருக்கான வெளிப்புறக் காட்சிகள் அங்கு எடுக்கப்படுவது சர்வசாதாரணம். நீலகிரித்தை தலம். எனப்படும் கற்பூரத்தை தலம் கற்பூரமரங்களின் இலைகளைக் காய்வதை வரும் என்னென்றினைப் பதமாக்கி வடிகட்டிப் பெறப்படுகின்றது: கற்பூரமர இலைகள் நீலநிறமானவை. அப்பிரதேசம் முழு வதிலும் அம்மரங்கள் செழித்து வளர்ந்துள்ளன. நீலகிரி மலைத்தொடர் நீலநிறக் கர்ப்பூர மரங்கள் நிறைந்திருப்பதால் நீலநிறமாகத் தோன்றுகிறது. நீலகிரியிலே தேவிலித் தோட்டங்கள் இருக்கின்றன.

மேட்டுப்பாளையம் வந்து சேர்ந்து அங்கு எனது நன்பர் சுந்தரராஜன் வீட்டில் தங்கினேன். முன்னரே ஏற்பாடு செய்திருந்தபடி மறுநாள் இருவரும் குருவாழூர் சென்று திரும்பத் தீர்மானித்தோம். அவர் மரவியாபாரம் செய்பவர். அவரிடம் சொந்தக் கார் இருந்தது. ஓரே நாளில் பல மைல்கள் பயணம் செய்த களைப்பு. ஊட்டியை ஓடி யோடிக் கண்ட பழைய நாட்களை நூபகத்தில் வரவழைத்த ஆயாசம் இரண்டின் மத்தியிலும் நண்பருடன் நடுநிசிவரை கூகுநயங்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். மறுநாள் அதிகாலையில் துயிலெழுத் தீர்மானித்திருந்தும் சூரிய உதயத் தின் பின்னரே ஒருவாறு கண்விழுக்க நேர்ந்தது.

17. குருவாழூரப்பன்

மேட்டுப்பாளையத்திலிருந்து காரில் எமது பயணம் வேக மாகச் சென்றது. கோயம்புத்தூர் போய் அங்கிருந்து கேரள மாநிலத்திற்குள் புகுந்து பாலக்காடு என்னும் நகரைச் சேர்ந்தோம். அங்கு நண்பர் வாசகேதவன் சங்கரன்நாயர் வீட்டில் சிறிதுநேரம் தங்கியிருந்தோம். கேரளம் அழகிய இயற்கைக் காட்சிகளைக் கொண்ட செழிப்பான் பிரதேசம். மலையாளிகள் படித்தவர்கள், உழைப்பாளிகள், மலையாளிகளின் கைகளினால் ஆக்கப்படும் உணவுவகைகள் குவையில் உலகப் பிரசித்த மானவை. கேரளமாநில நிலவமைப்பின் பெரும் பகுதி இலங்கையின் மத்திய பிரதேசத்தை ஒத்தது. பாலக்காட்டிலிருந்து திருச்சூர் நகர் வழியாகப் போய்க் குருவாழூரைப் பிற்பகல் ஒருமணியளவில் அடைந்துவிட்டதில் எமக்குப் பரம திருப்தி ஏற்பட்டது.

குருவாழூருக்கு பஸ் சேவை உண்டு. தமிழ்நாட்டவர்க்குப் பழனியாண்டவர் போன்று ஆந்திரர்களுக்கு வெங்கடாஜலபதி போன்று மலையாளிகளுக்குக் குருவாழூரப்பன் பிரதான

பாரதத்தில் பதினெட்டு நாட்கள்

தெய்வம். குருவாழூரப்பனின் தரிசனத்திற்காக நாடெடங்கிலும் ஸள்ளா மாநிலங்களிலுமிருந்தும் இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளிலிருந்தும் தினந்தோறும் நாற்றுக்கணக்கான யாத்திரிகர்கள் வந்துபோய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். கேரளத்தில் வருவாய் கூடிய ஆலயம் இதுவே தான். தங்குமிட வசதிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் பெரும் பாலும் இடம் கிடைப்பதில்லை.

கோவிலுக்கு மேற்புறத்தில் பெரிய குளம் இருக்கிறது. அதில் தோய்ந்தால் பாவங்கள் தீரும் என்ற ஜதீகம் உள்ளது: அக்குளத்தில் நீராடி கோவில் முன்பாக வந்தோம். கோவல் யிகப் பெரியது அல்ல. உயர் கோபுரமும் இல்லை. ஆனால் அருளும் பொலிவும் நிறைந்து விளங்குகின்றது. வாசலைத் தாண்டி உள்ளே நுழைந்ததும் முதலில் ஏழ்மைக் கவர்ந்தீர்ப்பது உள் ஆலய முகப்பிலுள்ள, பெருக் பெரும் கண்ணுடுகளில் பொருத்தப்பட்டுத் தொங்கவிடப்பட்டுள்ள வர்ணப்படங்களாகும், விஷஞ்ஜுவின் அமச் மேன்மைகளைச் சித்தரிக்கும் அவற்றைப் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே கூடல்

புல்லரிக்கின்றது. உள்ளம் பூரிக்கின்றது. முகப்பைத் தாண்டி னால் இருபுறத்தும் சிமேந்து மண்டப மேடைகள் அவற்றி விருந்து வேதபாராயணம் தொடர்ந்து ஒதுக்கின்றார்கள்.

கர்ப்பக்கிருகத்திலுள்ள குருவாழூரப்பனின் தரிசனம் பரமானந்தமானது. இனியது, தென்ட்டாதது. அப்பளை வணங்கி வெளியே வந்தோம்..

அப்பனின் முன் அரங்கேற்றம்

முகப்பில் ஒரு சிறுவன் புல்லாங்குழல் வாசித்துக்கொண்டிருந்தான். அவனைச் சுற்றிலும் பக்கவாத்தியக்காரர்கள், உறவினர்கள், நண்பர்கள் என்று வெகுசிலரே குழ இருந்தனர் — இன்னெரு புறத்தில் நாடகக் கோஷ்டியொன்று தமது நாடகத்தைக் கூட்டத்தைப்பற்றிக் கவலைப்படாது நடத்திக்கொண்டிருந்தது. மறுபுறத்தில் ஒருவர் சுதாப் பிரசங்கம் செய்துகொண்டிருந்தார். அன்று அங்கு அத்தனை நிகழ்ச்சிகள் நடந்துகொண்டிருக்கிறபடியால் ஏதோ விசேஷ வைபவ தினம் என்று நினைத்து விசாரித்தேன். தினமும் இங்கு அப்படியான சிறப்பு வைபவ தினம்தான் என்று பதில்வந்தது.

எனக்கு முதலில் புரியவில்லை. பிறகுதான் ஆசிரியப்பு தெரிந்தது. அவையெல்லாம் சாதாரண நிகழ்ச்சிகளைவிட எல்லாம் அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சிகள். குருவாழூரப்பனின் சந்திதானத்தில் தங்கள் முதல் அரங்கேற்றத்தை — கற்ற வித்தையின் அப்பிரசத்தைச் சமர்ப்பணம் செய்யவேண்டுமென்பதே எல்லா இளம் கலைஞர்களினதும் நோக்காக இருந்தது. அப்படித் தினமும் பல இடங்களிலிருந்தும் பல இளம் வித்துவ மேதைகள் வந்து விளம்பர யின்றிப் படாடோபமின்றி, முன்னுரை, தலைமையுரை, சிறப்புறைகளின்றி படிப்பீடிப்பு, பத்திரிகா விமர்சன யின்றி தாம் கற்றவற்றை ஆரவாடுமின்றி அவன் மூன்றிலையில் அர்ப்பனீக்கின்றார்கள்.

பலப்பிரதமன்

குருவாழூரப்பனின் சந்திதியில் திருமணங்கள் ஏராளமாக நடைபெறுகின்றன. விவாகமாகாதவர்கள், விவாகம் தாமதமாகிறவர்கள், தீராத நோயுள்ளவர்கள், மனக்கவலையுள்ளோர் எல்லோருக்கும் குருவாழூரப்பனின் திருப்புகிடைத்துக்கொண்டே யிருக்கின்றது. பஞ்சாயிர் தத்துவத்பொன்று, பலாப்பழத்தை முக்கியமாகக் கொண்டு தமாரிக்கும் ‘பலப்பிரதமன்’ என்ற பிரசாதம் வழங்குவின்றார்கள். உண்டியவில் நேர்த்திக்கடன்களும் காணிக்கைகளும் வரிசைக்கிரமத்தில் செலுத்தப்படுகின்றன:

சாதாரண மக்களின் தேவதை

கோவிலை நீங்கீக் கடைவீதி வழியே வந்தோம். ஏராளமான படக்கடைகள் கண்களைக் கவர்ந்தன. சில வர்ணப் படங்களை வாங்கினோம். கோவிலுக்குச் சிறிது தூரத்தில் யானைக்கூடம் இருக்கிறது. அங்கே பல யானைகள் கட்டிவைத்துப் பராமரிக்கப்படுகின்றன. அவையெல்லாம் கோவிலுக்கு நேர்த்திக்கடனாகக் கிடைத்தவை. குருவாழூர்த் தலத்தின்மீது ஆதி சங்கராச்சார்ய சுவாமிகள் போன்ற ஞானமேதைகள் கீர்த்தனைகளைப் பாடியருள் பெற்றிருக்கின்றார்கள். குருவாழூரப்பனைச் சாதாரண மக்களின் தேவன் என்பார்கள். அதனாற்போலும் ஆலயமும் குழலும் எளிமையாகவும் ஆல்வியமானதாயும் பொலிகின்றது.

குருவாழூர்த் தலத்தின் சிறப்பு தொன்மையானதொரு ஐதிகமானதாகும். பாரதப்போர் முடிந்தபிற்பாடு கிருஷ்ணபரமாத்மா துவாரகை சென்றார். அங்கே சில காலத்தில் யாதவ வம்சத்தினர்கள் ஒருவரோடாருவர் போர்செய்து அழிந்தனர். கண்ணபிரான் வைகுந்தம் ஏரும் காலம் அன்மித்தது. காட்டினுள் வேட்டென்றால் புருவென்று நினைத்தெய்த அம்பினால் பகவான் ஆயாசமுற்றார். துவாரகையைக் கடல்குழுத் தொடங்கியது. கிருஷ்ணபகவான் தேவ குருவாகிய வியாழபகவானிடம் துவாரகையிட ஒரு விக்கிரகம் இருக்கிறதென்றும் அதனைத் தக்க இடத்தில் பிரதிட்டைசெய்யுமாறும் அவ்விக்கிரகம் கிலியுகத்தில் மக்களுக்கு அருள் செய்யவேண்டியதென்றும் உணர்த்தினார். வியாழபகவான் ஒடோடிச் சென்றார். அலைகள் பொங்கியெழுந்து மோதி நெருங்கின: ஒருவாறு விக்கிரகத்தைக் கண்டுபிடித்துவிட்டார். பாரமான அவ்விக்கிரகத்தினை எப்படி அப்புறப்படுத்துவதென்று மோசித்தார். வியாழபகவான் வாயுபகவானைத் துணைக்கச் சூழ்த்தார். வாயுதேவனும் விரைந்து உதவிக்கு முன் வந்தார். வியாழனையும் விக்கிரகத்தையும் வானத்தில் உயராக்கினார். இருவரும் விக்கிரகத்தை ஆகாயமார்க்கமாக எந்த இடத்தில் ஸ்தாபிக்கலாம் என்று பார்த்துக்கொண்டேவருகையில் பலராமர் தவஞ்செய்த இடமாகக் கருதப்படும் மலையாளப் பிரதேசமே தக்கதெனத் தீர்மானித்து ஓரிடத்தில் விக்கிரகத்தை இறக்கி வைத்துப் பூசைமுதலியவற்றைச் செய்து வழிபாடாற்றினார்கள். குருவும் வாயுவும் சேர்ந்து விக்கிரகத்தைத் தாபித்த இடமாககையாலே அவ்விடம் குருவாழூர் என்றுயிற்று என்று தவவரலாற்றில் கூறப்பட்டுள்ளது

18. இராமேஸ்வரம்

குருவாழுர்க் கோவிலில் அன்னதானம் முக்கிய அம்சமாகும். குருவாழுரிலே தானதருமாம் செய்வதைப் பெரும்புண்ணியமாகக் கொள்வார்கள். நிறைய அன்னதானம் தினமும் நடைபெறும். நேரத்திகளை நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டுமென்று பக்தர்கள் நாட்கணக்கில் கோவிலுக்கண்மையில் பழிகிடப்பது சர்வசாதாரணமாகும்.

குருவாழுரிலிருந்து புறப்பட்டு மீண்டும் திருச்சூர்பாலக்காடு வழியாகக் கோயம்புத்துரை இரவு ஒன்பதுமணியளவில் வந்து சேர்ந்தோம். அங்கு நண்பர் சுந்தரராஜன் விடைபெற்றுக்கொண்டார். இரவு பத்துமணியளவில் மதுரை செல்லும் புகைவண்டி தாமதமாகப் புறப்பட்டது எனக்கு வாய்ப்பாகிவிட்டது. அதில் ஏறிக்கொண்டேன். ரயிலில் கூட்டம் அதிகம். ஆக்காங்கு வாங்கிச் சிறிது சிறிதாகச் சேர்த்த பொருட்கள் வேறு. தாக்கம் வராமற்றத்தது. மறுநாள் காலையில் மதுரையில் சேர்ந்து, அங்கிருந்து மானுமதுரை வழியாக இராமேஸ்வரம் போகும் ரயிலில் வசதியானதொரு பெட்டி

மாரதத்தில் பதினெட்டு நாட்கள்

யில் ஆறுதலாக இருந்தேன். நினைவற்று நன்றாகத் தூங்கத்தொடங்கினேன். ரயில் சீக்கிரம் போகும் அறிகுறி இல்லை. பிரயாணத்தின் கடைசிக் கட்டடத்தில் இருக்கிறேன் என்று நினைப்பில் அதைப்பற்றிப் பொருட்படுத்தவல்லே. பிறபகல் மூன்றுமணியளவில் இராமேஸ்வரத்து இரைச்சல் என்கிழ எழும்ப வைத்தது.

ஃ

ஃ

ஃ

இராமேஸ்வரம் ஒரு சிறிய தீவு. அது இந்தியப் பெருநிலத்தோடு பிரசித்திபெற்ற பாம்பன் ரயில்வே பரஸ்ததால் இனைக்கப்பட்டுள்ளது. பிரமாண்டமான கெங்கிரீட்டு இரும்புத் தூண்கள் ஆழ்கடலுள் நியிர்ந்து நிற்க. அதன்மேல் பாலம் அமைந்துள்ளது. புகைவண்டி செல்லும் நேரத்தில் பாலம் சமநிலையில் இருக்கவும் பெரிய கப்பல் போகையில் இரண்டாகப் பிரிந்து வழிவிடவும் ஏற்ற தன்மையில் கட்டுமான வேலைகள் அற்புதமாக அமைந்துள்ளன. பாம்பன் பாலத்து ஆழப்பகுதி ஒருமையில் நீளமுடியாது.

புகைவண்டிகள் மூலமே இராமேஸ்வரத்திற்குத் தேவையான பொருட்கள் அனைத்தும் கொண்டுசெல்லப்படுகின்றன. அவை சிலமணிநேரம் தாமதமாகி வந்தால் அதற்குள் தேநீர் கோப்பி, உணவுவகைகளின் விலைகூடி விடும் என்றால் பாருங்கள். புகைவண்டியில் பொருட்கள் வந்துவிட்டன என்று தெரிந்து விட்டதுமே விலைவாசியேற்றம் சரியத்தொடங்குகிறது. இது நாளாந்த நடைமுறை. இராமேஸ்வரம் மக்களின் வாழ்க்கை கண்டமானதே. பாரிய விவசாயத் திட்டத்திற்கு நீர்வசதியில்லை. ஒருபகுதியினர் கடற்றெழுழிவில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இராமேஸ்வரம் ஏரும் யாத்திரிகர்கள், இராமேஸ்வரம்—தலைமன்னார் கப்பற் பிரயாணிகளை உபசரிப்பது மூலம் கணிசமான வருவாய் கிடைக்கிறது.

இராமேஸ்வரத்திலுள்ளவர்கள் பலருக்குச் சிங்களமொழி தெரியும். சிங்களமொழி தெரியாதவர்கள் மத்தியிலே, சிங்களமொழி தெரிந்தவர்கள் தமிழ்டையே திடீரென இரகசியம் பேசுவேண்டுமென்று தோன்றினால் உடனே உரத்த குரவில் சிங்களத்திலே பேசித்தீர்த்து விடுவார்கள். இலங்கையைப் பற்றிய விபரங்கள் அனைத்தும் அவர்கட்டுவாய்ப்பாடம். “காடாறு மாதம்—நாடாறு மாதம்” என்ற பழமொழி மாதிரி அவர்கள் இலங்கையிலும் இருப்பார்கள். இராமேஸ்வரத்திலும் இருப்பார்கள்.

இராமேஸ்வர ஆலயம்

இராமேஸ்வரத்திற்குப் பெருமை தருவது இராமேஸ்வரக் கோவில். இறைவன் இராமநாதர் என்ற பெயரில் அருளுகின்றார். அம்பாளின் நாமம் மலைவளர் காதலி. இராமன் இராவணனைக் கொன்ற பாவந்தீர சீதையுந்தானும் சிவனைப் பூசித்துய்த தலமாகும். இராமன் பூசித்ததால் இராமவிங்கர், இராமநாதர், இராமேஸ்வரர் எனப் பெயர் பெற்றார். பாடல் பெற்ற திருச்சிடம், இராமேஸ்வரம், கம்பர். அருணகிரிநாதர், சேக்கிதூர், பரஞ்சோதிமுனிவர், தாயுமானவர் போன்ற ஞானிகள் பலர் இப்பதியைச் சிறப்பித்துப்பாடியிருக்கின்றனர்.

இராமேஸ்வரம் பாரதநாட்டு மக்கள் அணவராலும் வேண்டப்படுவது. காஷ்மீரில் வங்காளத்தில், இமசூலப் பிரதோசத்தில் இருந்தெல்லாம் பக்தர்கள் நாள்தோறும் வருகின்றனர். வடக்கே பத்ரிநாதம், கிழக்கே ஜகந்நாதம், மேற்கே துவாரகநாதம், தெற்கே இராமநாதம் என்பது வழக்கு. பண்ணிரு ஜோதிவிங்க கோத்திரங்களுள் இராமேஸ்வரம் ஒன்று.

இராமேஸ்வரம் கோவில் 835 அடி நீளமும் 657 அடி அக்கமுள்ளது; திராவிட நூகர்கத்தைத் தழுவி அமைக்கப்

பட்டது. மண்டபங்கள், சுற்றிதிகள் பாண்டியநாட்டு முறையிலானவை. 40 அடி நீளமுள்ள பெருங்கல் உத்திரங்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். கர்ப்பக்கிருக்கம் செதுக்கிமெருகிடப் பட்ட ஒருவகைக்கறுப்புக் கல்லால் ஆனது. இராமேஸ்வரம் கோயில் பிரகாரங்களே உலகப்புகழ் பெற்றவை. பார்த்தனுபவிக்க வேண்டியவை. நான்கு தேரோடும் வீதிகள் உள்ளுமிழும் பிரகாரத்தைச் சுற்றிவருகையில் சிற்பக்கலைபேரழகைக்கண்டு மகிழலாம். பிரகாரத்தைச் சுற்றிவர 4080 அடி நடக்கவேண்டும். 17 முதல் 21 அடி வரை அகலமும் 30 அடி உயரமும் கொண்டது. பிரகாரத்தில் தூண்கள் நிற்கும் வரிசை முறையே பிரமாத வனப்புடையது. இரு புறங்களிலுமுள்ள தூண்களும் மேலே தாங்கிப் பொருந்தும் வண்ணுக்கும் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கலாலயம். கலாம்சம், சிறபங்கள் பிரமிப்பை அளிக்கின்றன. உலகத்திலேயே மிகப் பெரிய பிரகாரங்களையுடைய இராமேஸ்வரம் கலைக்கோவிலை மேலிநாட்டார் பார்த்து அசைந்துபோய் விடுகின்றார்கள்.

மிகப்பெரிய நந்தி

கோவிலிலுள்ள நந்திகேகவரர் உருவம் ஆச்சரியமானது அற்புதமானது. பெரியது. 23 அடி நீளம் 12 அடி அகலம் 17 அடி உயரமுடையது. இங்குள்ள உற்சவநந்திகேகவரரை நந்தியும் அனுமாரும் பார்வைக்குத்தோன்றக் கூடிய விதத்தில் ஒரே சிலையில் அமைத்த சிற்பியின் கூந்தமதியும் கைத்திறனும் அபாரமானவை. வடமேற்கு மூலையில் இராமவிங்கப் பிரதிஷ்டைக்காட்சி இருக்கிறது. இராமனும் சிதையும் மனலால் ஆன சிவவிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்வதும் அனுமார் இன்னெரு சிவவிங்கங்கொண்டு வருவதும் அப்படியே உருவங்களாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை உயிருள்ளவை போல் தோற்றுமளிக்கின்றன.

56 தீர்த்தங்கள்

இராமேஸ்வரத்தில் ஜம்பத்தாறு தீர்த்தங்களுள்ளன. ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு கடையும் மகிழையும் சொல்வார்கள். முதலில் கடலில் தோய்ந்த வின்னர் யாத்திரிகள் இத்தீர்த்தங்களில் நீர் மொண்டு தோய்வார்கள். கடற்கரையில் பிதிர்களுக்குப் பிண்டம் போட்டுத் தர்ப்பணம் செய்வார் அவற்றை நிறைவேற்றி வைக்க அந்தணர்கள் காத்திருப்பார். நானும் தோய்ந்து தர்ப்பணம் செய்தேன். வழிகாட்டிகளின் பிடிச்சுக்லகள் இராமேஸ்வரத்திலேதான் அதிகம்.

இராமநாதர் கோயிலுக்கு வடக்கே இருமைல் தூரத்தில் மன்றங்களின்மேல் இரண்டடுக்குக்கட்டிடம் ஒன்றிருக்கிறது

அங்குள்ள பாதங்களை இராமபாதங்கள் என்கிறார்கள். அருகே சேதுபதி மகாராஜாக்களின் கோட்டைகள் அரண்மணிகள் இருந்து அழிந்த அறிகுறிகள் காணப்படுகின்றன. அவ்விடம் கந்தமாதன பரவதம் என்றழைக்கப்படும் இராமேஸ்வரம் பற்றிய செப்பேடுகள், கல்வெட்டுக்கள் ஏராளம் உண்டு.

இராமநாதர் கோவிலின் கிழக்குக் கோபுரமே பெரியது. 126 அடி உயரமானது. கம்பீரமானதோற்றமானது. சேதுக்கல் வேலைப்பாடுகள் மனிந்தது. மேற்குக் கோபுரத்தின் உயரம் 76 அடி. கோவில் நாலாம் பிரகாரத்திலும் வெளியிலும் சங்குக்கடைகள் இருக்கின்றன. சங்குகள் சிப்பிகளைக்கொண்ட கைப்பணிகள், மாலைவகைகள் பல்வேறு மணிப்பொருட்கள் உள்ளத்தைக் கொள்ளின்றன. எல்லாவற்றையுமே வாங்கலாம். என்று மனம் துடிக்கத்தான் செய்கிறது.

இராமேஸ்வரத்தில் சிவராத்திரி ஆருத்திரா தரிசன வைபவங்கள் மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுவன். இராமேஸ்வரம் சேதுபதி மன்னர்களுக்குச் சொந்தமானது. இராமாயணத்தில் வரும் குகனுடைய பரம்பரையினரே கடல்வளியும் தோள்வளியும் நிறைந்த சேதுபதிகள் கூட்டம். தற்போது சுதந்திர பாரதத்தில் சங்கமம். இராமேஸ்வரத்தில் எங்கும் மடங்களும் சுதந்திரங்களும் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொருசாதியினரும் ஒவ்வொரு இனத்தவர்களும் தத்தமக்கு என்று வெவ்வேறு தங்குமிடங்களைக்கட்டியுள்ளனர். தேவஸ் தான் விடுதிகள் உண்டு. பிரயாணிகளைக் கண்டதுமே வழி காட்டிகளும் பொதிகள் ஆக்குவோரும் மொய்த்து விடுகின்றனர்.

இந்தியாவை நன்றாகச் சுற்றிப்பார்த்தால் உலகத்தினைப் பெருமளவு பார்த்ததற்குச் சமம் என்பார்தன். ஆனால் அந்த நாட்டை முற்றுகப் பார்ப்பதற்குப் பல்லாண்டுகள் பிடிக்கும்: சகலவித தன்மைகளும் நிலைகளும் குணங்களும் பாரதத்தில் உள்ளன. எத்துறையிலே எடுத்துக் கொண்டாலும் பழைய புதுமை புரட்சிகளுக்கிடமுண்டு.

இராமேஸ்வரத்தில் கப்பலேறி தலைமன்னுரை வந்தடைந் தேன். தலைமன்னுரைவிருந்து திருக்கேதீசரத்திற்குக் கூட்டிச் செல்ல உறவினர்களும், நண்பர்களும் தலைமன்னார்த் துறையில் காத்திருந்தனர். பாரதத்தில் பதினெட்டு நாடுகள் மேற்கொண்ட பயணத்தின் நினைவுகளையும், அனுபவங்களையும் அவர்களுடன் கலந்துரையாடுவதில் நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியை அடைந்தேன். இப்போதும் அவை எனக்கு மற்கூ முடியாத பெறுமதியானவை.

முற்றும் :

G. S. K. Sivaram
AMMAN ROAD
KANTHAMADAM
JAFFNA.

5. Kularatnam
MANMAN ROAD
MANTHAMADAM,
TENALI.

{ மீற காந்தா அச்சகம்,
யாழ்ப்பானம்.
தொலைபேசி: 256. }